

አበበ ገላው በሬገን ማዕከል ያሰደነገጣቸው ሰሞን “በድንጋጤ አንገታቸውን ደፍተው ነበር” የሚለውን ለማስተባበል ወይም “ድንጋጤ ሲያልፍም አይነካቸው” ለማለት ታንክ ላይ ተቀምጠው መጽሐፍ እንደሚያነቡ ተርከውልናል። ታንኩ በውጊያ ወቅት እንደተዋጊ በሬ መድፋን ወደ ጠላት አቅጣጫ ደግኖ አሳት እየተፋ ከላዩ ላይ ተቀምጠው አንብበው ከሆነ ድፍረት ሳይሆን ደመናስነት ነው። ወይም ደግሞ ባንዳንድ ፊልሞች እንደምናያቸው መናፍስት ናቸው ማለት ነው። በሰላም ጊዜ ታንኩ እንዳይግል ወይም በፀሐይ ጨረር አንፀባርቆ ለጠላት አይታ እንዳይጋለጥ ከዛፍ ሥር ቁም ከዚያ ላይ ተቀምጠው አንብበው ከሆነ ጊዜያቸውን በዋዛ ፈዛዛ ባለማሳለፋቸው ሊደነቁ ይገባቸዋል። አንባቢነታቸውም የኋላ ሥንቅ እንደሆናቸው መገመቱ አይከብድም። ከዚህ ውጭ ግን መጽሐፍ አንባቢ መሆን የፍርሃትና የድፍረት ማነፃፀሪያ ሊሆን አይችልም። ለመሆኑ ፋኖ ታንክና መድፍ አለው እንዴ? ጠይቁ ።

ከጓደኞቻቸው ጋር ቁራሽ ፍለጋ ካንድ መንደር ውስጥ ገብተው በንባብ ተጠምደው እማውራዋን ሊጥ አላስቦካ ማለታቸውንም <<መለስ ከልጅነት አስከ እውቀት>> የተባለው ስብስብ ሥራ አስነብባል። በዚህ አጋጣሚ አንድ ተረት መሠል ቁምነገር ትዝ አለኝ።

አንድ አዳኝ አደን ውሎ ሳይቀናው ይመለሳል። ጓደኛው ከመንገድ ያገኘውና “የዛሬው ውሎህ እንዴት ነው? አልቀናህም?” ሲል ይጠይቀዋል።

“አንዲት ድኩላ አግኝቶ አግሯንና ጀርዋን አነባብሬ ባንድ ጥይት መትቸ ገደልኳት” ይለዋል።

“ይህ እንዴት ሊሆን ይችላል?” በማለት ሲጠይቀው፦

“በኋላ እግሮቿ ጀርዋን ስታክ ጠነበዝኳት” ሲለው፦

“አሁን እውነት መሰለልህ” አለው ይባላል። ያቶ መለስ ፕሮፓጋንዲስቶች አቶ መለስን ልክ ሕዝብ እንደማያውቃቸው የተለየ ፍጡርና ለኢትዮጵያ መድሕን ሆነው የተፈጠሩ በማስመሰል ሲተርኩልን ትንሽ እንኳን ሕዝብ ምን ይለናል ብለው አለ መጨነቃቸው በራሱ ወደፊት ምርምር የሚያሻው ጉዳይ ነው። የሳቸውን ገደለታሪክ ለታሪክ አቆይቶ ወደ ሥራ ቢገባ እንዴት የተሻለና የማረ በሆነ ነበር። ግን ማን ልበሙሉነት ይሰማው? ሁሉም ባለሥልጣናት በሳቸው ሙት መንፈስ በፍርሃት ተዘፍቀው እየበረገጡ ሥራ ትተው ሥራ እያሥተው ናቸው። ለማንኛውም የሚሻለው ልናስብ የምንችለውን ያህል ብናስብ ነው።

ያሱብ የባሕር በር

በቅድሚያ የባሕር በር ስንል ምን ማለታችን ነው? “በር” በጥሬ ፍችው መግቢያና መውጫ ማለት ነው። “የባሕር በር” ስንል ደግሞ ባሕርን ወይም እውቅያኖስን አቋርጠን ወደ የብስ የምንዘልቅበት ወይም ከየብስ ወደ ባሕር የምንገባበት ማለታችን ነው።

“ያሱብ የባሕር በር” ስንልስ ምን ማለታችን ነው? ይህንን በተመለከተ ዶ/ር ያዕቆብ ኃይለማርያም የሚከተለውን ይላሉ፦

“... የባሕር በር መብት ስንል ምን ማለታችን ነው?” በማለት ይጠይቁና “በተለምዶ አነጋገር <አሠብ>ሲባል ብዙዎች ወደቡን ብቻ የሚሸፍን አድርገው ይወስዱታል። በዚህ ጽሑፍ አሰብ ስንል ግን ከወደቡ ዓለም ዓቀፍ የባሕር በር ሕግ እንደ ሚደነግገው 12 ኖርቲካል ማይልስ ወደ ባሕር ዘልቆ (ገብቶ) ላይ ታችን፤ የባሕርንና የመሬቱን አካባቢ የሚሸፍነውን ሲሆን፤ ባዴ ኃይለሥላሴ ያሱብ አውራጃ፣ በደርግ ጊዜ ያሱብ ራስ ገዝ ይባል የነበረውን ውሃውንና መሬቱን፣ ደሴቶቹን ሁሉ ያጠቃልላል (አሠብ የማናት ገጽ 170 ዶ/ር ያዕቆብ ኃይለማርያም)

እንግዲህ ስለ አሠብ አውራጃና ራስ ገዝ አሥተዳደር ይህን ያህል ካልን ስለ ወደቡ ምን እንላለን? ወደብ በጥሬ ፍችው የሸቀጦች ማራገፊያ፣ መጫኛ፣ ማቆያና ማከማቻ ልንለው እንችላለን። ወደብ ላንዲት አገር ኢኮኖሚ ወሳኝ ሚና ይጫወታል። ወደብ ያላት አገር ምንም ያህል ትንሽና የባሕር ዳርቻ አገር ብትሆን እንኳን ወደቧን ወደብ ለሌላቸው አገሮች በማከራየት ሕዝቦቿን መግባ መኖር አይሳናትም። ባንፃሩ ወደብ የሌላት አገር ምንም ያህል በቆዳ ስፋቷና በሕዝቧ ብዛትና በኢኮኖሚያዊ የበረታች ብትሆንም የራሷን ጥሬ ሊቃዎች የማስወጫና የምትፈልጋቸውን የቴክኖሎጂ ውጤቶችን በፈለገችበት ጊዜ ማስገባት ስለማትችል ለወደብ ኪራይ የምትከፍለው ከፍያ ከምታመርተው እጥፍ ስለሚሆን የትልቅ ድኩማን መሆኗ የግድ ነው። ኢትዮጵያንና ጅቡቲን በማነፃፀር ሀቁን መረዳት ይቻላል። ዛሬ ጅቡቲ የትንሽ ትልቅ ስትሆን ኢትዮጵያ ግን የትልቅ ትንሽ ሆና የሷ ገባር ሆናለች። ያውም ተለማምጠን፣ መብራት ዘርግተን እሷ 24 ሰዓት ስትንቆጠቆጥ እኛ ግን መብራት በፈረቃ እንደ ጨረቃ።

ዶ/ር ያዕቆብ ኃይለማርያም ከብዙ አቅጣጫ ቃኝተውና ፈትሸው ሀቁን እንዳስቀመጡት ከሆነ ባሁኑ ወቅት ለጂቡቲ በቀን ለወደብ አገልግሎት የምንከፍለው ኪራይ ከሦስት ሚሊዮን ዶላር በላይ ነው። ወደኛ ምንዛሬ ስንመልሰው ከሃያ ሚሊዮን ብር በላይ ነው። በዚህ ስሌት ስንሄድ በወርና ባመት የምንከፍለው ክፍያ የትየ ሌሌ ነው። ባጭሩ ሠርተን ለጂቡቲ ነው የምናስረክበው ማለት ይቻላል።

ኢትዮጵያን የባሕር በር ለማሳጣትና ወደብ አልባ ለማድረግ የትግራይ ወጣቶች ገና ከማለዳው ጀምረው የተጠናወታቸው መሆኑን ዶ/ር ያዕቆብ ኃይለማርያም እንዲህ ሲሉ ቁጭታቸውን ይገልጻሉ፡-

“የሕወሓት መሪዎች ኤርትራን አስገንጥለው ኢትዮጵያን ወደብ አልባ እንድትሆን የሠረጸባቸው ምኞት ገና በተማሪነታቸው ማህበረ ገሥገሰቲ ብሔረ ትግራይ የተባለ የተማሪዎች ማህበር ካቋቋሙበት ጊዜ ጀምሮ ነበር...” (አንደ ላይኛው ገጽ 20)

በነገራችን ላይ ይህ የዶ/ር ያዕቆብ “አሠብ የማናት?” የሚለው መጽሐፍ ከሕግ፣ ከሉዓላዊነትና ከታሪክ አንጻር እያጣቀሱ የሕወሓትን ደባ መነሻና የመዳረሻ ግቡን፣ የግብዎችንም ሴራ ያጋለጡበት በመሆኑ ያገሩ ውርደትና ሞት የሚቆጩው ኢትዮጵያዊ ሁሉ ገዝቶ ሊያነበው የሚገባ መጽሐፍ ነው።

ለመሆኑ የሕወሓት ከፍተኛ ያመራር አባላት ይህን ያህል ለኢትዮጵያ ጠላት የሆኑትና የባሕር በሯን ዘግተው ጉረርዋን ያነቋት ለምንድን ነው? ጭካኔቸውስ ከምን የመነጨ ነው? ብለን ብንጠይቅ ለዚህ ዶ/ር ያዕቆብ የሚከተለውን መልስ ይሰጡናል፡-

“ዛሬ ኢትዮጵያ የባሕር በር አያስፈልጋትም በነገሪቤት አገራት ወደቦች ትጠቀማለች የሚሉን የሕወሓት መሪዎች ባንድ በኩል ኤርትራን ለማስገንጠል ሲጥሩ በሌላ በኩል ደግሞ በመጀመሪያ <ታላቋ ትግራይን ፈጥረው> የትግራይን ሪፐብሊክን አቋቋመው የቀይ ባሕር ሰላጤን ከታላቋ ትግራይ ጋር ለመቀላቀል የወጡት ነበር” (ዶ/ር ያዕቆብ አንደላይኛው ገጽ 53)

እንግዲህ ሀቁ ይኸ ነው። የሕወሓት አመራሮች 21 ዓመታት ተጉዘው እንኳን “ኢሕአዴግ” ብለው የጠፈጠፉትን ለይመስልም ቢሆን ከግንባርነት ወደ ውህደት አሸጋግረው ኢትዮጵያዊ ካባ ማልበስ አልቻሉም። ይህም እንዳደፈጡ ለመሆናቸው አንዱ ማረጋገጫ ነው።

ይህንን ሀቅ በተመለከተ ማስታወቂያ ሚንስቴር በ1995 ዓ.ም “የኢትዮጵያ ፌደራላዊ ዴሞክራሲያዊ ሪፐብሊክ የውጭ ጉዳይ ደህንነት ፖሊሲና ስትራቴጂ” ብሎ በሣተመው መጽሐፍ የሚከተለውን ይለናል፡-

“ነገሪቶቻችን ባለወደብ ሲሆኑ እኛ ግን ወደብ አልባ በመሆናችን በኢኮኖሚ አየለማን ስንሄድ በዚያው መጠን ብቃት ያለው አገልግሎት የሚያስፈልገው መሆኑ ሌላው ጉዳይ ነው።” (ገጽ 63)

ኢትዮጵያን ጉረርዋን ያነቃትና ያሣናቃት ድርጅት እንኳን ይህንን ያፈጠጠ ሀቅ መሸሸግ አልሆነለትም። <አየለማን በሄድን መጠን ሰፊ የወደብ አገልግሎት> እንደሚያስፈልገን የኢሕአዴግ መንግሥት ተገንዝቦታል። ጥያቄው ታዲያ ምን ይደረግ ነው? ማንስ ነው ወደብ ያሣጣን? እያደግንና አየለማን በሄድን መጠን ወደብ ፍለጋ ማረፊያ ዛፍ እንዳጣ አሞራ መከነፍ ነው? ጠይቁ።

ይኸው ማስታወቂያ ሚንስቴር ያሳተመው መጽሐፍ አያይዘም እንዲህ ይለናል፡-

“... አደጋው ሁሉም ተባብረው ለኢትዮጵያ የወደብ አገልግሎት የከለከሉ እንደሆነ ነው...” (አንደላይኛው ገጽ 64) <ሁሉም ተባብረው የከለከሉን እንደሆኑ> የተባሉት ሞምባሳ፣ ፓርት ሱዳን፣ በርበራን . . . ለማለት ነው።

የኢሕአዴግ መንግሥት የወደብን አስፈላጊነትና ጠቃሚነት ከገለጹልን በኋላ መልሶ ደግሞ ወደብ ማስነጠቁን ወይም ፈቅዶ መልቀቁን ሕጋዊነት ለማላበስ ሲል በተጠቀሰው መጽሐፍ እንዲህ ይለናል፡-

“... ባንድ በኩል በተለይም ከወደብ ጋር በተያያዘ ሁኔታ የኤርትራ ነጻነት ያልተዋጠላቸው ወገኖች አሉ” በማለት ለመኮነን ይሞክራል። (አንደላይኛው ገጽ 69)

ይኸው መጽሐፍ ከጂቡቲ ጋርም ዘላቂ ወዳጅነት እንደማይኖረን እንዲህ ይለናል “ባሁኑ ወቅት ጎልቶ የሚታይ ቸግር ባይኖርም በጂቡቲ በኩል አለመግባባት ተፈጥሮ የወደብ አጠቃቀምን ሊያሰናክል ይችላል። የተለያዩ የውጭ ጣልቃ ገቦች (ዐረቦችን ለማለት ነው) በጂቡቲ ላይ ተፅዕኖ አሣርፈው አጠቃቀሙን እንዳያሰናክሉት በሩን ሊከፍትላቸው ይችላል. . .” በማለት ኢሕአዴግ ሥጋቱን ሣይደብቅ ይነግረናል። ስለዚህ ጂቡቲ እንዳታኮርፍና

ለውጭ ኃይሎች ቀዳዳ እንዳትከፍት በዚህ ማሰታወቂያ ሚንስቴር ባሣተመው መጽሐፍ ማባባል እንዳለብን እንዲህ ይለናል፡-

“የኤሌክትሪክ አገልግሎት ከኢትዮጵያ በርካሽ ዋጋ ማግኘት ሲችሉ ነው...” ይለናል። ዛሬ ጅቡቲ በርካሽም ቢሆን ለተጠቀሙት የሙብራት አገልግሎት ምን ያህል እንደምትከፍለን አናውቅም። እኛ ግን ለወደብ አገልግሎት በቀን በትንሹ ሦስት ሚሊዮን ዶላር እንከፍላለን።

እንግዲህ የኤሌክትሪክ መብራታችን ለጊዜው ዋስ ጠበቃችን ሆኗል። ግን ደግሞ መብራቱ ድንገት በሙብራቅ ወይንም በሌላ ምክንያት ቢቋረጥ የወደብ አገልግሎት ወዲያውኑ እንደሚቋረጥ ምንም ጥርጥር የለውም።

የኢሕአዴግ መንግሥት የኬንያን ወደቦች እንደ አማራጭ ለመጠቀምም ምኞት እንዳለው ቢገልፅም ከዚያም ችግር እንዳለበት አልደበቀም። “በድንበር አካባቢ በዚህ አሥር ዓመት ውስጥ የከብት ዝርፊያ አለ። እንዲሁም በሰሜን ኬንያ አነጻጽ መሰሎቹ መጠጊያ የሚያገኙበት አጋጣሚ አለ...” በማለት ከኬንያም ጋር አንድ ቀን ግንኙነታችን ሲደፈርስ እንደሚችል ሥጋቱን ይጠቁመናል። (እንደላይኛው ገጽ 104)

ልብ እንበል ወገን፤ ይህን ሁሉ መቅበዝበዝና መባከን ምን አመጣው? አበው እንዲህ አይነቱን መያዣ መጨበጫ ወይንም ውሉ የጠፋ ነገር ሲያጋጥማቸው “ሰዶ ማሳደድ ካማረህ ዶርህን በቆቅ ለውጥ!” ይላሉ። ወደብ አሰሪከቦ ወደብ ፍለጋ ላይ ታች መባከንን ምን አመጣው? ጠይቁ።

የሕወሓት/ኢሕአዴግ ባለሥልጣናት ባንድ በኩል የወደብን አስፈላጊነትና ጥቅም ይተርኩልናል። በሌላ በኩል ደግሞ ቀደም ሲል ከግንጠላው ማግሥት ጀምሮ “ታላቁ መሪያችን!” አቅልለውና አናንቀው “ግመሎቻቸውን ውሃ ያጠጡበት” ነበር ያሉን። ይህ ግን እውነት ነው? ታዲያ አሁን ለናት አገር አሥረከቦ ላለፈ መሪ ዛሬ እኛ አፋችንን ሞልተን “የታላቁ መሪያችንን ራላይ እናሳካለን!” እያልን ስንጮህ አናሳፍርም? መናጀነታችንን አልበዛም? ወደብ አልባ ራላይ ይዘን ነው የምንጓዘው? ጠይቁ።

ጎሳኝነት አድሏዊነት ነው

ጎሳኝነት እጅግ የከፋ አድሏዊነት ነው። ጎሳኝነት ከቻለ ሌሎቹን አጥፍቶ በዚች ምድር ላይ እኔ ብቻ ልኑር የሚል ህመምተኛ ሥርዓት ነው። ከዚህ ዝቅ ካለ ደግሞ ሌሎቹን አዳክሞና ማንነታቸውን ቀብሮ በሱ ማንነት ሥር ውጦ እያንጫጫ ከንስሳ ባነሠ መልኩ ረግጦ መግዛት ነው።

ጎሳ ከነገድ ቀጥሎ የሚገኝ የማኅበረሰብ ስብስብ ሲሆን በሕዝብ ቁጥር፣ በፖለቲካም ሆነ በኢኮኖሚ ዝቅተኛ ደረጃ ላይ ያለ በመሆኑ የበታችነት ስሜት በእጅጉ ያጠቃልላል። ጎሳኛ ግለሰቦችም በሌሎች የማኅበረሰብ አባላት ላይ የጥላቻ ሥዕል በአእምሮቸው ውስጥ በመሣል ባገኙት አጋጣሚ ሁሉ ከመበቀል ወደ ኋላ አይሉም። ለዚህም ነው ዛሬ አገራችን የጎሳ ነቀዝ ዱቄት እያደረጋት ያለው።

ጎሳኝነት ገንግኖ ዘውድ ከመጫኑ የተነሣ እያንዳንዱ ጎሳ ወይንም ብሔረሰብ አገራዊ ራላይ ለቆ ከትንሽ እስከ ትልቅ ሁሉም በመንደር ታጥሮ ወይንም ትንሽየ ኩሬ ውስጥ እንደ ሚያንቋርፋ እንቁራሪቶች ቁር ቁር ሲሉ ኢትዮጵያን ረሷት። በመርሳታቸውም ብልጦች አንጡራ ሀብቷን ሲበጠብጡ አነሱ የበይ ተመልካች ሆነው ቋንጣ እንዳየች ድመት አንጋጠው እያዩ ሜው! ሲሉ ያሣዝናሉ፤ ወይንም ያናድዳሉ።

እንደሚታወቀው ሕወሓት አንድን ብሔረሰብ ብቻ ገንጥሎ ሉዓላዊት አገር ለማድረግ ለ17 ዓመታት በፋኖነት የቆየ ድርጅት ነው። በመሆኑም መግዛት እስከቻለ ድረስ እያምታታና በጎሳ ሽፋን ዜጎችን እስከሰ አናክሶ እነሱ ሲፋጠጡ እሱ ግን የሥልጣን ዕድሜውን በማራዘም ከወርቅ ማዕድን ጀምሮ መሬትን ለትውልድ እንዳይተርፍ አድርጎ እንደተራ ሸቀጥ በማይመጥን ዋጋ በጭካኔ እየቸበቸበ ይገኛል። መግዛት ሲሳነው ደግሞ የትግራይን ሕዝብ የሙጥኝ በማለት “አማራና አሮሞ መጡብህ!” እያለ ዳግም ወደ በረሃ እስከ መግባት ድረስ ያልማል።

ጠ/ሚንስትር መለስ ዜናዊ ኤርትራ ዘልቀው ንግግር ባደረጉበት ወቅት “በናንተ ጀርባ ላይ ያለው ቁስል በኔም ጀርባ ላይ አለ” ሲሉ ሠፊና መርዛማ ነግግር አሠምተዋል። ልብ እንበል፤ አቶ መለስ በናታቸው በኩል ኤርትራዊ ናቸው። ግን ደግሞ በታሪክ አጋጣሚ የኢትዮጵያ መሪ የመሆን እድል አጋጥሟቸዋል። ተዋግተው ባስጠጡት የኛት አገር ሄደው ንግግር ሲያደርጉ

ግን ቁምና በቀልን በሚመሩት ሕዝብ ላይ አርግዘው እየወነጀሉና እያሳጡ ነበር። “ዘር ከልጓም ይስባል” እንደሚባለው ከኤርትራውያን ጀርባ ላይ ያለው ቁስል በሳቸው ጀርባ እንዳለና እየተበቀሉላቸው መሆናቸውን ቁልጭ አድርጎ የሚያሳይ ነበር። ለዚህም ነው በግንባር ቀደም በዚህ 21 ዓመታት ውስጥ ባማራ ሕዝብ ላይ መቋጫ የሌለው እንግልትና ወከባ እየተፈፀመበት ያለው።

የሕወሓት ሰዎች እውነትን መድፈር አይሆንላቸውም እንጂ በነሱም ሆነ በሻዕቢያ ጀርባ ላይ ያለው ቁስል በሌሎች ኢትዮጵያውያን ጀርባ ላይም ከ አለ። ጥያቄው ቁስሉ እንዴትና በምን ምክንያት ተፈጠረ? የሚለው ነው።

የሚያሳዝነው ደግሞ ይህ የጀርባ ቁስል ሳይፈረጥ ሌላ የጀርባ አባጭ መፈጠሩ ነው። የመጀመሪያው አባጭ ወይንም የጀርባ ቁስል ሊፈጠር የቻለው ኤርትራ ሳትገነጠል እንድትኖር ከገንጣዮችና ካስገንጣዮች ጋር ሌላው የኢትዮጵያ ሕዝብ ባደረገው ፍልሚያ ነበር። ገንጣይና አስገንጣዮች በለስ ቀናቸውና ኤርትራ ተገነጠለች። ቁስሉ በዚህ ቢሸር ኖሮ በጎ በሆነ ነበር። ግን አልሆነም። ሊሆንም አይችልም። በመሆኑም ርቀን ሣንሄድ ከዐ ኪሎ ሜትር ለማትሰፋ ሳይሆን ያህል ደም ማፍሰስ የጀርባ ቁስል ብቻ ሳይሆን የጭንቅላት ካንሰርም ነው። ሕወሓት የፈጠረው ስለሆነ ግን ሕጋዊና ተገቢም ነው።

ይህ የከፋ ከፋይ የጎሳ ሥርዓት እንዲቀጥልም ያቶ መለስ ቅምጥሎች ዛሬ “የታላቁ መሪዎችን ራእይ ከግቡ እናደርሳለን!” እያሉ በጎሳ መጋረጃ ውስጥ ሆነው ማሸሚጣቸው ደግሞ እንጂት ያቆሰላል።

አቶ መለስ የጎሳ በሽታ የተጣባቸው መሆኑ የሚታወቀው ገና ከማለዳው ሥልጣን ላይ እንደ ወጡ ልክ ባንዲራን “ጨርቅ” እንዳሉ ሁሉ “ያከሱም ሐውልቶች ለወላይታው ምኑ ናቸው? የንንደር የንንሥታት ግንቦች ለአርሞው ምኑ ናቸው? የላሊበላ ፍልፍል አብያተ ክርስቲያናት ለደቡብ ሕዝብ ምኑ ናቸው?” በማለት መናገራቸው ነበር። እሳቸው እንዲህ ይበሉ እንጂ ኢጣሊያ በወረረችን ጊዜ ካከሱም ነቅላ የወሰደችው ሐውልት ወደ አገሩ ተመልሶ ሲተከል በከብር እንግድነት የተገኙት የወላይታው ተወላጅ የወቅቱ የተወካዮች ምክርቤት አፈ ጉባዔ የተከበሩ አቶ ተሾመ ቶጋ ነበሩ። ይህስ እንዴት ይታይ ይሆን? ጠይቁ።

አቶ መለስ “ያከሱም ሐውልቶች ለወላይታው ምኑ ናቸው? . . .” ሲሉ ተራና እንደ ቀልድ የተናገሩት አይደለም። የምራቸውን ነበር። በረሃ ሳሉ

ይንተከተከባቸው የነበረውን ጥላቻና ትግራይን የመገንጠሉ በሽታ ከአእምሯቸው ውስጥ ያልተፋቀ መሆኑን ማረጋገጫ ነበር። በሌላ በኩልም የሌሎችን ኢትዮጵያውያን የባለቤትነት መብት ለመሸርሸርና ለማጥፋት የታለመ ለመሆኑ ምንም ጥርጥር የለውም።

ሌላው ያቶ መለስ ጎሰኛነትና አድላዊነት ከጢስ ዓባይ ተጎትቶ ወደ ትግራይ የተወሰደው የኤሌክትሪክ መሥመር በጋይንት አድርጎ ሲያልፍ ጋይንቶች “እባካችሁን ትንሽ ለኛም ትረፉን” ሲሉ ጥያቄ ያቀርባሉ። የግፍ ግፍ ጥያቄ ማቅረባቸውም ጥርጣሬን ፈጥሮ በኤሌክትሪክ ገመዱ ላይ አደጋ ሊያደርሱ ይችላሉ በሚል ስጋት በእያንዳንዱ ምስሶ ስር ሦስት ሦስት አባወራዎች እንዲጠብቁ ይበየባቸዋል። እናም በምሽት በዚያ የሚያልፉ መንገደኞች በየምስሶዎቹ ስር ቁመው ሲያዩዋቸው ገርሟቸው።

“በምሽት ከግንድ ሥር ቁማችሁ ምን እየጠበቃችሁ ነው?” ብለው ሲጠይቁቸው።

“የሕወሓት መኳንንት ራታቸውን ሲበሉ ቁመን መብራት እያበራን ነው!” አሉ። ይህ አባባል እንደ ቀልድ የተነገረ ይምሰል እንጂ የምሬትና የቁርሾ መሆኑ ግን የሚካድ አይደለም። ወይንም በሌላ ምክንያት ማስተባበል አይቻልም።

በሌላ ጊዜ በሌላ ጉዳይ ስለ ኤሌክትሪክ መብራት ለጠ/ሚንስትሩ ጥያቄ ሲቀርብላቸው “ይህ የጋይንት ሕዝብ ጥያቄ ነው” ሲሉ በቁጣ ነበር የመለሱት። ይህ አባባላቸውም የሚያመለክተን ምን ያህል በከፋት እያኘኩ ይዘውት የቆዩ መሆናቸውን ነው።

ይህ በእንዲህ እንዳለ የባድሜ ጦርነት ይከሰታል። የጋይንት ወጣቶች ለውትድርና ሲሆን ይፈለጉና ወታደር ካልሆናችሁ ተብለው መግቢያ መውጫ ያጣሉ። በዚህ ወቅት ወላጆች “እባካችሁን እንደ መብራቱ ውትድርናውንም ዝለሉን” አሉ ይባላል።

ሌላው ሳይጠቀስ መታለፍ የሌለበት፤ ኢጣሊያ ባምስቱ ዓመት የግፍ ወረራ ለፈፀመችው የጦር ካሣ እንድትከስ ተበይኖባት የቆቃን ግድብ ሠርታ ከሳለች። የኢትዮጵያ ሕዝብ በብዛት የሚያውቀው ሌላ የጦር ካሣም ከሣ ነበር። እንደሚታወቀው ሌላው የኢትዮጵያ ሕዝብ ኤርትራን ጨምሮ በ1933 ዓ.ም ነፃ ሲወጡ የንንደር ሕዝብ ግን ነፃ የወጣው ካንድ ዓመት በኋላ 1934 ዓ.ም ነበር። የዚህን ምክንያት “ንንደር ያነዩ” በሚል ርእስ (ገና

ያልታተመ) የጻፍኩት ስለሆነ ከዚህ ላይ የማነሣው ነገር የለም። የሆነ ሆኖ ኢጣሊያ ለጎንደር ሕዝብ ስንት ሜጋ ዋት)እንደሚያመነጭ አላውቅም እንጂ አንድ ግዙፍ ጀኔራተር ከሳ ነበር። ይህንን ጀኔራተር ጎንደሮች በደም ባጥንታቸው ያገኙትን ወይም የደማቸው ካሣ የሆነውን “ጊዜ የሰጠው ቅል ድንጋይ ይሠብራል!” እንዲሉ ጀግናው ሕወሓት በሌሊት ነቅሎ ወስዶ ትግራይ ውስጥ ተከሎታል። ይህንን አብሪትና ከፋትስ በምን ቃል መግለፅ ይቻላል? ግፉና በደሉ ወይም የጎሰኝነት አድሏዊነቱ በዚህም አያበቃም።

ተከዜን የሚያህል ዓለም ዓቀፍ ወንዝ ወሰን ሆኖ እያለ ሴቲቱ ሁመራን፣ ወልቃይት ጠገዴን፣ ማይፀምሬን ወደ ትግራይ ክልል ከልለዋቸዋል። ይህንን በተመለከተ እውቁ አቀንቃኝ ፋሲል ደመወዝ፡-

“ሴቲቱን ወሰዱት ያውም የኛን እጣ አነሱ ምን ያርጉ ከኛ ሰው ሲታጣ!”

ብሎ ቁጭቱን በመግለጹ ቀጠቀጡት። ከሞት ቢተርፍም ዳግም ወደ ሚወደው የኪነት ሙያ እስካሁን አልተመለሰም። ይህንንስ በምን ቋንቋ መግለፅ ይቻላል? ጠይቁ።

እነዚህ ሠፋፊ ወረዳዎች በየትኛው ዘመን፣ በየትኛው ንጉሥ ጊዜ የትግራይ የግዛት ክልል ሆነው እንደነበርና ጎንደሮች ከፍ ሲልም አማራዎች ከትግራይ ሕዝብ ጋር ተፋልመው ተነጥቀው ወደ ጎንደር ተከልለው ስለመቆየታቸው የሚጠቁም የታሪክ ማሰረጃ የለም። ይህ አድሏይነትና ጎሰኝነትም ሁለቱን አህትማማች ሕዝቦች በመልካም ጉርብትና እንዳይኖሩ የከፋ ቁርሾ ለመትከል ነው።

የሕወሓት ፋኖዎች የጎንደርን ለም መሬት (ሰሊጥ፣ ጥጥ፣ ማሸላና የሙጫ ዛፍ) አብቃይ የሆኑ ወረዳዎችን በጊዜ አጋጣሚ ነጥቀዋል። ሌላ ዳኛና የታሪክ ምስክር አያሰፈልግም። የተከዜ ወንዝ ራሱ የተፈጥሮ ምስክር ነው። ከዚህ ውጭ ለጊዜው የሚባል ነገር የለም። ይኸ ሁሉ ግፍ እየተፈፀመ ያለውም “በታላቁ መሪዎችን” ዘመን ነው።

ባማራ ሕዝብ ላይ በቀልተኛው ሕወሓት

የሕወሓት መሪዎችና ካድሬዎች ወንድማማች የሆነውን ያማራንና የትግራይን ሕዝብ ለምን ዘለዓለሙን በባላንጣነት በማፋጠጥ ሲያደሙት ለመኖር ታጥቀው እንደተነሱ መነሻ ምክንያታቸው ከነሱ በስተቀር ማንም ሊያውቅ አይችልም። እንደጌ የጥላቻ መነሻ ምክንያታቸው ግራ የገባው ከብርም ብርሃነ (ከመቀሌ) እንዲህ ይለናል፡-

“ሁሌ የሚያሳስበኝ አንድ ነገር አለ። ይኸውም የሕወሓት ካድሬዎች ያማራ ሕዝብን በነፍጠኝነት ስም መወንጀል የዘር ፕሮፓጋንዳ በየቀበሌው ሲያወርዱበት እንደሚውሉ የብአዴን አባል ነን ባዮች አያውቁ ይሆን?” ሲል በመገረም ከጠየቁ በኋላ ግርምቱን በመቀጠል “ያማራ ሕዝብ እንደ ሕዝብ በየትኛውም ጊዜ ከማንኛውም ኢትዮጵያዊ ዜጋ ጋር ተባብሮ የሀገሩን ከብርና ዳርድንበር እንዲሁም ታሪክ ሲጠብቅ የኖረ እንጂ ፀረ-የትግራይ ሕዝብ ሆኖ አያውቅም። አለ ከተባለም በተጨማሪም ጊዜውንና ቦታውን ለይተው እስከነ ጥፋቱ መጠን ለትግራይ ሕዝብ ሊነግሩት ይገባል...” ይላል። (ፍኖተ ነፃነት ቅፅ 2 ቁጥር 54 ማክሰኞ ነሐሴ 1 ቀን 2004 ዓ.ም)

ከብርም ብርሃነ እውነቱን ነው። ያማራ ሕዝብ የትግራይን ሕዝብ መቸና እንዴት? በነማን ዘመንስ ዘምቶ ዘርፎትና አቃጥሎት ይሆን? እዩ ምኒልክ በ1888 ዓ.ም አድዋ ተራሮች እስከነ ባለቤታቸው የዘመቱት ጣሊያንን ለማባረር ሳይሆን የትግራይን ሕዝብ ለመውረርና ለመዘረፍ ከሆነ ወይም ከጣሊያን ጎን ተሰልፈው ወግተውት ከሆነም በግልፅ ለኢትዮጵያ ሕዝብ ይንገሩት። የትግራይ ሕዝብም በግልፅ እስከነ ምክንያቱና ጥፋቱ ይነገረውና አውቆት ወንድሙ የሆነውን ያማራ ሕዝብ በግልፅ ይውቀሰበት። ያማራ ሕዝብም እውነት በትግራይ ሕዝብ ላይ አባቶቹ አሁን የሕወሓት ካድሬዎችና ታጣቂዎች ባማራ ሕዝብ ላይ እንደሚፈፀሙበት ያለ ግፍ ፈፀመውበት ከሆነ “ያባት ዕዳ ለልጅ ይተርፋልና” በግልፅ ወንድም የሆነውን የትግራይን ሕዝብ ይቅርታ ይጠይቅበት። ከይቅርታ የበለጠ ደግሞ ያበጠ ቁስልን የሚያፈርጥ የለም። አለበለዚያ በደፈናው ለሥልጣንና ያገርን ሀብት ለመዘረፍ ሲባል ያማራን ሕዝብ በተገኘ አጋጣሚ ሁሉ በጅምላ በትር ባል ያዘበት ዘመን “ነፍጠኛ!” እያሉ መዝለፍና በሌሎች ኢትዮጵያውያን እንዲጠላና እንዲፈራ መቀስቀስ የኋላ ኋላ መዘዙ ላገር አንድነት ለይበጅም። ለትውልድ ጥበብን እንጂ የከፋትን ሥንቅ ቋጥሮ ማቆየት ከፋ የደም በሽታ ይመስለኛል። ነግ በኔ

ነውና ይህ የሕወሓት እኩይ ተግባር ሊገታና ሊቆም ይገባል። በዚህ ሁኔታስ አይጥና ድመት ተሁኖ እንዴት እንደ አንድ ሕዝብ አብሮ ተከባብሮ መኖር ይቻላል? ጠይቁ። በተረፈ የብአዴንን አመራሮች በተመለከተ በያጋጣሚው እነማን እንደሆኑ የተገለፀ ስለሆነና ሕዝቡም በሚገባ ስለሚያውቃቸው ከዚህ ላይ ስማቸውን እነከሌ እነ ከሌ አያሉ መዘርዘሩ አስፈላጊ ሆኖ አላገኘሁትም። ባጭሩ ግን አማርኛ ተናጋሪዎች የኤርትራና የትግራይ ልጆች ሆነው የጎንደር ሕዝብ ወይንም ሌላው ያማራ ሕዝብ አቅፎ ደግፎ፣ በጉያው ይዞ ኮትኮቶ ያሳደጋቸው ናቸው። “የናት ጡት ነካሽ!” ሆነው ዛሬ እየቀለዱበት ያሉት። ታሪክ ይፍረደው።

ከብሮም ብርሃን

የትግራይና ያማራ ሕዝቦች ከጥንት ጀምረው ኢትዮጵያ እንደ አገር ሥትመሠረት ከዳማት መንግሥት ጀምሮ አከሱም፤ ላሊበላ፣ ሸዋ፣ ጎንደር የነገሥታቱ በተለያዩ ጊዜያትና ዘመናት መቀመጫዎች ነበሩ። እንዲህ ሲኮንም የተጠቀሱት ሕዝቦች ብቻ ሳይሆኑ ሌሎችም ሕዝቦች አብረው ኑረዋል። አብረው በመኖራቸውም ተጋብተዋል፤ ተዋልደዋል፤ የባህልና የቋንቋ መዳቀልንም ፈጥረዋል። በነዚህ ሂደቶችም ያማራና የትግራይ ሕዝቦች ማዕከል ወይንም ያንድነት ርሾ ስለመሆናቸው በየታሪኩ ተጠቅሶ

ይገኛል። ይህ ከሆነ ታዲያ ሕወሓት በትግራይ ሕዝብ ስም ባማራ ሕዝብ ላይ የሚያዘንበው የከፋት ፕሮፓጋንዳና የዘር ማፅዳት ዘመቻ ከምን የመነጨ ነው? ይህንን ጥያቄ ያማራ ሕዝብ ብቻ ሳይሆን የትግራይ ሕዝብም ሆነ ሌላው የኢትዮጵያ ሕዝብም ይህንን ሀቅ ጠይቆ እውነቱን ሊጨብጥ ይገባል። ሕወሓት እንደ ሌግ ፈረስ ሊጋልበን አይገባም። ከእውነት የበለጠ ቁስልን የሚያሸር ነገር የለምና እያንዳንዱ ዜጋ ከከፋትና ከግል ጥቅመኝነት ተላቆ እውነት የመፈለጊያው ጊዜ አሁን ነው። በምንም መመዘኛ “በታላቁ መሪዎችን ሞት!” እየተባልን ልንደለልና እንደ ሕፃን ልጅ በከረሜላ ልንታለል አይገባንም።

ያማራና የትግራይ ሕዝቦች ከፋ በጎን በጉርብትና እኩል ተካፍለዋል። ከቋንቋ በስተቀር የሚለያያቸው የለም። ቋንቋንም ቢሆን ራቅ ያሉት የጎጃም፣ የደቡብ ወሎና የሸዋ አማራዎች ካልሆኑ በስተቀር የጎንደር አማራዎች ትግራኛንም እኩል ካማርኛ ጋር ይናገሩታል። ዛሬ ጊዜ አገኘን ተብሎ ተከዜን ተሻግረው መሬት እስከ መከለል የተደረሰውም የጎንደር አማራዎች ትግራኛ ቋንቋን በመናገራቸው ነው። ያንዱን ቋንቋ በጉርብትና፣ አብሮ በመኖር ወይንም በሌላ አጋጣሚ መናገርም በበጎ መልኩ ሊታይ ሲገባው መሬትንም የሚያስነጥቅ ከሆነ መጥፎ ሥንቅ ነው። ልብ እንበል፤ ቋንቋ ወሰን ከሆነ ያማርኛ አገር ሠፊ ሊሆን ነው። የኛን ምሳሌ እንተወውና ቋንቋ ያንዲት አገር የደም፣ የሥጋና ያጥንት ወይንም የጎሳ ወሰን ከሆነ እንግሊዝ ቅኝ የገዛቻቸው አገሮች ሁሉ ማለትም እንግሊዘኛ ቋንቋ ተናጋሪ ያፍሪካ አገሮች የእንግሊዝ አካሎች ሊሆኑ ነው ማለት ነው። ይህ የቋንቋ ወሰን መዘዙ ብዙ ነው። ልብ እንበል፤ ሕወሓት ተከዜን ተሻግሮ የጎንደሮችን መሬት ወደ ትግራይ መከለሉ ትልቅ የከፋት ሥንቅ ነው ለሁለቱም ሕዝቦች ያስቀመጠው።

ጥንት በማልዱ መሣፍንቱ በሥልጣን ሸኩቻ ምክንያት የሰበሰ ጦርነት ቢያካሂዱም ከጦርነቱ ፍፃሜ በኋላ ቁርሾና በቀል የሚባል ነገር አልነበረም። አሸናፊው አገር ያስተዳድራል፤ ተሸናፊው አቅሙን አውቆ ይገብራል። ከዚህ ውጭ ለሕዝቦች የሚቆይ የከፋት ሥንቅ አልነበረም። ጦርነቶቹም ይካሄዱ የነበሩት በገዥ መደቦች መሀከል በሥልጣን ይገባኛል ምክንያቶች እንጂ አንድ ሕዝብ በራሱ አነሳሽነት ሌላውን ሕዝብ የወረረበት ጊዜ በኢትዮጵያ ታሪክ ውስጥ ተከስቶ አይታወቅም። የገዥ መደቦችን ተከትሎ ግን የዚህ ጎሳ የዚያ ብሔረሰብ ሳይባል አብሮ እየዘመተ መውረሩና ጥፋት ማጥፋቱ እውነት ነው። ይህ ዓይነቱ ፍልሚያ ባህላችንም ነበር ማለት ይቻላል። ይህም ሆኖ ያማራ ሕዝብ የትግራይን ሕዝብ የቱን የገዥ መደብ ወይንም ንጉሥ ተከትሎ

ክብሮም ብርሃን

ሄዶ ወይም በራሱ አነሳሽነት እንደ ዘረፈውና አንዳቃጠለው ወይም እንደ ጨፈጨፈው በታሪክ የሚታወቅ ነገር የለም። ይህ ከሆነ ታዲያ ይህ ሥር የሰደደ ጥላቻና የደም ካንጋር የሆነ የነሳ በሽታ ከየት መጣ? የሕወሓትን አመራሮች እንዴት ተጣባቸው? ይህንን የጠላትነት በቀልስ ከየት አመጡት? ብሎ አጠንክሮ መጠየቅ ተገቢ ነው።

ብዙ አዛውንቶች እንደሚሉትና እንደ ሚስማሙበት ከሆነ ይህ ሥር የሰደደ ጥላቻና የመረቀዘ ክፉት ምንጮቹ ዐረቦቹና ቅኝ ገዥዎች ለመሆናቸው ምንም ጥርጥር የለውም። የዚህ የጥላቻ ሻይረስ ተሸካሚ ደግሞ ሻዕቢያ መሆኑ አይካድም። ተደጋግሞ እንደተገለጸውና እንደሚታወቀውም አብዛኞቹ የሕወሓት አመራሮች ጠ/ሚንስትሩን ጨምሮ አንዳንዶቹ ሙሉ በሙሉ አንዳንዶቹ ደግሞ በከፊል ከሻዕቢያ ጋር የደም አንድነት አላቸው። ከዚህም ባሻገር አሠልጥኖ ባምሳሌ የቀረፃቸው ሻዕቢያ ነው። የዚህን እውነትነት ለማወቅ በሦስት ክፍሎ ማረጋገጥ ይቻላል።

ያደዋ ድል

እንደሚታወቀው ያደዋ ድል ነጮቹን (ቅኝ ገዥዎችን) ባላንጣ ገዝተዋል። ለምን? ቢባል ዓድዋ በቅኝ ግዛት ሥር ይማቅቁ ለነበሩትን ሁሉ ዐይኖቻቸውን የከፈተ ነበር። በተለይም አፍሪካውያን የራሳቸው ድል አድርገው በመቁጠር ይከሩባቸዋል፤ ይመኩባቸዋል። በመሆኑም ካደዋ ድል ማግሥት ጀምሮ በቅኝ ገዥዎች ሥር ይገዙ የነበሩ አገሮች ሁሉ አመፁ።

ባንዳ የኢጣሊያ ሸንፈት የእንግሊዝም፣ የፈረንሳይም (የቅኝ ገዥዎች) ሸንፈት ተደርጎ ተወሰደ። አፍሪካውያን በድሉ እንደኮሩ ሁሉ ቅኝ ገዥዎች ደግሞ በሸንፈቱ አፈሩ። ከዚያን ጊዜ ጀምሮ የቅኝ ገዢዎች የቤት ሥራ እስከሱ እንዲኖከስ ሴራ መቀየስ ሆነ። የዚህ ሰለባ ደግሞ በግንባር ቀደም ከንፉ መመታት ያለበት አማራ ሆነ። ለዚህም ነው በነዚህ 21 ዓመታት ውስጥ ያደዋ የድል ቀን ሲታሰብ ወይም ሲከበር የምንገልጽ ስም የማይጠቀሰው። ይህ ከበቂ በላይ ማረጋገጫ ነው። ዝርዝሩ ሠፊ ነው። በመጠኑም ቢሆን ባዴ ምንገልጻ አጭር ታሪክ ውስጥ ያሠፈርኩት ስለሆነ ከዚህ ላይ በጥልቀት አልገባም። ለማመልከት የፈለኩት ያደዋ ድልም ላንድነታችንም፣ እስከሰላችንም ለመናከስ የበኩሉን አስተዋፅኦ ማድረጉን ጠቆም አድርጌ ለማለፍና ያደዋ ዘመቻ አዝማቹ እዩ ምንገልጻ በመሆናቸው ብቻ አማራን በቅኝ ገዥዎች ጥርስ ውስጥ ገብቶ እስካሁን አየታኘክ ያለመሆኑን ለማመልከት ነው።

ክርስትና ሃይማኖት

ሌላው ኢትዮጵያን ሰለባ ያደረጋት “የክርስቲያን ደሴት” የሚለው ደረቅ የቆየ ምስል ነው። ይህ መሬት ግን ከሙስሊም ወንድሞቻችን ጋር ተቻቸለንና ተፋቅረን፤ አንድ ሆነን ለመኖር እንቅፋት አልፈጠረብንም። እንዲያውም በሚያስደንቅ ሁኔታ ተጋብተውና ተዋልደው ያንዱን እምነት ሌላው ወደ ተቀብሎ ወይም ሚስት ሙስሊም ባል ክርስቲያን ወይም ደግሞ ባል ሙስሊም ሚስት ክርስቲያን ሆነው የሚኖሩባት አገር ብትኖር ኢትዮጵያ ብቻ ነች። ለዚህ ሀቅ ወሎ፣ ሐረርንና ድሬዳዋን መጥቀስ ይቻላል። እነዚህ ክልሎች ሃይማኖት አጥሯቸው አያውቅም።

ኢትዮጵያ ምንም እንኳን በዚያን ዘመን “የክርስቲያን ደሴት” ተብላ ብትጠቀስም ከፍ ብዬ ለመግለጽ እንደሞከርኩት ክርስቲያንና ሙስሊም ልጆቿን አቻችላና አስማምታ የኖረች አገር ስለመሆኗ ለ40 ዓመታት ያህል ኢትዮጵያ ውስጥ የኖሩት ጆን ሐዘወይ ስፔንሰር ሳይቀረውላታል። “ኢትዮጵያ የእስልምናን ወረራ ስትከላከል የቆየች አገር ብትሆንም ሙስሊም ሕዝቧን አቅፋ ለመኖር ቻላለች...” ሲሉ አድናቆታቸውን ገልፀዋል። (ጥርስ የገባች አገር ገጽ 179) ምሁሩ “የእስልምናን ወረራ ስትከላከል የቆየች” ያሉት የቱርኮችን፣ የግብፆችንና የድርቡሾችን ተደጋጋሚ ወረራዎችን ማለታቸው ነው።

እንግዲህ ለኢትዮጵያ መገዝገዝ አንዱና ዋናው ክርስትና ሃይማኖት ነው ስንል የጥንት ነገሥታት በሚዘምቱበት ዐውደ ውጊያ ሁሉ የሚያፈቅሩትንና ለድል ያበቃኛል የሚሉትን ታቦት ይዘው ይዘምቱ እንደነበር ይታወቃል። በመጀመሪያም የከተት አዋጅ ሲያውጁ “አገርህ ተደፈረች! ሃይማኖትክን የሚያረከስ ጠላት መጣብህ!” በማለት ነበር። ለምሳሌ እዩ ምንገልጻ አድዋ ሲዘምቱ ጊዮርጊስን ይዘው ነበር የዘመቱት ይባላል። አናም አነ ባልቻ አባ ነፍሶ በጥርኝ ፈረስ ከጠላት ምሽግ ድረስ እየጋለቡ በነፋስ ፍጥነት ከወዲያ ወዲህ እየተዋነቡ ሲያርበደብዱት የፋሽሽት ጦር መመከት ሲሳነው “እኛን ያጠቁን በጥርኝ ፈረስ የሚዋጉት ናቸው። በተለይ አንዱ ጊዮርጊስ ሳይሆን አይቀርም!” ማለታቸው በስነ ቃል ከጊዜችን ድረስ ዘልቋል።

ዐረቦቹ በተለይም ግብፆች “የክርስቲያን ደሴት” የሚለው አባባል ሲመራቸውና ሲገፈገፍቸው የኖረ ለመሆኑ ተደጋጋሚ ወረራዎችን ያለምንም የመሬት የይገባኛል ጥያቄ ሳይኖራቸው ሙከራ አድርገዋል። የዚህ ምስጢሩ የሃይማኖት መስፋፋትም ሊባል ይቻላል። ዞሮ ዞሮ ግን የአርቶዶክስ

ሃይማኖትን ለመገዘዝ ነጮቹም ከጥቅማቸው አንጻር ተጨመሩበትና ኢትዮጵያን ለመበታተንና ለማዳከም አንዱን ብሔረሰብ ከሌላው ወይም አንዱን ወገን ገዥ ሌላውን ወገን የተገዥ ወገን አድርገው በመሣል አስበሱ አስተናገቆ ማፋለምና ወደ ድህነት አረንጃ ውስጥ እንድንዘፈቅ አማራጭ ያልተገኘለት ምርጫ ሆነ። ይህ ዘዴ ሲመረጥም አርቶዶክስ ሃይማኖትን ከተቻለ ማጥፋት ካልተቻለ በሌሎች የተለያዩ ሃይማኖቶች እንዲዋጥ ማድረግ ነው።

ይህ ቀመር ሲነደፍም የዚህ ሃይማኖት ቀንደኛ አማኝና ተከታይ ተደርጎ የተወሰደው ያማራ ዜጋ ነው። አርቶዶክስን ማጥፋት ወይም ማዳከም የሚቻለው በመጀመሪያ የእምነቱ ተከታይ የሆነው አማራ ሲመታ ነው በሚል ይመስላል በነዚህ 21 ዓመታት ውስጥ እጅግ በሚዘገንን ሁኔታ የመስቀልና የጥምቀት ዋዜማዎች እየተጠበቁ ታርዷል። በጅም፣ ባርካ፣ ባሰቦት፣ የዋልድባ ገዳም ሃይቀር ወደ ስኳር ኢንዱስትሪነት እንዲቀየር የተበየነበት የዚህ ሃይማኖቱን የመገዘዝ ቀመር ነው። ይህ ሁሉ ጥፋት ባማኞቹ ላይና በገደማቱ ሲፈፀም የእምነቱ አባቶች ድምፃቸውን ሲያሰሙ አልተሰሙም። ርግጥ ነው አንዳንድ ቢኖሩም ወይ ተሰደዋል ወይ ተገለጻል። ዛሬ በታሪክ ታይቶ በማይታወቅ መልኩ በሁለት ሲኖዶስ የምትታወቅ ሀገር ብትኖር ኢትዮጵያ ብቻ ነች።

ሌላው ሴራ ከሙስሊም ወገኖቻችን ጋር ለማዳማትና እስከ መጨረሻው ድረስ ለማቆራረጥ የኢሕአዴግ ሹሞች ሲፈፀሙ ቆይተዋል። ከቤተክርስቲያን አጠገብ መስጊድ እንዲሠራ ወይም ካልጠፋ ቦታ ጥምቀት ባህር የሚከበርባቸው ቦታዎች ለመስጊድ መሥሪያ እየተፈቀዱ ቦታና ጊዜ እየተመረጠ መጠነ ሠፊ ደም ፈሷል። እነዚህን ሁሉ የሚቆስቁሷቸው የዘመኑ ካድሬዎች ናቸው።

ይህንን እኩይ ተግባር ለመግገት ወጣቱ ትውልድ ሰንፏል። ወይም አገራዊ ደባውን በቅጡ የተገነዘበው አይመስልም። በምእራባውያን የኳስ ፍቅር ናላው ዙሪያ። በዘፈኑ፣ በዳንኪራው እየማለለ ሳይዋጋ የባእዳን ወይም የውጭ ምርከኛ ሆኗል። ላባቱ ገዳይ እናቱን የሚድር ልጅ እየተወለደ ነው። ያሣዝናል።

ዓባይ ሦስተኛው ጠላት የገዛልን

በሦስተኛ ደረጃ በቀጥታም ሆነ በተዘዋዋሪ መንገድ ለዚች አገር ጠላት የገዛላት ዓባይ ወንዝ ነው። ለምን? እንዴት? የሚሉ ጥያቄዎች እንደማይነሱ

ተስፋ አደርጋለሁ። ባጭሩ ግን ዓባይ ለግብዎች ሕይወትና እለኝታ በመሆኑ ኢትዮጵያውያን አንድ ሆነው ተረጋግተው ከሠሩ የጥበብ ባለቤት ለመሆን የሚሳናቸው ነገር አይኖርም በሚል ምንጊዜም እንቅልፍ የማያስወስድ ፍርሃት አላቸው።

ኢትዮጵያውያን የጥበብ ባለቤት ሆነው ዓባይን ከመገደብ ጀምረው እስከ ማትነን ድረስ ቢራመዱ የኛ ሕልውና አከተመ ብለው ግብፃውያን ያምናሉ። እናም ይህ ከመሆኑ በፊት ኢትዮጵያውያንን እስበሳቸው አስተናገቆ ማመስና ሰላማቸውን ማሳጣት ከተቻለ አይደለም የጥበብ ባለቤት መሆን ሠርተው የአለት እንጀራ ማግኘት ከማይችሉበት ደረጃ ላይ ይደርሳሉ ብለው አመኑ። ለዚህም ነበር ኤርትራ ከናት አገሯ እንድትገነጠል ሁለንተናዊ ድጋፍ በመሥጠት የአህት ባላንጣ ከጉያችን በመፍጠር እኛን በኛው ያዳሙን። ሕወሐት የዚህ ሴራ ውጤት ነው። አገር ተዋግቶ አስገንጥሏል፤ የባሕር በር አሳጥቷል፤ እድገታችንን አኮስምኗል፤ ቀሪዎቹን የሀገሪቱን ብሔር ብሔረሰቦችና ጎሳዎች አንዱን ከሌላው በማናከስ የበቀልን ዘር እየዘራ ይገኛል። በዚህ ሁኔታ እስበሱ የተናከሰ ሕዝብ አንድ ሆኖ ተግቶ ሠርቶ ከድህነት አረንጃ ይወጣል (ይላቀቃል) ተብሎ አይታሰብም።

በመጀመሪያ መቅደም የነበረበት በሕዝቦች መሀከል ሰላም መፍጠር ነበር። ሰላም ካለ ፍቅርና የሕዝቦች መተሳሰብ ይኖራል። መተሳሰብ ካለ ደግሞ ሥራ ይፈጠራል። ከተሠራ ደግሞ ብልጽግና ይኖራል። ብልጽግና ካለ ደግሞ ጥበብ ይኖራል።

እኔ ቴዎድሮስ ደብረታቦር አጠገብ ጋፋት ላይ የጦር መሣሪያ ኢንዱስትሪ አቋቁመው ነበር። ከሳቸው ውድቀት በኋላ ግን መከናዎ ቀረ። ቀጣዩ ጉጉሥ እኔ የሕንስ አርማቸውን ለማግኘት አልፈቀዱም። ምናልባት ከእንግሊዞች ጋር ልቃቃር አችላለሁ ብለው ሠግተውም ይሆናል። ወይም መርሀቸው ሃይማኖት ስለነበር የጦር መሣሪያ ኢንዱስትሪው ጉዳይ አልተከሠተላቸውም ይሆናል። ወይም ደግሞ ያዪ ቴዎድሮስ ውጥን በመሆኑ ጠልተውት ይሆናል። አሁን በዘመናችን እንኳን ደርግ የጋፋትን የጦር መሣሪያ ኢንዱስትሪ በማቋቋም ቀላል የጦር መሣሪያዎችን (ከላንቨኩብ፣ ማካሮብ ሸጉጥ. . .) ማምረት ጀምሮ ነበር። ደርግ በቀመሩ መሠረት በወያኔ ባፍጢሙ ሲደፉ ጋፋት ኢንጂነሪንግም አብሮ ተደፋ። አሜሪካኖች በሕወሐት በጎ ፈቃድ ፈንጂ አምካኝ ጥበባዎቻቸውን ልከው ጓዳ ጎድጓዳችን ሁሉ ፈትሸውና አምከነው ሄደዋል።

ይህ ሁሉ ሲሆን ግንባር ቀደሙና ቀንደኛ ጠላት ተብሎ ተፈርጆ በተገኘው አጋጣሚ ሁሉ የሚሞከበውና የሚመታው አማራ ነው። ይህ ሲባል ግን በሲዳማ፣ በጋምቤላ፣ በአሮሚያ፣ በነገሌ ቦረና፣ በሶማሌ ክልል ግጭቶች አልነበሩም፤ ደም አልፈሰሰም ማለት አይደለም። መጠኑ ይለያይ እንጂ ደም እንደ ጅረት ፈሰሰ። ሁሉም ተቋሰዋል። በዚህ ሁኔታ አስበሳችን ተናክሰን አምራቹ ኃይል ወጣቱ ክፍል በምሬት አገሩን እየጣለ እየተሠደደ እንዴት ብለን ነው ከድህነት የምንላቀቀው? እስበሱ በጎሣ ጥላቻ የተናከሠ ሕዝብ እንዴት ብሎ ነው አገራዊ ራእይ አንግቦ ተባብሮ ሠርቶ እንጀራ በልቶ የሚያድረው? ሌላው ቀርቶ ካንዱ ክልል ወደ ሌላው ክልል ተሂዶ በቀን ሠራተኛነት እንኳን ተቀጥሮ የማይሠራባትን አገር ምን ብሎ መግለጽ ይቻላል?

በመሠረቱ አማራ ራሱን እስካልተከላከለ ድረስ የመከራው ዘመን አያባራለትም። የሕወሓት ሰዎች ዜጋችን ነው ብለው እንደማይተውትና እንደማይተኙለት ቀጥሎ ከማቀርባቸው መረጃዎች መረዳት ይቻላል።

የሕወሓት ሰዎች ምን እየቀበሩ ነው?

“መጥነው የጎረሱት አያንቅም!” ያበው አባባል። አበው ይህንኑ አባባል በሌላ አቀራረብም እንዲህ ይገልፁታል “አፍ የሚጎርሰውን እጅ ይመጥነዋል!” ከዚህ ቁም ነገር ስንነሳ የሕወሓት ሰዎች የሚናገሩትንና የሚሠሩትን የሚመጥኑ አይደሉም። አንድም በጅብደኝነት አልያም በበቀልተኝነት እንዳገኙ መቀርደድ ነው። መንግሥት ሆነው እንኳን የሸፍታ ተግባር ሲፈፀሙ ትንሽ አይላቀጥጣቸውም። መንግሥት ማለት ትልቅ ሀገራዊ ኃላፊነትና ሚዛናዊ ዳኝነት የሚሠጥበት ተቋም መሆኑን በቅጡ የተገነዘቡት አይመስሉም። አንድ የመንግሥት አካል በዜጎቹ ላይ በቀለኛ ከሆነ በማን ሊዳኝ ነው? ማንን ሊዳኝ ነው? ይህንን ጠይቁ። ምኒልክን የወቀሰ ፋኖ እሱ ራሱ መልሶ የሚበጫጭቅ አውሬ ሲሆን ምን ትታዘባላችሁ?

ፍኖተ ገድል ወይንስ ፍኖተ ገደል?

አማራ የዘመኑ ታዳኝ አውሬ ለመሆኑ የተጋዳላይ ብሥራት አማረ ሥራ በቂ ማረጋገጫ ነው። የመጽሐፉ ርእስ “ፍኖተ ገድል” ሲሆን ፍኖት ማለት መንገድ ማለት ነው። የገድል መንገድ ለማለት ነው። ለኔ ግን “የገደል መንገድ ነው” ከማንም ጋር የማያደኑር፣ የማያቃብር በጥላቻ ተመርዞ ጥላቻን የረጨ ሥራ ነው። ለማንኛውም ሥራውን እነሆ፡-

“ከቴዎድሮስና ከዮሐንስ ይልቅ የምኒልክ ወደ ሥልጣን መምጣት ኢትዮጵያን አሁንም ድረስ የገጠሟትን ሰፊና ውስብስብ ፖለቲካዊ ማህበራዊና ነጻዊ ችግሮች ያስከተለ ከስተት ነበር . . .” ይለናል (ብሥራት አማረ ፍኖተ ገድል ገጽ 26)

ብሥራት አማራ ይቀጥልና አማራን ከደቡብ ሕዝብ ጋር ለማናከስ መርዝ ሲዘራ እንዲህ ይላል “ሌሎች ሕዝቦችን በተለይ የደቡብ ሕዝቦችን፣ ዝቅተኛ፣ የልሠለጠኑ፣ ሞኛሞኛች፣ የንብረት ባለቤትነትና የመብቶች አኩልነት የማይገባቸው፣ የዱር አራዊት አድርገው ቆጠሯቸው” (ሥርዝ የራሴ) ይለንና አያይዞ “. . . በአርቶዶክስና ባክሱማዊነት ስም በንፁህ ሕዝቦች ላይ. . . ወራዳና ከፉ ተግባር. . . ከሰሜን ኢትዮጵያ ሕዝቦች ጋርም (ከትግሬዎች

ለማለት ነው) በደቡብ ካደረጉት የማይተናነስ ደም አፋላሽ ግጭት ደርሷል...” ይለናል። (እንደ ላይኛው ገጽ 27)

አፄ ምኒልክ በ1888 ዓ.ም “ከተት ሠራዊት ምታ ነጋሪት!” ብለው አድዋ ተራሮች እስከነ ባለቤታቸው ዘልቀው ከኢጣሊያን ወራሪዎች ጋር ከመተናነቃቸው በስተቀር የትግራይን ሕዝብ የወረሩበትን ጊዜ በታሪክ አላውቅም። ምሁራን አንድ በሉ። ተጋዳላይ ብሥራት ግን “ከሰሜን ኢትዮጵያ ሕዝቦች ጋርም. . . ደም አፋላሽ ግጭት ደርሷል” ይለናል። ተጋዳላይ ብሥራት ይቀጥልና፡-

“ለብቻ ለመንጠል የመረጡት ገዥዎች በመጨረሻ ያማራዊነት ፍልሰፍና ለጠቅላላው የኢትዮጵያ ሕዝብ አጠናክረው ቀጠሉበት። ብሔር ብሔረሰቦች በግዴታ አማራ ለማድረግ የተከተሉት ጎሣዊ ልዩነት . . . ባንድነትና በመብት አኩልነቶች ላይ ቅራጅ እንዲያመነጭ ምክንያት ሆኗል . . .” ይለና ምሳሌ ሲያቀርብልን፡-

“በወንጀል ሥራዎች የተነሳ ያክሱም ሕዝብ ያባረረውና ከ1962-64 ዓ.ም በቀዳማዊ ኃይለሥላሴ ጊዜ ያክሱም ንቡረዕድ ተሹሞ የነበረው የሸዋው ኤርምያስ ከበደ ወልደ/ሊዮሱስ ነው” ይለናል። (እንደ ላይኛው ገጽ 27)

ልብ አንበል፤ አበው “መጥነው የነረሱት አያንቅም!” የሚሉት ያለምክንያት አይደለም። ተጋዳላይ ብሥራት አንድ የሸዋ አማራ የሆኑ የቤተክህነት ሰው ያውም ጎሰኝነት ምን እንደሆነ ከነሱ በስተቀር ባልታወቀበት ዘመን አክሱምን ረገጧት ብሎ ምን ያህል እንደቆጠቆጠውና ምሳሌ አድርጎ እንዳቀረባቸው አስተውሉ። “በወንጀል ሥራ የተነሳ ያክሱም ሕዝብ ያባረራቸው” ብሎናል። የሠሩትን ወንጀል ግን አልገለጸልንም። ሲገልጸልን ግን ይገባው ነበር። ደግሞስ የቤተ ክህነት ሰዎች ጎሳና ቋንቋ ከመቸ ወዲህ ነው ወሰን ሆኖ የሚያግዳቸው? በተገኘ ቦታ፤ በተገኘ ጊዜ የክርስቶስን ቃል ይሰብካሉ፤ ያስተምራሉ፤ አድባራትን በቅንነት ያገለግላሉ፤ ያስተዳድራሉ፤ እንደ ብሥራት አማራ ስሌት ከሆነማ ዛሬ ጉድ ፈላ!! እስቲ ከዛሬው ጋር እያነፃፀርን ሕሊናዊ ፍርድ እነስጥ።

የቤተ ክርስቲያኗ ቀኖና ወይንም የሲኖዶሱ ሕግ በማን ጊዜ ነው የፈረሰው? አንድ ፓትሪያርክ በሕይወት እያለ አባሮ ወይንም መፈንቅለ ፓትሪያርክ አድርጎ ሥልጣን ላይ የተቀመጡ አባት ብቅ ያሉበት ዘመንስ በማን ጊዜ ነው? በምኒልክ ጊዜ? ወይንስ በቀ.ኃ.ሥ ጊዜ? ዛሬ በኢትዮጵያ ታሪክም ሆነ በአርቶዶክስ እምነት ተከታይ ታይቶም ሆነ ተሰምቶ

በማይታወቅ ሁኔታ ቤተክህነት ባንድ ጎሳ ሰዎች ብቻ ታጭቃ ያላንዳች መቆርቆር እየታመሰችና እየተመዘበረች ያለችውስ በማን ዘመን ነው? ዛሬ በቤተክህነት ጠ/ጽሕፈት ቤት ዙሪያ የሌሎች እምነት ተከታይ ዜጎችን ፈልጎ ማግኘት ብርቅ እየሆነ ነው። ሌላው ቀርቶ አባ ጳውሎስ እንዳረፉ ተጠባባቂ ፓትሪያርክ እንዲሆኑ የተሰየሙት አንኳን ያርሲ ሀገር ስብከት ሊቀ ጳጳስ አቡነ ናትናጌል ናቸው። የእምነት መለኪያው ዘር ከሆነ እኒህ አባት ከመጀመሪያውስ ቢሆን እርሷ ዞን ምን ሊያደርጉ ሄዱ? የአሮሞ ዜጋ ጳጳሰው የዞኑን የእምነት ተከታዮች ማገልገል አይችሉም? ሁሉም ነገር ካባ ጳውሎስ ጎሳ ውጭ እንዳይሆን በቁጥጥር ስር ለማድረግ ነው? ይህ እውነት ለመሆኑ 6ኛ ፓትሪያርክ ሆነው የተመረጡት አቡነ ማትያስ የትግራይ ተወላጅ ናቸው። ሌሎች አባቶች ለሕይማኖታቸው ብቃት የላቸው ይሆን? ጠይቁ።

እንደሚታወቀው ነፍሳቸውን ይማረውና አባ ጳውሎስ የሲኖዶሱን ሕግ አፍርሰው የፓትሪያርክነቱን ሥልጣን ይዘው ከመንፈሳዊ ሕይወት ይልቅ ለሥጋዊ ቅምጥል ሕይወት ይሳሉና ይጎመጁ እንደነበር ባይናችን ያየነው ሀቅ ነው። 3ኛው ፓትሪያርክ አቡነ ተክለ ሃይማኖት ጭብጥ ጥሬ እየቆረጠሙ በባዶ እግራቸው የሄዱላትን ቤተክርስቲያን አባ ጳውሎስ ባንፃሩ ጥይት በማይበሳው መኪና ሲንፈላሰሱ አይተናል። ከዚህም ዘለል ባለ መልኩ ሕዝብ ክርስቲያን ምን ይለኛል ብለው ሳይጨነቁና ሳይሰጉ ዛሬ ሲያልፉ ሊሠራ የሚችለውን ሐውልት በሕይወት እያሉ ባሌ መድኃኒዓለም ባንዲት ቀበጥ ወይዘሮ አማካኝነት አሠሩ። ይህንንስ የሕውሐት ሰዎች እንዴት ታዩት ይሆን? የናንተ ሲሆን ቅዱስ የሌላው ሲሆን ርኩስ። ራስን ከመለኮት በላይ አድርጎ መኖር እንዴት ይቻላል?

በመሠረቱ መነኮሰ ማለት ሞተ ማለት ነው። ሞተ ስንልም በሕይወት አለመኖርን ሳይሆን የዚችን ዓለም ጣፋጭ ሕይወት ንቆና ተጠይፎ ለዚያኛው ዘለዓለማዊ ሕይወት ሲቃይ መቀበልና ሥጋን ማድከም ማለት ነበር። አባታችን አባ ጳውሎስ ግን እንዲህ ያሉ አባት አልነበሩም። በዘመናቸው እምነቱን ተከትሎ እጅግ ዘግናኝ የሆነ ደም ፈሷል። አሳቸው በተገኙበት ታቦት እየዞረ መስቀል አደባባይ አጠገብ ከሚገኘው እስጢፋኖስ ቤተክርስቲያን ጥር 1 ቀን 1989 ዓ.ም በጥይት የተገደሉት ባህታዊ ፈቃደ ሥላሴ የሚረሱ አይደሉም። ከዚህ ሌላም እጅግ በሚያሣፍርና አንገት በሚያስደፋ መልኩ በዚህ ዘመን የፅላትና የቅርሳቅርስ ሽያጭ የተጠጠሩበት ዘመን ለመሆኑ ያደባባይ ምስጢር ነው። ባንዳንድ አካባቢዎች ያላንዳች ማጋነን ሕንፃዎቻቸው ተገትረው እንደሆነ እንጂ ፅላቶቻቸው ከመንበራቸው

ውስጥ ስለመኖራቸው በቂ የሆነ ማረጋገጫ የለም። እንዲህ ዓይነት ምዝገባና ቅጠጣ (ዘረፋ) እየተፈፀመ ባለባት አገርና ዘመን ተጋዳላይ ብሥራት አማራ በ1962-64 ዓ.ም ለሁለት ዓመት በንቡረዕድነት ማዕረግ አክሱም ፅዮንን ለማገልገል ከመሀል አገር የሄዱትን አዛውንት "ከሸዋ የሄዱ አማራ" በማለት ሲያብጠለጠላቸው ያሣፍራል። ከጳጳሳት አስከ ዲያቆናት መጥተው ቤተክርስቲያኗን የሠፈሩባትን በምን ቋንቋ እንግሊዘኛው? እነሱ በየትም ቦታ ተዘዋውረውና ተንደላቀው ኮርተው፣ የበላይ ሆነው እንዲኖሩ እግዚአብሔር በልዩ ትእዛዝ ፈቅዶላቸው ይሆን? ወይንስ አቶ መለስ የወርቅ ዘር እንዳሉት ልዩ ክብር ሊገባቸው? ጠይቁ።

አማራን ከርሃብ ጋር ያነፃፀረው ብሥራት አማራ

በመሠረቱ ሐረጉን ሲሰቡት ዛፋ እየተወዛወዘ እንጂ በተለይም ባባ ጳውሎስ ዙሪያ ብዙ ማለት ይቻል ነበር። ለምሳሌ ዓለማዊ ሕይወት ምን ያህል ይጣፍጣቸው እንደነበር ሌላው ማረጋገጫ ገዋይ ብቻ ሳይሆን ማዕረግም የማይጠቅማቸው ነበሩ። ይህንን ህቅ ከጓድ ኮሎኔል መንግሥቱ ኃ/ማርያም ማዕረግ ጋር እያነፃፀርን ማየት እንችላለን። በቅድሚያ የኮሎኔል መንግሥቱን እነሆ፡-

ጓድ ኮሎኔል መንግሥቱ ኃይለማርያም፣ የኢሕዴድ፣ ፕሬዚዳንት፣ ያብዮታዊት ጦር ጠቅላይ አዛዥ፣ የሚንስትሮች ምክር ቤት ሰብሳቢና የኢሠፓ ዋና ፀሐፊ። (18 ቃላት)

በፀ-ዕ ወቅዱስ ዶክተር አቡነ ጳውሎስ፣ ቀዳማዊ ፓትሪያርክ፣ ርእሳነ ሊቀጳጳሳት ዘኢትዮጵያ ሊቀ ጳጳስ ዘአክሱም፣ ወእጩን ዘመንበረ ተክለሃይማኖት፣ የዓለም አብያተክርስቲያናት ምክር ቤት ፕሬዚዳንት፣ የዓለም ሃይማኖቶች ምክር ቤት ለሰላም ክብር ፕሬዚዳንት፣ ዓለም ዓቀፍ የሰላም አምባሳደር (34 ቃት)

እንግዲህ ይኸ ሁሉ የማዕረግ ዲሬቶ ላንድ አባት ምን ይፈይድ ነበር? አንድ እውነቱ ከሆነ ለክብርና ለፀጋ ከሆነ "ብፁእ" ይበቃቸው ነበር። ከብፁእነት የበለጠም ማዕረግና ክብር ሊኖር አይችልም። ይህንንስ የሕወሐት ሰዎች እንዴት ታዩት ይሆን? ከሁሉም የሚያሳዝነውና የሚያሳፍረው ደግሞ "የሸዋና የጎንደር አማራ" እያሉ ለመከፋፈል መሞከሩ ነው። ጎሠኝነት ከኤች.አይቪ የባሰ ከፉ ቫይረስ ነው የምለውም ለዚህ ነው።

ተጋዳላይ ብሥራት አማራ ከንቡሪኤኖ ኤርምያስ ከበደ ወጣ ይልና ደግሞ እንዲህ ይለናል፡-

"ታላቁ የትግራይ ሕዝባዊ ንቅናቄ ተፀንሶ የተወለደው ብልሹ በሆነው የማራዊነት ፍልስፍና ተግባር ምክንያት እንደሆነ ርግጠኛ መሆን እንችላለን። . . . ለትግራይ ሕዝብ የትግል ዋናው ምክንያት ኢትዮጵያዊነት ባማራዊነት ለማጥመቅ የተደረገው ጥረት በቂ ማስረጃ ነው" (ሠረዝ የራሴ) (እንደ ላይኛው ገጽ 27)

ለመሆኑ አማራዊነት የሚባል ፍልስፍናም ነበር እንዴት? የሚገርም ነው። ነበር ከተባለ ደግሞ ዛሬ የትግራይዊነት ፍልስፍና ሠፍኗል ማለት ነው። ደግሞስ ምናለበት "የትግራይ ሕዝባዊ ንቅናቄ ተፀንሶ የተወለደው ብልሹ በሆነው አማራዊነት ፍልስፍና ነው" ከማለት ይልቅ "ብልሹ በሆነው ዘውዳዊው ሥርዓት ነው" ቢል ኖሮ ሁሉንም ያሳተፈ መሆን በቻለ ነበር። የተፈለገው ግን አማራ ላይ ማነጣጠር ነው። እውነቱም ይኸ ነው። ታዲያ ሕወሐቶች ያማራ ዘርን ለማፅዳት አልተንቀሳቀሱም ማለት ይቻላል? ጠይቁ። አማራ ባሪያ ፈንጋይም ሆኖ ቀርቧል። እነሆ፡-

"... የክርስትና ሃይማኖትን ካወቁ ጊዜ ጀምሮ አክሱማውያን ባርነትን የተቃወሙና ሌሎቹንም ያስተማሩ ሕዝቦች መሆናቸው ታሪክ ዘግቦታል። . . . የሸዋ ገዥዎች ግን እስከ 20ኛው ክ/ዘመን መጨረሻ ሩብ ዓመት ድረስ በባሪያ ንግድ ወንጀል ውስጥ ተዘፍቀዋል። አክሱምንና ስለሞናዊ የዘር ሐረግ መናፈቃቸው ሌላው ቅዠትና ስህተት ነበር። አክሱም ለመሆን መወለድን ወይንም ባህሉን መከተል ወይንም ሁለቱንም መሆን ግድ ይላል" ይለገና አያይዞ "የባሪያ ንግድ የጥቁር አፍሪካውያን ሰብሳቂ ክብር ያዋረደ ታሪክ ነው። ታላቁ አክሱም ግን ከባሪያ ንግድ ውስጥ ከመሳተፍ መቆጠቧ . . . ክርስቲያን መሆን በባሪያ ንግድ አለመግባት ነው። የሸዋ ገዥዎች ግን ገቢ ለመሰብሰብ ባሳዘኝ ሁኔታ ባሪያ ነግደው የኢትዮጵያን ንጹሕ እጆች የማቆሽሽ ውጤት አስከትለዋል . . ." (እንደ ላይኛው ገጽ 31-32)

አማራን ከርሃብ ጋር ያነፃፀረው ብሥራት አማራ

አጼ ምኒልክን ደግሞ እየዘረጠጠ እንዲህ ሲል ይዘልፋቸዋል። “የሀገር ፍቅር ሰሜት የገደለው ምኒልክ የኢትዮጵያን መሠረታዊ አንድነት ገዝግዝ በማበላሸት ያገራቱን ብሔር ብሔረሰቦች ራሳቸውን ከሸያጭ እንዳይከላከሉና ማዕከሉን እንዳይሸሽፉ አድርጓል። የቅኝ ግዛት ሥጋት ሳይኖርበት ለገንዘብና ሥልጣን ግዛቱንና ሕዝቡን ፈርሞ ለውጭ ኃይሎች የሸጠ መሪ ከምኒልክ በስተቀር በታሪክ አይገኝም። . . .” (እንደ ሳይኛው ገጽ 38)

እውነት አጼ ምኒልክ ለውጭ ኃይሎች መሬት ሸጠዋል? ኢትዮጵያን አንድነት አበላሸተዋል? አንዴት ነው ነገሩ ነበዘ? ሻረ በርትታችሁ ጠይቁ። ያሱብን የባሕር በር፣ የጋንቤላ ለም መሬት መቸ ነው እየተቸባቸቦ ያለው? እነዚህን አጼ ምኒልክ ናቸው እንዴ የሸጧቸው? አጼ ምኒልክ የውጫሌን ውል አንቀጽ 17ን አልቀበልም ብለው እስከነ ባለቤታቸው አድዋ ተራሮች ዘልቀው ጉርቦ ለጉርቦ ተናገቀው እንግዲህ ድል ያገኛፀፉ መሪ ነበሩ። ይህንን አኩሪ ድል በርግጥ የሕወሓት ሰዎች አይቀበሉም፤ እያምኑም፤ ድሉን ቢያምኑም እንኳን ለራስ አሉላ ብቻ ነው የሚያሸጧቸው። እነሆ ብሥራት አማረ እንዲህ ይላል፡-

“ያድዋ ጦርነት የምኒልክን ታሪክ ትልቅ ሰው አስመስሎ አቅርቧል። ኢትዮጵያ ብሔርተኛና ጀግና መሪ በምትፈልግበት ወቅት ያለበታው ምኒልክ ተገኘ። ምኒልክ ወደደም ጠላ ያድዋ ጦርነት የማይቀር ታሪካዊ አጋጣሚ ነበር። ምኒልክ ግዛቷ የተቀናነሰች አንስተኛ ኢትዮጵያን አጼ ብቻ ተብሎ ለመንግሥ አቅድ አንዳለው ጣሊያኖች ደርሰውበት ነበር። አዲሱ ታዛዥቸው አገሩን በማስከበር ረገድ እንደ የሕንጻ አገር ወዳድ አለመሆኑን ተገንዝበዋል። (ሥርዝ የራሴ) በምኒልክ ፍርሃትና ስግብግብነት ተፈጥሮ ብቻ አገሪቷን በቅኝ አገዛዛቸው ሥር ለማስገባት ያገላገላቸው ሰሌት ለውድቀትና ለሽንፈት ዳርጓቸዋል። የራስ አሉላን በሕይወት መኖር ዘንግተዋል። አሉላ ሳይኖር ኖሮ ኢትዮጵያ የኢጣሊያን ቅኝ ግዛት ትሆን ነበር። . . .” ይላል።

ውድ አንባቢያን ጥላቻምኮ ልክና ገደብ አለው። እውን አጼ ምኒልክ ፈሪና ስግብግብ ነበሩ? እውነት ያድዋ ድል የተገኘው በራስ አሉላ ብቻ ነው? ምን ዓይነት የበታችነትና የፍርሃት ምንጭ ነው ብሥራት አማረን የተጠናወተው? እውነት እንጋገር ከተባለ ያድዋ ድል የሁሉም ጀግኖች ቅንብር ውጤት እንጂ የራስ አሉላ ቀርቶ ያጼ ምኒልክ ብቻም አይደለም። በመጀመሪያ ደረጃ የሕወሓት ሰዎች የዘር ሐረግ እንሳብ ካላሉ በስተቀር በራስ አሉላ ጀግንነት የመመካትም ሆነ የመኩራት የሞራል ብቃት

ሊኖራቸው አይችልም። የብሥራት አማረ ትረካም የቅጥፈቶች ሁሉ ቁንጮ ነው።

በርግጥ ራስ አሉላ አባ ነጋ ባድዋው ዘመቻ ወቅት ከነበሩት ስመ ጥር ጀግኖች መሀከል አንዱ እንደነበሩ ይህንን ሀቅ የሚከድ ኢትዮጵያዊ የለም። በራስ አሉላ ጀግንነትም የማይኮራ ኢትዮጵያዊ የለም። የሚያስገርመው ግን ራስ አሉላ “የኢትዮጵያ የተፈጥሮ ወሰን ቀይ ባሕር ነው!” ያሉትን እንግዲህ መርህና መፈክር ወይንም ሕያው ቃል ጥላሽት ቀብተው “እበት ትል ይወልዳል!” እንዲሉ ተጋዳላይ ብሥራትና ድርጅቱ (ሕወሓት) ኤርትራን ተዋግተው አሥገንጥለው በራስ አሉላ ጀግንነት ለመደበቅ መሞከር ሰብቅ ነው። እንዲያው ለመሆኑ አጼ የሕንጻን ራስ አሉላን ለማወደስና ለማምገስ አጼ ምኒልክ መሰደብና መዋረድ አለባቸው? የትግራይን ሕዝብ “ታላቅና የወርቅ ዘር” ለማለት ያማራ ሕዝብ ማነስና በጨርቅ መመስረስ አለበት? ሻረ ልናላምጥ የምንችለውን፣ እንጉረስ። ለማንኛውም ስድቡ ይቀጥላል።

“የምኒልክንና የሌሎችን የዘር ሐረግ የማጠናው ለዘመናችን ትክክለኛ እሴት ስለማይበት ሳይሆን ታሪክ በምኒልክና በሌሎች የውርስ ይገባኛል ጥያቄዎች የደረሰበትን መዛባት ለማቃናት ነው። ምኒልክ የኃይለ መለኮት ሣሕሰላሳሴ ዲቃላ ልጅ ነበር . . .” (እንደ ሳይኛው ገጽ 37)

ይህ ሁሉ ዙሪያ ጥምጥም የነጋሢ ዘሮች እኛ ነን። ምኒልክ ዲቃላ ነው። የነጋሢ ዘር ወይንም የሰለሞናዊ ሥርወ መንግሥት ብቃይ አይደለም ለማለት ነው። የዘውዱ ሥርዓትኮ ከቀ.ኃ.ሥ በኋላ ያከተመ መሠለኝ። አለ እንዴ? አጅሬ ሕወሓትኮ ሥልጣኑን በሥውር በዘውድ ስም ይዞት ይሆናል? ለዚህ ሣይሆን ይቀራል? ምርጫ በመጣ ቁጥር የሚይዘውን የሚጨብጠውን የሚያጣው።

ተጋዳላይ ብሥራት አማረ ያድዋን ድል የትግራይ ሕዝብ ብቻ ድልና ገድል አድርጎ የተረከባትን ደግሞ እነሆ፡- “. . . እስከ ዛሬ ምንነቱ ባልታወቀ በሽታ እያንዳንዱን የቀንድ ከብት አንዳለ አለቀ። ከኢጣሊያ አቅድ መመንጨቱንም የሚጠራጠሩ አሉ። (በሽታውን ማለቱ ነው) . . . ይህ አቅድ አፍሪካውያንን በበታችነት ከሚቆጥሩ ያውሮፓ ኃያላን አገራት ኢጣሊያንን በመቋቋም ባሳየው ቆራጥ ድፍረት የትግራይን ሕዝብ ለመቅጣት የታቀደ እንደነበር የሚያምኑ በርካታ ናቸው” (እንደሳይኛው ገጽ 39-40)

ልብ እንበል ወገን ብሥራት አማረ ቀደም ሲል “ያድዋ ድል የተገኘው በራስ አሉላ አማካኝነት ነው። ሯስ አሉላ በሕይወት ባይኖሩ ኖሮ ኢትዮጵያ

በኢጣሊያን ቅኝ ግዛት ሥር ትወድቅ ነበር" ሲል በድፍረት ነግሮናል። አሁን ደግሞ ከዚያው ሳይወጣ ድሉን ለትግራይ ሕዝብ ብቻ ያሸከምና ለዚህ በቀል መልስ የሚሆን ኢጣሊያ የትግራይን ሕዝብ የብቻ ለመቅጣት ስትል የቀንድ ከብቶችን በመደዳ የሚጨርስ በሽታ በመልቀቅ ተበቀለች ይለናል።

በመሠረቱ ብሥራት አማረ ያልታወቀ በሽታ የሚለው የታወቀና በየታሪኩ ተመዝግቦ የሚገኝ ነው። ይህ መቅስፍትም ለትግራይ ሕዝብ ብቻ የመጣ ሳይሆን መላ ኢትዮጵያን የሸፈነ ነበር። በዚያን ዘመን አጠራርም "ጅል ቀን ወይንም ከፋ ቀን" እየተባለ የሚጠራው ነው። በዚህ ከፋ ቀን ጊዜም አንዲት እናት የሌሎችን ልጆች ስትበላ ሌላዋ እናት ደግሞ የገዛ ልጇን በልታላች። ከርሃቡ ወይንም ከጠኔው ብርታት የተነሳም ሊበሉ የማይገባቸው እፅዋት ሥራሥሮችና ቅጠላ ቅጠሎች ሁሉ ተበልተዋል። የርሃቡን አግባብና ከስተት "ዳግማዊ ምኒልክ ንጉስ ነገሥት ዘኢትዮጵያ" በተባለው መጽሐፋቸው ጸሐፊ ትእዛዝ ገ/ሥላሴ እንዲህ ሲሉ ዘግበውታል፡-

"ከረምቱን በዘመነ ማቴዎስ ላሙ፣ በሬው፣ አልቆ እንግዳ ነገር ስለሆነ ሰውም መቆራጥን ትቶ በዝና ነበርና በዘመነ ማርቆስ (በቀጣዩ ዓመት ለማለት ነው) ዳር እስከ ዳር ጽኑ ርሃብ ሆነ. . ." በማለት ዝርዝር ታሪኩን ዘግበውታል (ገጽ 175 -76) ይህንኑ ዋቢ በመጥቀስ እውቁ የታሪክ ተመራማሪ ሪቻርድ ፓንክረስት "The Ethiopian Royal chronicles" በተባለው መጽሐፋቸው በገጽ 172 ላይ በስፋት አስፍረውት ይገኛል።

በዚህ አጋጣሚ ይልቅ አንድ ቁም ነገር ጣል አድርጎ ማለፍ ተገቢ ይመስለኛል። ይኸውም ስለ ቁርጥ እንጂራ ታሪካዊ አመጣጥ ስንቶቻችን እናውቅ ይሆን? እንጂራን እየቆራረጡ ጠቅልሎ ወይንም ሽምልሎ በወግ በማዕረግ በሠርግም ሆነ በሌላ አጋጣሚ ወይንም በቤት ውስጥም ቢሆን በነፍስ ወከፍ ሳህን ይዞ ለየራስ መመገብ ዛሬ ባገራችን የተለመደና ባህል እየሆነ መጥቷል። ላያያዝም ሆነ ላቀራረብ ቀልጣፋ በመሆኑ በገጠራቱ ኢትዮጵያ ሳይቀር ተወዳጅ ሆኗል። ይህንን እንጂራ እየቆራረጡ ጠቅልሎ ለየራስ አንጠልጥሎ መብላት የእድሜ ባለጸጎች አይወዱትም። "ችጋር ጠሪ ነው" ይሉታል። ይህንን ሲሉ ከምንም ተነስተው አይደለም። "ከፋ ቀንን ወይንም ጅል ቀንን" ስለሚያስታውሳቸው ነው። ታሪካዊ አመጣጡ እንዲህ ነው።

በዚያ ከፋ ርሃብ በገባበት ጊዜ ሕዝቡ ቁራሽ ፍለጋ ወደ ቤተ መንግሥት ወይንም ወደ እንጦጦ ያነዩ የንጉሠ ነገሥቱ መቀመጫ እንጦጦ ስለነበር

ርሃብተኛው ወደዚያው ይገርፍ ጀመር። እናም እቴጌ ጣይቱ በመጀመሪያ በነፍስ ወከፍ እንዳንድ እንጂራ ለማዳረስ ሞከሩ። በኋላ ግን የርሃብተኛው ቁጥር ከቁጥጥር ውጭ በመሆኑ እንዳንድ እንጂራ ላንድ ላንድ ወይንም በነፍስ ወከፍ መስጠቱ ይቀርና ለሕይወት ማቆያ ያህል እንደን እንጂራ ካራትና ካምስት በመቆራረስ እየጠቀለሉ መስጠት ተጀመረ። ይህንኑ ሂደት ሪቻርድ ባንክረስት ዘግበውት ይገኛል። እንግዲህ የቁርጥ እንጂራ ታሪካዊ አመጣጥ ጅል ቀን ወይንም ከፋ ቀን ነበር።

እንግዲህ ስለ ቁርጥ እንጂራ ይህን ያህል ካልን ወደ ተጋዳላይ ብሥራት አማረ ዘለፉ እንመለስና የሚለንን እንመልከት። ብሥራት አማረ ታላቁን የትግራይ ሕዝብ ምንነቱ ያልታወቀ የቀንድ ከፍት በሽታ ገብቶ የብቻው ነጥሎ ማጥቃቱን ወይንም በርሃቡ የትግራይ ሕዝብ ብቻ መንዳቱን ከተረከልን በኋላ ይቀጥልና የትግራይ ሕዝብ ጠላቶች ርሃብና በምኒልክ መሪነት አማራጾች ናቸው በማለት እንዲህ ይለናል፡-

"...ወቅቱ በትግራይ ሕዝብ ላይ ያነጣጠረ ከፋ ዘመን ነበር። ተፈጥሮም ከጠላት ጋር በማበር ጠላት የተባለው አማራ መሆኑን ልብ እንበል። ከዳቻቸው..." (ሠረዝ የራሴ) ይለንና ቀጠል አድርጎ "ምኒልክ ለተከታዮቹ ትውልዶች ያስተላለፈው ሌላው የጥፋት ትእይንት የካሂዲነት ባህሪ ብቻ ሳይሆን ፈሪነትንም ጭምር ነው።" (እንደላይኛው ገጽ 40)

እንዴት ነው ነገሩ ጎበዝ፤ ልክ እንደ ታላቅነት የፈሪነትም መስፈርቱና ሚዛኑ ግራ የሚያጋባ ሆነ። አገር ተዋግቶ ያስገነጠለና የባሕር በር የዘጋና ያዘጋ "ታላቅ" አድዋ ተራሮች ዘልቆ ጣሊያንን ውሃ ውሃ አሠኝቶ ያባረረ "ፈሪ" ሽረ ጠይቁ። በነገራችን ላይ ይኸ "ታላቅ ታላቅ!" የሚለው ቃል መነሻው ሩቅ ነው። ካቶ መለስ አልፈት ጋር ብቅ ያለ መስሎኝ ነበር። እንደ ብሥራት አማረ አተራረክ ከሆነ የሕወሐት ያፍ መፍቻ ቋንቋ ሆኖ "ታላቋ ኤርትራ! ታላቋ ትግራይ!" ከነዚህ ከተጠቀሱት ራቅ ሲባል ደግሞ ዛሬ ፀሐይ የደበዘዘባት ያነዩ ያልጠለቀባት "ታላቋ ብርታኒያ!" ነበረች። እንግዲህ ሕወሐትና ቫዕቢያ የሷ አርማ ወራሾች መሆናቸው ነው። ስማሊያም ባለ አምስት ኮከብ አርማ ከባንዲራዋ ላይ አስቀምጣ "ታላቋ ስማሊያ" ትል ነበር። ዛሬ ወደ መንደሮች ወረደች።

ከዚህ ላይ ግን ሊተኮርበትና ሊሠመርበት የሚገባው ቁምነገር እንዴት ነው ከሕወሐት ሰዎች ጋር እንደ ዜጋ አብሮ መኖር የሚቻለው? አንድን ሕዝብ ከሌሎቹ ነጥለው መጥላታቸውና ማሳደዳቸው ሲገርመን ብሥራት

አማረ ከርሃብ ጋር አነጻጸር “የትግራይ ጠላቶች ሁለት ናቸው። ተፈጥሮና (ድርቅ ወይም በሽታ) ጠላት (በምኒልክ የሚመራ አማራ ነው)” ማለቱ በምን ቃል መግለጽ ይቻላል? እውን የማራ ሕዝብ ለትግራይ ሕዝብ የርሃብን ያህል የከፋ ጠላት ነው? እውን አማራን ርሃብ ነኩት አያውቅም? ታሪክ ይፍረድ እንዳንል ታሪክን የሚደፈጥጡ እንጂ ለታሪክ ከብር የሚሰጡ አይደሉም። ሥግነት ይፍረድ እንዳንል ሥግነትን አያውቁም። ምን ይሻላል ነበዝ? አስቲ ጠይቁ።

ብሥራት አማረ “በትግራይ የሁለቱ ወያኔዎች አብዮቶች (ቀዳማይና ያሁኑ ወያኔ ለማለት ነው) መነሳት ምክንያት ምኒልክ አስቀድሞ ለሠራው ከሀደት ቀጥተኛ መልስና ውጤት ነው” ካለን በኋላ አያይዞ አንድ የትግራይ አዛውንት ምናልባትም ከመጽሐፉ የፊት ሽፋን ጋላ ቀር ጠመንጃ አንግተው፤ ዝናራቸውን ታጥቀው ካጠገባቸው የመገናኛ ሬዲዮ ይዞ ለቆመው ወጣት ተጋዳላይ እጃቸውን በርቀት በመዘርጋት ባመልካች ጣታቸው አሻግረው “ያውና የማራዎች አገር” በሚል በሚመስል መክረው ሲያስናብቷቸው እንዲህ አሏቸው ይለናል፡-

“ኢትዮጵያ የናንተ ናት። አሁን የሚያቆማችሁ ኃይል የለም። ልጆቻችን ከነሱ ይበልጥ ጠቢብና አሳቢ እንደሆናችሁ የንጉሥ ምኒልክ ሰዎች አሁን ይማራሉ። እናንተን ለማሸነፍም ሆነ ለማስቆም የሞራል ብቃት የላቸውም። ትግራይ እንደይም ተሸንፎ አያውቅም (ሠረዝ የራሴ) . . . !” (እንደላይኛው ገጽ 41)

ይኸ ከባድ ጥርጉግ ነው። እውነት የትግራይ ሕዝብ አንደኛው ተሸንፎ አያውቅም? ሲሸነፍ የኖረው ታዲያ የትኛው ሕዝብ ነው? የትግራይ ሕዝብ አንድም ጊዜ ካልተሸነፈ አፄ ዮሐንስ መተማ ላይ ድል የሆኑት ማንን ይዘው ዘምተው ነው? በዚህ ሥልጣን ዘመን ለአንዱን ብሔር ጀግና ሌላውን ፊሪና ተሸናፊ አድርጎ የዘር መርዝ መርጨት ምን ዓይነት የፍርሃት ምንጭ ነው? ለመሆኑ ለብሥራት አማረ አማራ ቅገብ የሆናቸው ለምንድን ነው? እንዲህ ዓይነት መመዘኛ ለምን አስፈለገ? ባንድ ወቅት የነበዝ ወይንም ኃያል የሆነ በሌላ ጊዜ ሊከሰስ ይችላል። የበረቱ ይደከማሉ፤ የደከሙ ደግሞ ይበረታሉ። ዛሬ በተለያዩ ምክንያቶችና አጋጣሚዎች “ሚች አውሬ ገዳዩን ያስመሰግናል” እንዲሉ የትግራይ ልጆች ኅብዘው ሊሆን ይችላል። ነገ ደግሞ ሊከሰሱ ይችላሉ። ደግሞም ፍልሚያው የሰበሰበ በመሆኑ ይህን ያህል የሚያከራራ አይመስለኝም። “የላም አሸናፊ መሆንም” ያሳፍራል። ደግነቱ ሀፍረትን አያውቁም።

በመሠረቱ የብሥራት አማረን መጽሐፍ ከዚህ ባለፈ ማየት ሕመም መሥረቅ ነው። የዜግነት ርሾንም ጨርሰን ልናሟጥጥ እንችላለን። አስቲ ደግሞ ቀጥለን የሱ ቢጤዎች የሚሉንን እንያቸው። ብሥራት አማረ ኢሕአዴግ አዲስ አበባ በድል አድራጊነት ሲገባ የሰላምና መረጋጋት የፀጥታና አሥተዳደር አስተባባሪ ሆኖ ማገልገሉን ይገልጻል ትኩስ እንጂራ በቅጡ ሳይበላ ወይንም የድሉን ፍሬ ሳያጣጥም በ1984 ዓ.ም የመንግሥት ሥራ ለቆ በሰደት ወደ አሜሪካን አገር መሄዱን ሲነግረን ለምንና በምን ምክንያት እንደተሰደደ ግን አልነገረንም። ለምን ሰደትን መረጠ? ከነማንስ ጋር ተጋጭቶ ይሆን? ምናልባት በሰላምና መረጋጋት ስም ስንቶቹን ቀንበጠች በልቷቸው ይሆን? ልጆቻችሁ፤ ባሎቻችሁ፤ ወንድሞቻችሁ እንደ ወጡ የቀሩባችሁ ጠይቁ። በተረፈ ከተጋዳላይ ብሥራት አማረ ወደ ተስፋዬ ገብረአብ ስንሸጋገር ደግሞ የሚከተለውን እናገኛለን።

ተስፋዬ ገብረአብ ኤርትራዊ ነው። ግን ደግሞ ተወልዶ ያደገው ደብረዘይት ያዳን ጤፍ እየበላ ነው። “የናት ጡት ነካሽ” እንዲሉ ወይንም የዘር ልገም ስበት እሱም የድርሻውን እንዲህ ይለናል፡-

“ነፍጠኞች አቡቤንቲ የተባለ ሸቶ አንድ ብር ይሸጡልንና እነሱ ግን ሦስት እንቁላሎችን ባምሳኒቲም ይገዛሉ። ወተትና እንጂራ መሸጥ በአሮሞ ነውር ነው። እነሱ ግን አንድ እንጂራ መሸጥ ጀምረዋል። ይኸ ነው ሥልጣን፤ ቁንዲፍቱ መጥመቅ የአሮሞ አይደለም፤ የሰው ሚስት መወሸም የአሮሞ ባህል አይደለም። ነፍጠኞች ባህላችንን አቆሽቩት፤ መሬታችንን ነጠቁን። . . . ምኒልክ የተባለው ስግብግብ ይህን ሀብታም መሬት ሲያይ ጎመጀ። . . .” (የቡርቃ ዝምታ ገጽ 93)

የምኒልክ ጥላ ሞት ወይንም አፅም ወይንም የሙት መንፈስ ከትንሽ እስከ ትልቅ ለምን እንደሚያሸብራቸው አይገባንም። የሚገርም ነው። ነፍጠኛውስ ቁንዲፍቱ ማውጣት አስተማራቸው። ዛሬ ኢሕአዴግ ቢራ ጠመቃ ይሆን ያሠለጠናቸው? ሻረ የሰው ሚስት መወሸምም በሌላውም ነውር ነው። የማራም ባህል አይደለም። እንዲያውም ሥርዓተ ቁርባን አለ። ከቴ ለምን ይሆን አማራና አሮሞን ለማስተራረድ የሕወሐት ካድሬዎች ተግተው የሚሠሩት? አስቲ ጠይቁ።

በመሠረቱ ተስፋዬ ገብረአብ እንኳን ለማራዎችና ለራሱ ወገኖች የሚታመን አይደለም። ከሃዲ ነው። ስለምኒልክና ስለነፍጠኝነት ብዙ ብሏል። ዛሬም በሰደት ሆኖ አየጻፈ ነው። በሽታ ነውና ስላማራ መቸም ይጽፋል። አስቲ ደግሞ ትልልቆቹ ተጋዳላዮች ስላማራ ህዝብ ምን ይላሉ? ቀጥለን እንመልከት።

የህግ ባለሙያው አቶ ሙሉ-ጌታ በሪሁን

ወገን የጀኔራል ሣሞራ ንግግር አያማችሁም? ልብ አንበል ጀኔራል ሣሞራ የኢትዮጵያ የመከላከያ ጦር ኃይሎች ጠቅላይ ኢታማጆር ሹም ተብለው የተቀመጡ ናቸው። ግን ደግሞ ከ85 ብሔር ብሔረሰቦች መሀከል አንዱን (አማራን) መርጠው ወይም ነጥለው “አማራን እንዳያንሠራራ አድርገን አጥፍተነዋል!” በማለት ባዳራሽ ውስጥ ለተሰበሰበ ሕዝብ ያደረጉት ንግግር አስደንጋጭና አሳሳቢ ነው። እንቅልፍ የሚያስተኛም አይደለም። የሕወሓት ሰዎች ምን እየሠሩና ምን እየቀበሩ እንዳሉ ደግማችሁ ደጋግማችሁ ጠይቁ። አንዳንድ ጊዜ ልብ ብላችሁ አጠናችሁ ከሆነ የንፁሐን ደም እየተከተለ የሕሊና ሰላም የሚነሳቸው ይመስላሉ።

አማራ በዚህ ዘመን ጫካ ገብቶ ጥይት ተኩሶ አንድ ተጋዳላይ ሳይገልባቸው ይህን ያህል በመንፈሱ ለምን እንደሚሸበሩ ግራ የሚያጋባ ነገር ነው። ይህንንም ጠይቁ።

ባማራ ሕዝብ አንድ የጠነከረ ባህል አለ። “ለልጅ ክፉ ነገር አይነገርም” ይባላል። ይህ መልካም ነገር ነው። ክፉ ሥራ ቢሠራ እንኳን በጊዜው ይወቃቀሱበታል እንጂ ካለፈ በኋላ አይነሳም። በጣም ነውር ነው። ቁርሾና በቀሉ ወደ ትውልድ እንዳይተላለፍ ጥንቃቄ ይደረጋል። ከልጆች ፊት አይነሳም። “እሱን ነገር አርሱት፤ አታንሱት፤ በቃኮ አለፈ” እየተባለ ይደበቃል። ወይም እንደሞተ ይቆጠራል። አሁን ግን አበጥሮ መነጋገሩ የግድ እየሆነ መጥቷል። ከእንግዲህ በደረቅ ፕሮፓጋንዳ እየተቋሰሉ አብሮ

መኖር ከማይቻልበት ደረጃ ላይ ተደርሷል። ቁስሎቻችንና አባጮቻችን ሲፈርጡና ሊሸሩ የሚችሉት እውነቱን እውቀትን መወቃቀስ ስንችል ብቻ ነው። አለበዚያ እንደብሥራት አማራ የፈጠራ ታሪክ እየጻፍን አንድን ሕዝብ ከርሃብ ጋር እያነፃፀርን ጥላሸት የምንቀባ ከሆነ ሌላ ክፉ ብጉንጅ እያሳበጥን መሆናችንን ልናውቅ ይገባል። የሕወሓት ሰዎች በየጉያችን እባጭ እያስታቀፉን መሆናቸውን እያንዳንዱ ዜጋ ግንዛቤ ሊኖረው ይገባል። ሌላው የሕወሓት ተጋዳላይ ያስታቀፈንን እባጭ (ብጉንጅ) ደግሞ እነሆ፡-

አናት ሲመታ እግር መቆም አይችልም!

የሕወሓት ሰዎች ወደፊት እንደምናየው ያማራ ወጣቶችን ለመብታቸው ሲሟገቱ፤ ሌላው ቀርቶ የሚፈጸምባቸውን ግፍ ለመናገር እንኳን እንዳይችሉ “ፊት የደረሰን አዝመራ ወፍ ይበላዋል” እንዲሉ አናት አናታቸውን በመቀጥቀጥ ሌሎች በእግራቸው ቁመው እንዳይሄዱ ፖሊሶ እንደያዘው ሽምድምድ ወይም ልፍስፍስ ትውልድን ማፍራት ሆኗል። የፖለቲካ ጫወታውንም ልብ ብሎ ላጤነ ሰው እንደ ዱላ ቅብብሎሽ ጨዋታ ዓይነት ነው። ይህንን ያልተገነዘብነውና ያልተረዳነው የነሱን ትርፍራሬ የምንለቃቅመው ብቻ ነን። ለማንኛውም አንዱ ተጋዳላይ ከዚህ አዲስ አበባ አብነት ሠፈር የድርሻውን ካዛውንቶቹ ተጋዳላዮች ተቀብሎ ጥላቻውን በሚገባ ገልጧል።

ፍኖተ ነፃነት ጋዜጣ ዝግጅት ከፍል ሐሳባቸውን እንድናወጣላቸው ግለሰቦች ይጽፋልናል። የዚህ ተጋዳላይ ደብዳቤዎችም ከጄ የገቡት በዚህ ወቅት ነበር። ለማንኛውም የመጀመሪያው ደብዳቤ እንዲህ ይላል፡-

“ወቅቱ የወያኔ ሠራዊት የደርግን ሠራዊት እየጠረረገ ወደ አዲስ አበባ ቀርቧል። በቅድሚያ ግን ትግሬና ወያኔ ያንድ ሣንቲም ሁለት ገጽታዎች ስለሆኑ ትግሬ ስል ወያኔ፤ ወያኔ ስልም ትግሬ ማለቴ እንደሆነ ይታወቅልኝ” ሲል አስቀድሞ ይነግረናል። ለኔ ግን ወያኔዎችና ትግሬዎች የተለያዩ አድርጌ ነው የምወስዳቸው። በርግጥ ወያኔዎች የትግራይ ሕዝብ ልጆች መሆናቸው ይታወቃል። የትግራይን ሕዝብ በመደዳ ግን “ትግሬ ማለት ወያኔ፤ ወያኔ ማለት ትግሬ” ብሎ መበየን ትክክል አይመስለኝም። አንድ ሕዝብ በጅምላ በምንም መመዘኛ በፋኖ ስም አይፈረጅም። ለማንኛውም አማራን የኮነነበትን ጽሑፉን እነሆ፡-

..... አንዳርጌ መሥፍን .....

የህግ ባለሙያው አቶ መ.ሉ.ጌ.ታ በሪሀን

“አማራና ረቂቅ ተንኮሎቹ፤ በሚል ርአስ በጋዜጣችሁ ባታወቁትም ባለፈው ደብዳቤዬ ሰላማራ እኩይ ማንነትና ስለ ሕወሓት የመጨረሻ ግብ ጽፈላችሁ ነበር። ለነገሩ አመለካከታችሁን የሚገድ ጽሑፍ እንዴት ልታወቁ ትችላላችሁ?” ሲል ዝግጅት ከፍሉንም ወርፎታል። የሆነ ሆኖ “አማራና ረቂቅ ተንኮሎቹ” የሚለውን እንደለት፡-

1ኛ. <ወጋ ነቀል> ዐማራ በነገር ጠቅ አድርጎ ለማፅናናት ይሞክራል። ወጋ ነቀል በየትም ብሔር የሌለ የማራ እኩይ መታወቂያ ነው።

2ኛ. <አሽመረኛ> ዐማራ በቀጥታ ከመናገር ይልቅ አስመስሎ መዝለፍ ወይም መስደብ ይቀናጃል።

3ኛ. <አየሳቀ ሰውን ይገለል> ዐማራ ጥላቻውን በውስጡ ቀብሮ ውጫዊውን ገጽታውን እንደፈንዳሻ ያልካል። ትግሬ ግን ያማራ ተቃራኒ ነው። ንዴቱን፣ ጥላቻውን፣ ባጠቃላይ የውስጥ ማንነቱን በፊቱ ላይ ይነበባል። የሚያሣዝነው ግን ሰው የሚወደው አየሳቀ የሚጎዳውን ነው።” ይለናል። ሌሎቹን ብሔረሰቦችም ትግሬን (ግልፁን) ጠልታችሁ (ድብቁን) ወይም አየሳቀ የሚገላችሁን አማራን ትወዳላችሁ ሲልም ወቅሷል።

ሌላው የዚህ ተጋዳላይ ጽሑፍ <የሕወሓት የመጨረሻ ግብ!> በሚል ርአስ “ትግሬ በሁሉም ብሔረሰቦች እጅግ በጣም የተጠላ ብሔር ነው። ትግሬን የሚወድ አንድም ብሔረሰብ የለም። የትግሬ ሕዝብ የሚጠላው በትግሬነቱ ብቻ ነው። ትግሬ ሆኖ ጥሩ ከመሆን የሌላ ብሔር ተወላጅ ሆኖ ክፉ መሆን ያስወድዳል። አንድ ሕዝብ በማንቱ የሚጠላ ከሆነ ከሌሎች ሕዝቦች ጋር እንዴት አብሮ መኖር ይችላል?” በማለት ይጠይቅና “ሕወሓት ይህንን ስለሚያውቅ የመጨረሻ ግብ ትግሬይን ገንጥሎ መኖር ነው። የሕወሓትን ሐሳብ አደግፋለሁ። በትግሬነቴ የምጠላ ከሆነ ተገንጥቼ መኖርን መቶ በመቶ አመርጣለሁ።” የጥቅሱ መጨረሻ።

ይህ ተጋዳላይ ከራሱም ጋር የተጠላ ይመስለኛል። አንድ ሰው በግል ምግባሩ ሊጠላ ይችላል። አንድ ሕዝብ ግን በጅምላ ሲጠላ አይቸም ሆነ ሰምቶ አላውቅም። “ክፉ ሰዎችን የገዛ ጥላቸው አየተከተለ ያሣድዳቸዋል” የሚባለው እንደ ሕወሓት አባላት ያሉትን ነው። ለመሆኑ የትግሬይን ሕዝብ በጅምላ ወይም በመደዳ ሌላው የኢትዮጵያን ሕዝብ ስለመጥላቱ የመለኪያ መሥፈርቱ ምንድን ነው? ይህ ተጋዳላይ የራሱ ፍርሃትና ጭንቀት ወይም እሱ በሌሎች ሕዝቦች ላይ ያለውን ጥላቻ የፈጠረበት የፍርሃት ድፍቀት

አንጂ የትግሬይን ሕዝብ በመደዳ የሚጠላ አንድም ዜጋ የለም። በርግጥ የኢትዮጵያ ሕዝብ ብቻ ሳይሆን የትግሬይ ሕዝብ ጭምር ከሌሎች ወንድሞቹ ሊነጥለው የሚታገለውን ሕወሓትን አይወድም። ይህ ተጋዳላይም ከትግሬይ ሕዝብ እንደ ሕወሓት ለመሸገጥ ስለሚፈልግ “ወያኔ ስል ትግሬ ትግሬ ስልም ወያኔ ማለቴ ነው” ሲል ገና ከመግቢያው ላይ ሊያስተዋውቅን ሞክሯል። ይህ ግን ስህተት ነው።

“ሆዱ ጨቤ አፉ ቅቤ!”

“... ባንዳንድ አካባቢዎች ለናንተ የዚህ ብሔረሰብ አባል ናችሁ (አማራዎችን ለማለት ነው) ይህንን አካባቢ ለቃችሁ ውጡ አየተባሉ ነው” ተብሎ ገና ከማለዳው ለጠ/ሚንስትር መለስ ዜናዊ ለቀረበላቸው ጥያቄ ሲመልሱ፡-

“... እኛ ምንኛውን ያማራ ሕዝብ በወሬ አይደለም፤ በሩቅም አይደለም የምናውቀው፤ አርሶ አደር ነው። ያማራ አርሶ አደር እኛ በተግባር ነው የምናውቀው። ከኛ ጎን ተሰልፎ ሲዋጋ፣ ሰንቅ ሲሠንቅልን ነው የምናውቀው። ጎጆውን እናውቃለን።... ምን ዓይነት እንጆራ እንዳለው እኛ እናውቃለን። ከማንም በተሻለ ሁኔታ አድልኦ የለውም። ስለዚህ ያንን ሕዝብ እንደ ሕዝብ ጠላት የሚወስድ ካለ ያ ዘረኛ ነው!”

ጠ/ሚንስትሩ ይህንን የተናገሩት በ1983 ዓ.ም ሥልጣን ላይ እንደወጡ ነበር። ይህ ወቅት ደግሞ አነግ ያማራ ዜጎችን “ከክልሌ ውጡ” እያለ ያምስ የነበረበት ወቅት ነበር። በመሆኑም የጠ/ሚንስትሩ ንግግር መልካምና ካንድ መሪ የሚጠበቅ ነበር። ዳሩ ግን ወደ ውስጥ ስንገባና ከዚያ በኋላ እስካሁንም ድረስ ባማራ ሕዝብ ላይ የተወሰዱትንና በመወሰድ ላይ ያሉትን ርምጃዎች ስናጤን የጠ/ሚንስትሩ ንግግር “ሆዱ ጨቤ አፉ ቅቤ!” እንደሚባለው ሳይነት ናቸው።

እውነት ነው፤ ያማራ ሕዝብ ከደርግ ወታደሮች እየደበቀ እያበላና እያጠጣ፣ የሚሄዱበትን ሥርጣሰርጥና የቅርቅፍት መንገዶች እያመላከተ አዲስ አበባ እስከሚደርሱ ድረስ አሳልፏቸው ነበር። እነ እጅሬ ግን “አፉ ቅቤ ሆዱ ጨቤዎች ናቸውና” መልሰው መኗሪያ አሳተው ያሳድዱት ጀመር። በዚህ አጋጣሚ አንድ ሀቅ አስቀምጬ ማለፍ እፈልጋለሁ። እንዲህ ነው፡-

በቀድሞው አጠራር ጎንደር ከ/ሀገር ቆላማ አካባቢ የወያኔ ታጣቂዎች ወይንም ፋኖች ውሃ ይጠማቸውና ካንድ መንደር ውስጥ ገብተው ውሃ እንዲሠጧቸው ይለምናሉ። ይሰጧቸዋል። ተጋዳሪዎቹ ከጠጡ በኋላ ሣንቲም አውጥተው የውሃውን ዋጋ እንክፈላቸው ይላሉ።

“አንዴ! ጥሩ ውሃኮ ነው የሠጠናችሁት፤ ጠላ አይደለምኮ” ይላሉ በመገረም ሴቶቹ።

“ጥሩ ውሃ ቢሆንም፤ ወንዝ ወርዳችሁ አይደል የምትቀዱት? የጉልበታችሁን ዋጋ መክፈል አለብን። አለበለዚያም እንደ ደርግ ወታደሮች ዘራፊዎች መሆናችን ነው!” በማለት ይገለገላሉ።

“ቢሆንም እኛ ለጥሩ ውሃ ሣንቲም አንቀበልም” በማለት ሴቶቹ ለመቀበል ፈቃደኛ ባለመሆናቸው ተጋዳሪዎቹ መራርቀው “እፉ ቅቤ ሆዱ ጩቤ” ፕሮፓጋንዳቸውንም ነዝተው ሄደዋል። ካንጄት ቢሆን ኖሮ ያ ሁሉ ትህትናና ለወገን አሣቢነት አዲስ አበባ ሲገቡ በኖ ባልጠፋ ነበር። “ጅብ እስቲነክስ ያነክስ ነውና!” አዲስ አበባ ገብተው ሲደላደሉ ግን ያማራን ዜጋ መኖሪያ አሳጥተው ባላሳደዱት ነበር።

እንግዲህ እስካሁን ለማስቃኘት የምክርኩት የጎሰኝነት ሥርዓት ምን ያህል ጨካኝና አድልዎ መሆኑን ነው። ጎሰኝነት የኔ ከሚላቸው ጎሳዎች በስተቀር በዚች አገር ላይ ሌሎቹን እንዲኖሩ አይፈቅድም። አቅም ካለው ማጥፋት ነው። አቅም ካጣና የጊዜው ሁኔታ የማይፈቅድለት ከሆነ ደግሞ የሱ የበታች ሆነው ተሸቆጥቁጠው፣ ሰብአዊ ክብራቸው ተገፎ በጢሰኛ ወግ ዝቅ ሲልም በእንስሳ ወግ መኖር ነው። ይህንን ሀቅ ባማራ ሕዝብ ላይ የሚወሰደው ርምጃ ቁልጭ አድርጎ ያሳየናል። የአሮሞው ዜጋችንም ከዛፍ ዛፍ እንደሚዘል ጉሬዛ በገዛ ቀየው ካብራኩ የወጡ ጆሌዎች ሲያዘልሉት እያስተዋልን ነው።

“በብሔር ብሔረሰቦች ሙዚቃና ዳንኪራ” ስም ወይንም ጥቁር መጋረጃ ጎሰኝነት ተከልሎ አገር እያጠፋ መሆኑን ዜጎች ልብ ልንል ይገባናል። እስከ መቸስ አንዱ ጎሳ የሌላው ጎሳ ጠላት ተብሎ እስበሳችን እንደ ዶሮ አውራዎች እየተተካተከን እንኖራለን? ዐላየሁም፣ አልሠማሁም፣ አልናገርም ከምንልበት ጊዜ ላይ አይደለንም ያለነው። ይች አገር አማራጮቿ ሁሉ በጎሳ እሾህ ታጥሮባት ወደ ገደል አፋፍ እየቀረበች ነው። ምሁራን አንድ ሊሉ ይገባቸዋል።

የምሁራን ዝምታ ማብቃት አለበት። የምሁራን አድርባይነትና ጥቅመኝነት እጅግ አድርጎ ያሣፍራል። ምሁራን ታላላቅ ሰዎች ናቸው። ተፈርተው መከበር አለባቸው። ይህ የሚሆነው ደግሞ ሞራላዊ ብቃት ኖሯቸው በተግባር ሲያሳዩ ነው። ማንንም ሳይፈሩ ለሰዎች ወይንም ለዜጎች ስቃይ ድምፃቸውን ማሰማት አለባቸው። በምንም መመዘኛ ምሁራን የጎሳ ጥልቆ ሊያጠልቁ አይገባቸውም። ኢትዮጵያዊ ካባ ነው መጎናፀፍ ያለባቸው። ለማንኛውም ቢያንስ ለብሔራዊ መግባባት ምሁራን ድምፃቸውን ማሰማት የሚገባቸው ጊዜው አሁን ነው።

የሽብር ራሕይ!

የኢሕአዴግ መንግሥት አንዱ ከፋቱ ዜጎችን በሽብር ራሕይ ዘፍቆ አሸግቆና አሰጩንቆ መግዛት ነው። ለመሆኑ ሽብር ምንድን ነው?

ሽብር የከፋ ፍርሃት፣ ጭንቀት፣ ምጥ ማለት ነው። አሸባሪዎች ደግሞ ህፃናት የሚማሩበትን ት/ቤት በቁጥጥራቸው ስር በማድረግ፣ አይሮፕላን በመጥለፍ መንገደኞችን አግተው ፖለቲካዊ ጥቅምን ለማስከበር ሲሉ እንዲፈጸሙላቸው የሚፈልጉትን ጥያቄ በማቅረብ ከሚመለከታቸው አካላት ጋር ይደራደራሉ። ለጠየቁት ጥያቄ በቂ የሆነ መልስ ካላገኙ አሠቃቂ የሆነ ርምጃ እንደሚወስዱ ይዝታሉ። በዚህ ወቅት በታጋቾችና በቤተሰቦቻቸው ላይ ሊፈጠር የሚችለውን ጭንቀትና ምጥ በቃላት ለመግለጽ ይከብዳል።

እንግዲህ ከዚህ መሠረታዊ ሀቅ ስንነሳ እውነት ባገራችን ይህንን ዓይነት ሽብር የሚፈፅሙ ሽብርተኞች አሉ ወይ? ብለን ብንጠይቅ መልሱ እንቆቅልሽ ነው የሚሆንበትን።

በርግጥ ኢሕአዴግ ሥልጣን እንደያዘ በተፈጠረው የመንግሥት አስተዳደር ክፍተት በመጠቀም ግለሰቦች አይሮፕላን በመጥለፍ ወደ ውጭ አገር ለመኮብለል እንደ ፋሽን ተዘውትሮ ነበር። ጋምቤላ፣ ባሕርዳር፣ ድሬደዋ፣ ከዚሁ አዲስ አበባ ተሞክሯል። እነዚህ ጠላቶቻችን እገራቸውን ለኢሕአዴጋውያን ጥለው ለመሰደድ ከማሰብ በስተቀር አንድም የፖለቲካ ጥቅም ለማስከበር የሚል ጥያቄ በወቅቱ ለመንግሥት ስለማቅረባቸው መረጃ የለም። አብዛኞቻችንም በቁጥጥር ሥር ውለው ቃላቸውን ሠጥተው እሥር ተፈርዶባቸው የእሥር ጊዜያቸውን ጨርሰው ወጥተው የመንግሥት ተቀጣሪም የሆኑ አሉ። ለምሳሌ ያምበዋ ወጣት ሙኒት ተጠቃሽ ናት። ሙኒት ኡጋንዳ በኢትዮጵያ ኤምባሲ ውስጥ ተመድባ በመሥራት ላይ ነች።

ሌላው በዘመነ ደርግ “ከኔ ወዲያ አብዮተኛ ላሣር ነው!” በሚል በኢሕአፓና በመንግሥት መካከል በተፈጠረ ሥልጣን ለኔ ይገባኛል ግብግብ ምክንያት በነጭ ሽብርና ቀይ ሽብር ከወዲህም ሆነ ከወዲያ ያንዲት እናት ልጆች በሚያሣዝን ሁኔታ ተራርደዋል። ይህ የታሪክ ጠባሣም ዘግናኝ ከመሆኑ በስተቀር የፀረ-ሽብር ሕግ አልወጣለትም ነበር። ለሥልጣን ቅርምት ወንድማማቾች የተጋደሉበት በመሆኑ በሁለቱም በኩል እናቶች ከል ለብሰዋል። የሚያሣዝነው ይልቅ እናቶች ዛሬም ቢሆን ከላቸውን በነጭ ሽማ

አለመቀየራቸው ነው። በተረፈ ዛሬ ኢሕአዴግ እንደሚጮኸው የውጭ ጫና ወይንም ያከራሪዎች እጅ አልነበረበትም። ይህ ከሆነ ታዲያ የዛሬው የኢሕአዴግ ሥጋት ከምን የመጣ ነው? ብሎ መጠየቅ ተገቢ ነው።

እንደሚታወቀው ኢሕአዴግ ያሜሪካን ሣተላይት (ተወርዋሪ ጦር) በመሆን በጎረቤት አገሮች ላይ በሰላም አስከባሪነት ስም የሚያደርገው ጣልቃገብነት በራሱ እንዲሸበርና ሰላም እንዲያጣ አድርጎታል። የራሱ ጥላ ባስበረገገው ቁጥር የራሱን ተግባር ነው አንዳንድ ጊዜ ገልብጦ የሚያነብልን።

በርግጥ ባንድ ወቅት ልክ እንደ አይሮፕላን ጠለፋው በአነግ እየተሰበበ አዲስ አበባና ድሬደዋ በትላልቅ ሆቴሎች ላይ ጊዜ ጠብቀው የሚፈነዱ በምቦች እየተጠመዱ በመፈንዳታቸው ዜጎች መሞታቸውና መቁሰላቸው እውነት ነው። ለምሳሌ ፒያሣ ትግራይ ሆቴል የፈነዳው ፈንጂ በመዝናናት ላይ የነበሩትን ንፁሐን ዜጎችንና የሆቴሉን አስተናጋጆች ጨምሮ በርካታዎች የሞትና የመቁሰል አደጋ ደርሶባቸዋል። ይህ ሁሉ ሆኖም ኢሕአዴግ በወቅቱ በአነግ ከማሳበብ በሥተቀር አከራሪዎች ወይንም አልቃኢዳ አለዚያም ሽብርተኞች የሚል መግለጫም ሆነ የፀረ-ሽብር ሕግ አላወጣም ነበር። እውነታው ይህ ከሆነ ታዲያ ያሁኑ የኢሕአዴግ ሥጋትና ፍርሃት ከምን የመጣ ነው? ብሎ መጠየቅ ተገቢ ይሆናል።

ዋናውና የኢሕአዴግ ተጨባጭ ሥጋት አያደገ የመጣውን የሕዝቡን የሙብት ጥያቄ ለመመለስና ለማስተናገድ ከብድታል። በተለይም ከ97 ዓ.ም ወዲህ የሕዝቡን ጥያቄ ለመመለስ ካቅሙ ውጭ ሆኖበታል። በመሆኑም ሌላ ተጨማሪ የማፈኛ ሕግ እንደሚያስፈልገው አምኗል። ይህንንም ለመጫን መልካም አጋጣሚን ወይንም “የዴሞክራትነቱን” ጭምብል የማይገፍ መሆን እንደሚገባው ተገንዝቧል። ይኸም ተሳክቶለታል።

መቸም ኢሕአዴግ የፖለቲካ ትርፍ ያስገኛልኛል ካለና ለሥልጣን ማቆያ ጊዜ የሚያገኝ ከሆነ የሌሎችን መጥፎ ማነቆ ሕግም ሆነ ሌላውን ነገር ከመከረጅ ወደ ኋላ አይልም። እናም ሽብርተኝነት በኢትዮጵያ አንዳለና በምሥራቅ አፍሪካ አደጋ እንደሚሆን አስቀድሞ ከማንም በፊት መጮህ የጀመረው ያሜሪካን መንታ ጭቆች በሽብርተኞች ከተደረሙ በኋላና ዓለም አቀፍ ገፅታ ሲሰጣቸው ነበር። ይህንን አጋጣሚ በመጠቀም የፀረ-ሽብር ሕግ አውጥቶ ሥራ ላይ አዋለ። በተለይም ጦሩን ሞቃዲሾ ድረስ ካዘለቀ በኋላ እንቅልፍ ሊተኛ አልቻለም። ስለመብታቸው የሚሟገቱትን ሁሉ “ሽብርተኞች” እያለ አስር ቤት ማጎርን እስካሁንም እንደተያያዘው ነው።

የፀረ-ሽብር ሕጉ

የፀረ-ሽብር ሕጉ ገና ከመግቢያው ላይ ዓላማውን ሲያስተዋውቅ እንዲህ ይላል፡-

“በሥራ ላይ ያሉት የሀገሪቱ ሕጎች በበቂ ሁኔታ ሽብርተኝነትን ለመከላከልና ለመቆጣጠር የሚያስችሉ ባለመሆናቸው ጠንካራ የሕግ አቅም መፍጠር በማስፈለጉ...” ይላል፡፡ (አዋጅ ቁጥር 652/2001 ዓ.ም)

እንግዲህ የሕጉ ዓላማ ያገርን ደህንነት ከክፉ አጥቂዎች ወይም አሽባሪዎች ለመጠበቅ ወይም ለመከላከል ሳይሆን የዜጎች ሽምቆ መሆኑን ነው የምንረዳው፡፡ ያ ባይሆንም ኖሮ ነባሩ የወንጀለኛ መቅጫ ሕጉ ከበቂ በላይ በቂ ነበር፡፡ ሽብር በሌለበት አገር ሽብር ያለ በማስመሰል ኢሕአዴግ ለራሱ ተሽብር ዜጎችን በማሸበር ሥልጣን ላይ ለመቆየት የማገቻ ሕግ አውጥቶ ነፃ ሐሳብ ለማራመድ የሚሞክሩትን ሁሉ በሽብርተኝነት እያነቀ ወደ እስር ቤት መወርወርን የትንፋሽ ማግኛ ስልት አድርጎ እየተጠቀመበት ይገኛል፡፡

ባስፈለገው ጊዜ ለሥልጣኔ ያሠጉኛል የሚላቸውን በሕግ የሚንቀሳቀሱ የፖለቲካ ድርጅቶችን በደረቁ በመወንጀል ወይም የፕሮፓጋንዳ ዶፍ በማውረድ ዜጎች ወደነሱ እንዳይጠጉና አባል እንዳይሆኑ የማስፈራራያ አጥር ሲያጥር ሕጉ በከፍልጌ እንዲህ ይላል፡-

“በሽብርተኛ ድርጅት ውስጥ ስለመሳተፍ” በሚለው ርእስ ሥር ፩ ማንኛውም ሰው በሽብርተኛ ድርጅት ወይም የሽብርተኝነት ድርጊቶችን ለመፈፀም ሰው የመለመለ ወይም አባል የሆነ ወይም ሥልጠና የወሰደ ወይም በድርጅቱ በማንኛቸውም መልክ የተሳተፈ እንደሆነ እንደየ ተሳትፎ ደረጃው ከ5-10 ዓመት በሚደርስ ፅኑ እስራት ይቀጣል” ይላል፡፡ ይህ እንግዲህ ትልቅ ማሸማቀቂያና የፍርሃት ድባብን የሚፈጥር ነው፡፡

ኢሕአዴግ ግለሰቦችን ለማነቅና ለማጥፋት ዓላማ አድርጎ ሲነሳም እነሱን በቁጥጥር ሥር ከማድረጉ በፊት ለመረጃ ይሆኑኛል የሚላቸውን ሰዎች አስቀድሞ ያዘጋጃል፡፡ ባስፈለገ ጊዜም ከታዳኙ ጋር አብሮ በቁጥጥር ሥር ያውላቸዋል፡፡ ከዚህ በኋላ በሱ ላይ እንዲመሠከሩ በርካታ ማባባያዎችን ያቀርብላቸዋል፡፡ ፈቃደኛ ካልሆኑ ከሰውዬው ጋር ተባባሪዎች ናችሁ ተብለው እድሜ ልክ እስራት እንደሚጠብቃቸው ከዛቻ ጋር ይነገራቸዋል፡፡ በሱ ላይ በመመስከራቸውም ምንም ነገር እንደማይደርስባቸው ልዩ ጥበቃና

እንክብካቤ እንደሚደረግላቸው ሁሉ ቃል ይገባላቸዋል፡፡ ከዚህ በኋላ የተጠየቁትን ለመፈፀም ይፈቅዳሉ፡፡ አንዳንዶቹ ግን ቀድመው የተዘጋጁ ስለሚሆኑ የሚሰጣቸውን መመሪያ ከማጥናት ውጭ ምንም ዓይነት ችግር አይፈጥሩም፡፡ ከፍ ብዬ ለመግለጽ እንደምከርከት ማንነታቸው ሁሉ እንዳይታወቅ የፀረ-ሽብር ሕጉ እንዲጠብቃቸው ሆኖ ተቀርጿል፡፡ ከፍልግ እንዲህ ይላል፡-

“ልዩ ልዩ ድንጋጌዎች” በሚለው ሥር አንቀጽ 32 “ለምስክሮች ጥበቃ ስለማድረግ ንዑስ አንቀጽ ፩ ፍ/ቤት ማንኛውም የሽብርተኝነትን ጉዳይ በሚያይበት ጊዜ በራሱ አነሳሽነት ወይም ባቃቢ ሕግ ወይም በምስክሩ ጠያቂነት የምስክሩን ማንነትና አድራሻ በሚሰጥ ለመጠበቅ አስፈላጊ ርምጃዎችን ሊወስድ ይችላል...” ይለንና የሚወስዳቸውንም ርምጃዎች እንደሚከተለው ያስቀምጣቸዋል፡-

- ሀ/ ከሱ የሚሰማበትን ቦታ መወሰን (መደበኛ ሊሆን ይችላል) በቀንፍ ውስጥ ያለው ሐሳብ የኔ ነው፡፡
- ለ/ የምስክሮች ሰዎችና አድራሻዎች በፍ/ቤት ትእዛዞች፣ ውሳኔዎችና መዝገቦች ላይ እንዳይገለፁ
- ሐ/ የምስክሮች ማንነትና አድራሻ እንዳይገለጹ ትእዛዞችን መስጠት” ይላል፡፡

እንግዲህ የፀረ-ሽብር ሕጉ ለሚዘጋጁ ምስክሮች እስከዚህ ድረስ ዘልቆ እንክብካቤ እንደሚያደርግ ተቀርጾ ተቀምጧል፡፡ የተፈረደበትን ሰው ለማንበርከና ከጫማ ሥር ለመጣል ደግሞ የፀረ-ሽብር ሕጉ በከፍልግ ደግሞ እንዲህ ይላል፡-

“አንቀጽ 33 የፍርድ ሂደትን ስለመርዳት” በሚለው “ማንኛውም ሰው በዚህ አዋጅ የተመለከተን ወንጀል በመፈፀሙ ባድራጎቱ የተፀፀተ እንደሆነና ስለ ወንጀሉ አፈፀፀም በዝርዝር ለማስረዳት የተባበረ እንደሆነ ወይም ወንጀሉን በመፈፀሙ ከሱ ጋር የተሳተፉ ሰዎችን ያጋለጠ እንደሆነ ባቃቤ ሕግ ጥያቄ መነሻነት ፍ/ቤቱ ቅጣቱን ሊያቀልላት ይችላል” ይላል፡፡ ይህንን አንቀጽ በተመለከተ ነፍሳቸውን ይማረውና ጠ/ሚንስተር መለስ ፓርላማ ላይ ባንድ ወቅት አንስተው “ወንጀል መፈፀማቸውን አምነው ከተፀፁትና ይቅርታ ከጠየቁት ምህረትም ይደረግላቸዋል” በማለት ተናግረው ነበር፡፡

የዚህ አንቀጽ ዓላማ ሁለት ሥለት ያለው ነው፡፡ አንደኛው ስለት አንበርክኮ ከጫማ ሥር ከጣሉ ጡኅላ ዳግም እንዳይለምደው አንገቱን ደፍቶ

አንዲኛ ማድረግ ሲሆን፤ ሁለተኛው ሥለት ደግሞ እድሜ ልክ ፍርድ ጭኖ ሁለት ሦስት ዓመታት አሥሮ መልሶ ይቅርታ አድርጎ በምሕረት በመልቀቅ ለወገን ሩህሩህና ተጨናቂ ስለሚያስመስል በተለይ የውጭ ዜጎችን ለማታለል ይጠቅማል። ኢሕአዴግ ይህንን ሥልት አዘውትሮ ተጠቅሞበታል። ዛሬም እየተጠቀመበት ነው። የዚህ ምሳሌ የሚሆኑን የቅንጅት መሪዎችና በኋላ ደግሞ ብርቱካን ሚደቅሳ ነች። ከዚህ ውጭ ኢሕአዴግ ለዜጎች የሚራራና የሚጨነቅ አንጄት የለውም።

አንግዲህ የፀረ-ሽብር ሕጉን ከፍ ብለን አንዳየነው ያገርንና የዜጎችን ደህንነት ለመጠበቅ ተብሎ የወጣ ሣይሆን የኢሕአዴግን ደህንነትና ከሥልጣን ላይ ተጣብቆ እንዲቆይ በጥንቃቄ ተሰልፋ የወጣ ሕግ መሆኑን ቁልጭ አድርጎ የሚያሳይ ነው።

አንድ እውነቱ ከሆነ ደርግ ሕግን ይፈራል። ፈርቶም ያከብራል። ሕግ የያዘውን ነገር ባጠገቡ አይደርስም፤ ወይም በፍ/ቤቶች ጉዳይ ላይ በድፍረት ጣልቃ አይገባም። ወይም እንዲህና እንዲያ ይደረግ ብሎ ጫና አያደርግም። ሊያጠፋቸው፣ ሊረሸናቸው የሚፈልጋቸውን ግለሰቦች የሕግ ሽፋን ሳይሰጥ ወይም ከሕግ ፊት ሳያቀርብ “የፍየል ወጠጤ ትከሻው ያበጠ...” እያለ በመሸለል ይረሸናቸዋል። ባንዱ ኢሕአዴግ ሕግን ይንቃል፤ ገቆም በሕግ ሲቀልድ ይስተዋላል። አንዲት ነገር ከሕግ ውጭ አይሠራም እንዲባል በሕግ ሽፋን ዜጎችን ያጉላላል፤ ያንገላታል፤ በትንፂ ጥፋት ሁሉ የፖለቲካና የሽብር ጥላሽት በመቀባት እድሜ ልክ፣ ዝቅ ሲልም 20 ዓመትና 18 ዓመት ያሸክማል።

በዘመነ ኢሕአዴግ ፍ/ቤቶች ከኢሕአዴጋውያን ነፃ ናቸው ብሎ አፍን ሞልቶ ለመናገር አያስችልም። አንዳንድ ጊዜም የፍርዱ ሂደት በባለሥልጣናት ቀድሞ የሚያልቅበት አጋጣሚም እንዳለ ዜጎች በምሬት ሲገልፁ ዓመታትን አስቆጥረዋል። በመሆኑም በነዚህ 21 ዓመታት ውስጥ ከሁሉም እየከፋና እየጎፈነ የመጣው የፍትህ ድርቀት እየበረታ መምጣቱ ነው።

የፀረ-ሽብር ሕጉ ለምን አስፈለገ?

“ሰላማዊ ትግል ውጤት እያመጣ መሆኑ የሚታወቀው በአምባገነኖች እስር ቤቶች ሰላማዊ ታጋዮች መታገር ሲጀምሩ ነው!!” ማኅተማ ጋንዲ።

የድኩላና የነብር ኑሮ ለምን?

አንደሚታወቀው ሕወሓት ሥልጣን ላይ የወጣው መጠነ ሠፊ ደም አፍሰሶና ያገር ንብረትን አውድሞ እንጂ በሕዝብ ይሁንታ በምርጫ ሥልጣን ላይ የተቀመጠ በመሆኑ አይደለም። በጉልበትና በማምታታት ሥልጣን የጨበጠ ፓርቲ ደግሞ የሰላም እንቅልፍ አይተኛም፤ ዜጎችንም አያስተኛም። እሱ በበረገገ ቁጥር ዜጎችንም እያሰበረገገ በበረታ ውስጥ መንጋውን አንደሚያምስ ከፉ ኮርማ ሕዝብን እያመሰ ለመብታቸው የሚሟገቱትን ንቁ ወጣቶች ወንጀል እየፈበረከ ያግታል፤ የበረገጉት ደግሞ አገር ጥለው እንዲሰደዱ በቀጥታም ሆነ በተዘዋዋሪ መንገድ ያመቻቻል። ቀሪዎቹ በፍርሃት ተሸማቀው የድኩላና የነብር ኑሮ እየኖሩ ኖርን ይላሉ። ከነዚህ ጠንከር ያሉቱ ደግሞ ምክንያት ተፈልጎ ወይም በዚያው መከረኛ ሽብርተኝነት ተሳቦ ወደ እስር ቤት ይወረወራሉ።

ሕወሓት በኢትዮጵያ ሕዝብ ላይ እየፈፀመ ያለው ግፍ እንቅልፍ አያስተኛውም። ሊተኛም አይችልም። ፈንጅ ላይ የተቀመጠ ድርጅት ነው። ሕዝብን በጎሳ ከፋፍሎ ትውልድን አገራዊ ራሳይ አሣጥቶ የኢትዮጵያን መሠረት አናግቷል። ኤርትራን ተዋግቶ አሥገንጥሏል፤ ያሰብን የባሕር በር አዘግቷል። በዚህ ከፋና አኩይ ተግባሩ ከሕዝብ ጋር ሊያስማማው የሚችል አንዳችም በጎ ሥንቅ የለውም።

ታዋቂው ምሁር ዶ/ር ኃይሉ አርአያ ኢሕአዴግ የሚያወጣቸው ሕጎች ለዜጎች ማጥቂያነትና ሕዝቦች በባርነት እንዲማቅቁ ሆነው መቀረጻቸውን እንዲህ ሲሉ ይተቻሉ፡-

“ሕግ የዜጎች ከለላ፣ የዜጎች አለኝታ በመሆን ፈንታ በተጣመመ መንገድ አየተተረጎመ የዜጎች ማጥቂያ መሣሪያ እየሆነ፤ በዚህ ሥልት ንፁሐን ዜጎች ሲወነጀሉ፣ ሲታሠሩ፣ አገር ጥለው ሲሰደዱ፣ እውነት ዜጎችን ነፃ የማታወጣበት አየሆነች ስትሄድ እያዩ ዝም ማለት የመንግሥት ባሪያ መሆን ነው” ሲሉ ምሁሩ ነቅፈዋል። (ፍኖተ ነፃነት ቅፅ 2 ቁጥር 37 ማክሰኞ ሚያዝያ 2 ቀን 2004 ዓ.ም)

በመሠረቱ መንግሥት ሕግ ሲቀርጽም ሆነ ሲያወጣ ዜጎቹን የከፋ አደጋ እንዳይገጥማቸው የመከላከያና የመጠበቂያ ሕግ ያወጣል እንጂ ገና ለገና ለሥልጣኔ ያሠጉኛል፤ ይቀናቀኑኛል ብሎ የፍርሃት ሕግ አያወጣም። መሰሉት እንጂ ሕጎች ሁሉ የወንጀሎች ምንጫቸው ናቸው። አፈናው እየከፋና እየጠበቀ በሄደ ቁጥር ካፋናው ሸመላቀቅ የመውጫ ቀዳዳን መፈለግ የግድ

ይሆናል። ነፃነትን በመስጠት ወይም በመልቀቅ እንጂ የማፈኛ ሕግ በማውጣት በጭራሽ ሕዝብን መግዛት አይቻልም። በተለይም ስለመብታቸው የሚሟገቱትን በዚህ የማፈኛ ሕግ ወንጀል እየፈበረኩ የእድሜ ልክ እሥራት መጫን ይሰቀጥጣል። ለዚህ ምሳሌ የሚሆኑን አንዱዓለም አራጌ፣ ጋዜጠኛ እስክንድር ነጋ፣ ናትናኤል መኮንን <ሽብርተኞች> ተብለው ሲያዙ በተቀናበረና በተጠና ስልት የተያዙ ለመሆናቸው ሁለት ማስረጃዎችን ማስቀመጥ ይቻላል።

አንደኛው እንደተያዙ “ታላቁ መሪዎችን” በተወካዮች ምክርቤት ባደረጉት ንግግር ርግጠኛ ሆነው በማስረጃ እንደተያዙ ነበር የተናገሩት። ይሁን እንጂ ዘግይቶም ቢሆን የፍርድ ሂደቱ ሲጀመር አቃቤ ሕግ በተደጋጋሚ የጊዜ ቀጠሮ እየጠየቀ ምስክርና ማስረጃ ፍለጋ ነበር የገባው።

አንዱዓለም አራጌ ከባለቤቱና ከሁለት ህፃናት ልጆቹ ጋር የዕድሜ ልክ እሥራት ከመሸከሙ በፊት

ሁለተኛው ማስረጃ ሦስቱም ሲያዙ በያሉበት በተመሳሳይ ሰዓት በዘመቻ ነበር። እነዚህን የሰላም ታጋዮች በጭፍኑ ሽብርተኞች ናቸው ብለን ፍርድ ከመስጠታችን በፊት ወይም ንፁሆች ናቸው ብለን አስቀድመን ከመቆርቆር ትንሽ ስለ ሽብርተኞች ምንነት ወይም በገሀዱ ዓለም ስላላቸው ሕይወት ማወቅ ተገቢ ይሆናል።

አንደኛው ሽብርተኞች የራሳቸው የሆነ ኑሮ የላቸውም። ሌላው ቀርቶ የት እንደሚኖሩ እንኳን በቅጡ አይታወቁም። አንዳንድ ጊዜም በውኑ ዓለም ስለመኖራቸው የምንጠራጠር ጥቂቶች ዓይደለንም። ከሚወስዷቸው ዘግናኝና አሸማቃቂ የጭካኔ ርምጃዎች አንፃር እነሱነታቸውን በሰብዓዊ ሚዛን አስቀምጦ በቃላት ለመግለፅ እጅግ ከባድ ነው። እነሱን አድኖ ለመያዝና ማንነታቸውን ለይቶ ለማወቅ የሚጠይቀው የገንዘብ መጠንና የሰው ኃይል በራሱ ያንዲትን አገር ኢኮኖሚ የሚፈታተንና የሚያደቅ ነው። አሜሪካን አሳማ ቢንላድንን አድና ለመያዝ ወይም ለማጥፋት ምን ያህል ጊዜ እንደ ደከመች ዓለም ያወቀው ሀቅ ነው።

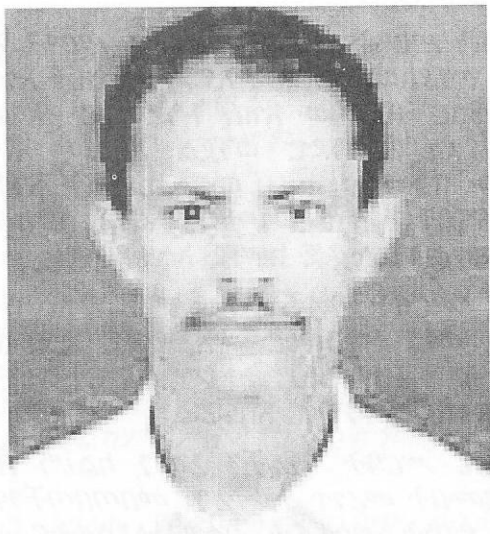

የ18 ዓመት ፈርደኛ ናትናኤል መኮንን

አንዱ ዓለም አራጌ ከባለቤቱና ከሁለት ህፃናት ልጆቹ ጋር
የዕድሜ ልክ እሥራት ከመሸከሙ በፊት

የ18 ዓመት ፈርደኛ ናትናዬል መኮንን

ከዚህ እውነታ ስንሳ እውነት እነ አንዱዓለም አራጌ ሽብርተኞች ነበሩ? ኑሯቸውስ ከላይ እንደተገለጹት ያሉ ናቸው? ብለን ስንጠይቅ የምናገኘው መልስ ሦስቱም ባለትዳሮችና የልጆች አባቶች ናቸው። ታዲያ ሦስቱም ባለትዳሮችና የልጆች አባቶች ከሆኑ በሽብርተኝነት ተግባር ላይ ለምን ተሠማሩ? ብሎ መጠየቅም ተገቢ ነው።

የኢሕአዴግ የኅሣ ሥርዓት አፋኝ ከመሆኑ የተነሣ አንቅልፍ አያስተኛም። ሰዎች ሆነን እንደ ሰዎች የምናሰብ ከሆነ እንዴት ብለን ነው የራሳችንን ምቶት በመምረጥ ብቻ ተደላድለን መቀመጥ የምንችለው? የነዚህ የሰላም ታጋዮች ችግርም ወይም በሽብርተኝነት ያሰወነጀላቸው የነሱ ኑሮ ንሎባቸው ያንን ለማሟላት ሳይሆን የዜጎች ስቃይና ሰቆቃ አርፈው የግል ኑሯቸውን በምቶት እንዲኖሩ አላስቻላቸውም። በተለይም የዚች አገር የወደፊት አጣ ፈንታ በእጅጉ አስጨንቋቸዋል። የሥርዓቱ አፋኝነት የጉረር አጥንት ሆኖባቸዋል። እናም የሥርዓቱን በታኝነትና አፋኝነት አጥብቀው ተቃወሙ። መቃወም ብቻም አይደል ለውጥም መምጣት እንዳለበት አመኑ። ይኼ ነው አንግዲህ በሽብርተኝነት ያሰወነጀላቸው።

አንድን አፋኝ ሥርዓት መቃወምና የፍትሕ ሥርዓት እንዲሰፍን መታገል በሽብርተኝነት የሚያስወነጀል ከሆነ እያንዳንዱ የዚች አገር ዜጋ የሞት ያህል አይቀሬውን “ሽብር” በጀርባው አዝሎ እንደሚዘር ማወቅ አለበት። ባጭሩ የአንዱዓለምና የነ አስከንድር ወንጀል አርፈው እየተረገጡ ለመገዛት አለመፍቀዳቸው ብቻ ነው። ከዚህ ውጭ ከታላላቅ ሕገግዎች ሥር ወይም ሕዝብ በሚዘናናባቸው ትላልቅ ሆቴሎች ፈንጂ ሲያጠምዱ ወይም ባሌ አይሮፕላን ለመጥለፍ ሲሉ እጅ ከፍንጅ አልተያዙም።

በመሠረቱ የሥርዓቱን አፋኝነትና ዴሞክራሲ አልባነት አውቆም ይሁን ሳይሆን ማስታወቂያ ሚንስቴር “የኢትዮጵያ ፌደራላዊ ዴሞክራሲያዊ ሪፐብሊክ የውጭ ጉዳይና የደህንነት፣ ፖሊሲና ስትራቴጅ” ብሎ ባሳተመው መጽሐፉ የሚከተለውን ቁምነገር አስፍሯል፡-

“የዴሞክራሲ ሥርዓት ባገራችን እውን ካልሆነ በብሔርና በእምነት ተነጣጥለን፣ በመብት መረገጥ ተቃቅረን፣ መባጣጠጣችንና ሰላም መጥፋቱና ልማት ቀርቶ ድህነት መስፋፋቱ ብሎም ለአልቂትና ለብተና መዳረጋችን አይቀርም... ልማትና መልካም አሥተዳደርን የማስፈን ጉዳይ ብቻ ሳይሆን አልቂትና ብተናንም የማስቀረት፣ ብሔራዊ ሀልውናችንን የማረጋገጥ ጉዳይም ጭምር ነው...” ይለናል። (ገጽ 2-3)

ማስታወቂያ ሚንስቴር ሕሊናውን ቆጥቁጦት ወይም አይቀሬውን የከፋት ቀውስ አስቀድሞ ተገንዝቦ ይህንን ሀቅ ሳይደብቅና ሳይደብሰብስ ማስቀመጡ ሊያስመሰግነው ይገባል። ሌላም ማስረጃ መጨመር ተገቢ ነው።

እንደሚታወቀው ጠ/ሚንስትር መለስ <የኢትዮጵያ ታሪክ የመቶ ዓመት ታሪክ ነው፤ የፈጠሯትም አዳ ምንጫ ናቸው> ብለው ነው የሚያምኑት። ይሁን እንጂ በሌላ አጋጣሚ ከሳቸው አንደበት ይወጣል ተብሎ ሊታመን በማይችል መልኩ ሲናገሩ ደግሞ ግርምትን መፍጠሩ አይቀርም። ካንታቸው ነው ካንጅታቸው? ለሚለው ጥያቄ ዛሬ በአይወት ስለሌሉ መልስ ማግኘት አንችልም። ለማንኛውም አሳቸው የተናገሩትን እነሆ፡-

“የጠቅላይ ሚንስትር ሥጋት ምን ሊሆን ይችላል?” ተብለው ለተጠየቁት ጥያቄ ሲመልሱ “ሁልጊዜም ከእንቅልፌ የሚያባንኝ ሥጋት አለ። ይች ታላቅ አገር፣ ይቺ ካንድ ሺ ዓመታት በፊት ታላቅ የነበረች አገር አስከሬ አዘቅት ውስጥ ገብታ በሚሊዮኖች የሚቆጠሩ ዜጎቿ የተራቡባትና የሞቱባት አገር ምናልባትም በመፈረካከስ ላይ ትሆን? የሚል ፍርሃት ይቀሰቅሰኛል።” (መለስ ከልጅነት እስከ እውቀት ገጽ 128)

ጠ/ሚንስትር መለስ ዜናዊ ሳይቀሩ ሀቁን ሳይደብቁ እየተናገሩ <ምናልባትም በመፈረካከስ ላይ ትሆን?> በማለት እየጠየቁ ታዲያ የአንዱዓለም የሽብርተኝነት ወንጀል ከየት መጣ? እንዴትስ ተፈበረከ? ወገን ጠይቁ።

ማስታወቂያ ሚንስቴር ወዳሳተመው መጽሐፍ ስመልሳችሁ ደግሞ የሚከተለውን ሐቅ ታገኛላችሁ፡- “. . . በጎረቤት አገራት (ዐረቦቹ ለማለት ነው) በግርድና መኖር እንደፀጋ በሚወሰድባት አገር የሚኖር ዜጋ ካላፈረ፣ ካልተሸማቀቀ፣ ውርደቱ ወገቡን ካልቆረጠው፣ ያገር ፍቅሩ የቱ ላይ እንደሆነ አስቸጋሪ ነው? . . . ያሁኑ ውርደታችን መሠረታዊ ምንጩ ድህነትና ኋላቀርነት ነው። የዴሞክራሲና የመልካም አሥተዳደር አጠት ነው...” (አንደላይኛው ገጽ 7-8)

አንግዲህ አሁን አገሪቱ ያለችበትን ተጨባጭ ሁኔታ ማስታወቂያ ሚንስቴር ያሳተመው መጽሐፍ አልደበቀም። በተለይም የመራባችንና የመዋረዳችን ዋንኛ ምንጩ የዴሞክራሲና የመልካም አስተዳደር አጠት መሆኑን በሚገባ ገልጾታል። በርግጥም የዐረቦች ገረድ ከመሆን ለዚች አገር ወጣቶች የከፋ ውርደት ሊኖር አይችልም።

ኢሕአዴግ ባንድ በኩል የዴሞክራሲ አፈናና የመልካም አሥተዳደር እጦት መኖሩን ያምናል። በሌላ በኩል ደግሞ ይህንኑ የዴሞክራሲ አፈናናና የመልካም አሥተዳደርን እጦት በመቃወም ለውጥ እንዲመጣ የሚታገሉትን የሰላም ታጋዮች በሽብርተኝነት ስም እየወነጀለ እድሜ ልክ በመፍረድ አስር ቤት ይከታል። ይህ ነገር እንዴት ነው? ብለን ይህንኑ ጥያቄ ይዘን ራሱን ኢሕአዴግን ብንጠይቀው ያለጥርጥር የሚሠጠን መልስ፡-

“አዎን፤ ዴሞክራሲያችን ገና ጨቅላ ነው፤ አላደገም፤ በዚህ ምክንያትም የመልካም አሥተዳደር እጦት አለ። በተለይም ከላይ ወደታች ሲወርድ ያፈፀም ችግር አለ። ይሁን እንጂ ዴሞክራሲን እየመጠንኩ ትንሽ ትንሽ የማጎርሳችሁ እኔ እንጅ እናንተ እየጠቀሳላችሁ ልትጎርሱ አትችሉም። ለውጥ የሚመጣውም በኔ እንጂ በሌላ አካል ሊሆን አይችልም። እኔው በኔ (በመተካካት) ዴሞክራሲንም ሆነ መልካም አሥተዳደርን በረጅም ጊዜ ሂደት እንደማሰፍን አትጠራጠሩ። ከኔ ውጭ የሚደርግ የትግል ሥልጣን ግን ሕገወጥ ብቻ ሳይሆን ሽብርተኝነትም ነው” ብሎ እንደሚመልስ መጠራጠር አያሻም።

እነ አንዱዓለም አራጌ ደግሞ <በምንም መመዘኛ ባፋኙ ኃይል ለውጥ ሲመጣ አይችልም> ባዮች ናቸው። <መተካካት> የሚባለውም <ጉልቻ ቢቀያየር ወጥ አያጣፍጥም> እንደሚባለው ዓይነት ነው ሲሉ ይሞግታሉ። ልዩነታቸውም ከዚህ ላይ ነው።

መልካም አሥተዳደር እንዴት?

ስለመልካም አሥተዳደር ታላቁ ምሁር ዶ/ር ሐዲስ ዓለማየሁ <ኢትዮጵያ ምን ዓይነት አሥተዳደር ያስፈልጋታል?> በተባለው መጽሐፋቸው የሚከተለውን አስፍረዋል፡- “መንግሥት የሕዝብ እንጂ ሕዝብ የመንግሥት ሊሆን አይችልም” (ገጽ 13) በሌላ አነጋገር “መንግሥት የሕዝብ አገልጋይ እንጂ ሕዝብ አገልጋይ ወይም ሎሌ ሊሆን አይችልም” ማለታቸው ነው። የኢሕአዴግ ባለሥልጣናት ግን ከዚህ ሀቅና መርህ በእጅጉ የራቁ ናቸው። የሕዝብ ሎሌ የመንግሥት ጌታ፤ ያውም የታገተ ወይም የተጠረገፈ ሕዝብ።

እንግዲህ እነ አንዱዓለም አራጌ ከላይ እንደ ተመለከትነው ኢሕአዴግ ራሱ ሊደብቀው ያልቻለውን ከፋፋይ ሥርዓት መልክ እንዲይዝ ታገሎ እንጂ ያረቡ ዓለም የለውጥ ወላፊን እንኳን ሺው እንዲል አልተነፈሱም ነበር። ለምን ቢባል ያገራችን ተጨባጭ ሁኔታ አይፈቅድምና።

የኢሕአዴግ እውነተኛ ሥጋትና ፍርሃት ግን ያረቡ ዓለም የለውጥ ማዕበል ወደ አገራችን እንዳይመጣ በፖለቲካው መሥክ ገቁ ተሳታፊ የሆኑትን ወጣት ታጋዮች አስቀድሞ ታገላ በመለጠፍ ማኮላሸትና ሌሎች ተሸማቀው አርፈው እንዲቀመጡ ለማድረግ ነው። እውነቱ ይኸ ነው።

የሚያሣዝነውና የሚሰቀጥጠው ደግሞ አንዱዓለም አራጌ ጧት ልጁን ት/ቤት (ሙዋዕለ ሕፃናት) አድርሶ ማታ ሲመለስ ለውጡን ለማየት ፎቶ ለመታሰቢያ ከሕፃን ልጁ ጋር ተነስቶ ነበር። አባት እንደወጣ ሲቀር ሕፃኑ ማታ ት/ቤት ውሎ ሲመለስ አባቱን ሲያጣው ምን ሊሰማው እንደሚችል መገመቱ ከባድ ነው። ጧት ማታም እናቱን “አባቴስ?” እያለ ሲጠይቅ እናት የምትሰጠው መልስ ሲጨንቃት ሕሊናዋ ምን ያህል ሊቆስል እንደሚችል እናቶች ካልሆኑ በስተቀር ይህንን ሰቀቀን ማንም ሊረዳው አይችልም። እንግዲህ እንዲህ ያለው የሰላም ታጋይ ወይም ለውጥ ፈላጊ ነበር እድሜ ልክ ተሸከሞ ከርቸሌ የተከረቸመው።

አንዱዓለም አራጌ እድሜ ልክ ሊፈረድበት “ጥፋተኛ” ተብሎ የመፈረጃ የፍርድ የማቅለያ ሐሣብ እንዲያቀርብ ፍ/ቤት በጠየቀው ጊዜ፡-

“... እኔ በተፈጠርኩበት በዚህ ዘመን ለራሴ፣ ለልጆቼና ለኢትዮጵያውያን ሁሉ ዴሞክራሲና ነፃነት እንደሚገባን (እንደሚያስፈልገን) በማመን አቅሜ በፈቀደው መጠን ታግያለሁ። ይህንን በማድረግ በማንም ላይ በከፋት አልተነሣሁም፤ ሕግም ጥሼ አላውቅም። በድሃዋ አገሬ ጥቅም ላይም አልተነሣሁም። ፈጣሪዎንም ሆነ የኢትዮጵያን ሕዝብ የሚያሣዝን፣ ሕሊናዬን የሚቆጠቁጥ አንዳች ነገር ፈፅሜለሁ ብዬ አላምንም። ፈፅሞ ሰላም ይሰማኛል። እኔን ከዚህ ያቆመኝ የነፃነት ናፍቆት ነው። በኢትዮጵያ ፍርድ ቤቶችና ፍትሕ ለምጄ ሰነፈግ ይኸ የመጀመሪያዬ አይደለም። ከሣሾቼ እንደጠጣው የፈለጉትን ጽዋ በፀጋ ከመጠጣት ውጪ ባልፈፀምኩት ወንጀል የማቅለያ ሐሣብ የመጠየቅ አማራጭን ሕሊናዬ ሰላልተወልኝ አዝናለሁ” ነበር ያለው።

ናትናኤል መኮንን በበኩሉ ሲያዝ ከነአንዱዓለም ጋር በተመሳሳይ ቀንና ሰዓት ነበር። መንግሥት አለ ብሎ ሥራ ውሎ በ79 ቁጥር አውቶቢሱ ተሳፍሮ ወደ ቤቱ ሲመጣ መገናኛ ላይ ድልድዩን እንደ ተሻገረ በታጣቂ ኃይሎች ተከቦ ነው የተያዘው። ይህ በራሱ የከፋ ሽብር ነበር። ናትናኤል የተያዘው ግን አውቶቢሱን በባምብ ለማጋየት በምብ ይዞ አልነበረም። የምሳ

ሳህኑን በፌስታል አንጠልጥሎ ነበር። እሱም እንደ አንዳዳለም ጥፋተኛ ነህ ተብሎ የመፋረጃ ሐሳብ እንዲያቀርብ በተጠየቀ ጊዜ እንዲህ ነበር ያለው፡-

“ወንድሙን ወንድሙ እየገደለ ሐውልት የሚያቆምበት ዘመን እንዲያበቃ ያቅሜን አስተዋፅኦ ለማድረግ ሰላማዊ ትግል አድርጌያለሁ። ይህንን በማድረጌ አልቆጭበትም!”

የ18 ዓመት ፍርደኛ ጋዜጠኛ እስክንድር ነጋ

እውቁ ጋዜጠኛ እስክንድር ነጋ ሲያዝም በተመሳሳይ ሰዓትና ቀን ነበር። ህፃን ልጁን (ናፍቆትን) ከት/ቤት አውጥቶ በግል መኪናው ይዞ ወደ ቤቱ ሲሄድ ከመንገድ ተኮቦ ነው የተያዘው። ህፃኑ ናፍቆት አባቱን ከነጣቂዎች ለማስለቀቅ በትንሻ አቅሙ በካልቶና በጡጫ ተፋልሟል። የፀጥታ ኃይሎቹ

እግዜር ይስጣቸው፤ ናፍቆትን ሽብርተኛ ብለው ካባቱ ጋር ቀላቅለው ወደ እስር ቤት አልወሰዱትም። እናቱን ጠርተው ነው ያስረከቧት። በዚህ ተግባራቸው ሊመሠገኑ ይገባቸዋል። ይች አገር ጨርሳ ወደ አረመኔነት አለመሸጋገሯ ተመስጊን የሚያሰኝ ነው። አጅሬ አጋዚ ቢሆን ኖሮ ግን የህፃን ናፍቆት አጥንት ስብርባሪ እንኳን አይገኝም ነበር። በነገራችን ላይ ህፃኑ ናፍቆትን እናቱ ሠርከዋለም ፋሲል የተገላገለችው (የወለደችው) በፃፃፍም ቃሊቲ እስር ቤት ውስጥ ነበር። እንግዲህ የዚች አገር የፖለቲካ ክፋትና ዝቅጠት እስከዚህ ድረስ የወረደ ነው።

ውድ ወገኖቼ፤ እንግዲህ በህፃን ናፍቆት አእምሮ ውስጥ ምን ተፀንሶ የሚያደግ ይመስላችኋል? አንዳንድ ጊዜ በግሌ ሣስብ እነዚህ “የሕዝብ ብሶት ወለደን” የሚሉ የሕወሐት ተጋዳሪዎች ወላጆቻቸው ምን ዓይነት የጭካኔ መርዝ እየጋቱ አሳደጓቸው? ብዬ አጠይቃለሁ። እናንተም ጠይቁ። ለማንኛውም እስክንድር ነጋም የመፋረጃ ሐሳብ እንዲያቀርብ በተጠየቀ ጊዜ የሰጠው መልስ እነሆ፡-

“ሀገሪቱ ውስጥ ሕጋዊና ሰላማዊ የሥልጣን ሽግግር መምጣት እንዳለበት እንደ ጋዜጠኛነቴና እንደ ዜግነቴ ስለማምን ልጽፍ የሚገባኝን ጽፌለሁ። ይህንን በማድረጌ ሕሊናዬን የሚቆጠቁኝ ነገር የለም!”

እንግዲህ ይህንን ሁሉ ያፈና መዋቅር የዘረገና በኋላም ዜጎችን በዘመቻ እየተለቀሙ እስር ቤት እንዲታገሩ የመሩ “ታላቁ መሪያችን” ነበሩ። ይባሰ ተብሎ ዛሬ በሙት መንፈሳቸው እንግዛችሁ ስንባል ደግሞ እጅግ አድርጎ የሚቆጠቁኑ ነው።

የ18 ዓመት ፍርድኛ ጋዜጠኛ እስክንድር ነጋ

የጋዜጠኞች ጉዳይ ለማስፈቀድ ለሚያስፈልገው ሰዎች ቀን ነበር

ሽብር ፍለጋ ሞቃዲሾ ድረስ?

አንደሚታወቀው ኢትዮጵያ ጎልታ ከምትታወቅባቸው ቁምነገሮች መሀከል አንዱና ዋናው የራሷን ስንዝር መሬት አሣልፋ የማትሠጥ፣ የሌሎችንም ቅንጣት የማትፈልግ መሆኗ ነው። ሁልጊዜም በተከላካይነት እንጂ አንድም ጊዜ አቅም አለኝ ብላ ባጥቂነት ወሰን አልፋ ወይም ደንበር ጥሳ ጎረቤት አገራትን ወራ ወይም ተንኩሣ አታውቅም። ይህ የተከበረ የሦስት ሺ ዘመን ታሪኳ በዚህ ትውልድ ግን በጦር ጠማኙ ኢሕአዴግ አጅ ላይ በመውደቋ ምክንያት መልካም ገፅታዋ እንደ በረዶ ከምር ቀልጦ ወይም ተንዶ ወሰን ጥሳ ጎረቤት አገር ሶማሊያን ወረረች።

ኢሕአዴግ <ባሽባሪነት> ስም የገዛ ዜጎቹን የሚያምሰው አንሶ ደንበር ተሻግሮ ሶማሊያን በመውረር ያሜሪካንን ደም ሲበቀል ለኢትዮጵያ ደግሞ የዘለዓለም ደም በመትከል ጠላት ገዝቶላታል። ምንም ዓይነት የደንበር የይገባኛል ጥያቄ ሳይኖረን ወይም እንደ 69 ዓ.ም 700 ኪሎ ሜትር ዘልቃ ሳይሆን አቶ መለስ ሠራዊታችን ሞቃዲሾ ድረስ ዘልቆ (በቅጣ አሰከባሪነት ስም) እንዲገባ ትእዛዝ የሠጡበት ምክንያት ለምንድን ነው? ካንድ “ዴሞክራት መሪ ነኝ” ከሚል የሚጠበቅህ ነበር ወይ? እነዚህን ጥያቄዎች ይዘን ስንቶቹስ ሞቱ? ስንቶቹስ ቆሰሉ? ስንቶችህ አሸዋ በልቷቸው ቀሩ? በውጤቱስ ኢትዮጵያ ምን አተረፈች? መልስ ሰጭ አካል ባታገኙም ጠይቁ።

ርግጥ ነው ሶማሊያና ሱዳን ለኢትዮጵያ መልካም የሚባሉ ጎረቤቶች አይደሉም። መቸም ይሁን መቸ ጥሩ ጎረቤቶችም የሚሆኑ አይደሉም። ሱዳን የደንበር ጥያቄ ባይኖራትም ከግብፅ ጋር በማበር በዚሁ መከረኛ ዓባይ ወንዝ ምክንያት ልክ እንደዚህ ቀደሟ መገዝገዝን አታቆምም። ከዚህ ቀደም ለኤርትራ ገንጣዮችና ለሕወሓት አሰገንጣዮች ሁለንተናዊ ድጋፍ በመስጠትና በቀጥታም ሆነ በተዘዋዋሪ መንገድ እንደ ዋና መሠረት በመሆን የጄን አሰከገኘችበት አለት ድረስ የልቧን ሠርታለች። ወደ ፊትም ለኛ በጎ ነገር ታስባለች ተብሎ አይጠበቅም። ትልቁ ቁምነገር ባጠመደችው ወጥመድ ወይም በዘረጋቸው አሸከላ መሸምቀቋ ነው። ኤርትራን ከኢትዮጵያ አሰገንጥላ እኛን አሳዘነችን። እሷም ልታጣ የማትችለውን ለም አገርና የነዳጅ ክምችት ያለበትን ደቡብ ሱዳንን አጣች። <አትዋል ይዋሉብህ አትሞከር ይምከሩ፤ በቆፈሩት ጉድጓድ ሳይገቡም አይቀሩ፤> የሚባለው እንዲህ ያለው ነገር ነው። አንድ አገር ከዋናው አካል ሲገመስ ምን ያህል እንደሚያሳዝንና

እንደሚያም ሱዳን ቀመሰችው። በቆፈረችው ጉድጓድ ያለ አፈር መላሽ ገባችበት። ወደ ሶማሊያ ስንመለስ ደግሞ ሁኔታው ሌላ ነው።

አንደሚታወቀው ሶማሊያ ከኢትዮጵያ የመሬት ጥያቄ አለኝ በሚል በተደጋጋሚ ስትተነኩስ መኖሯ ይታወቃል። በተለይም በ69 ዓ.ም እኛ በለውጥ ማዕበል እየተናጥን በነበርንበት ወቅት አጋጣሚውን ተጠቅሞ ጊዜው አሁን ነው በሚል ድሬዳዋ ድረስ ዘልቃ ወራሪላች። ዜያድባሬ በሕልም ግመል እየጋለበ ኢትዮጵያን ብቻ ሳይሆን ሶማሊያንም በጎሣ እናክሶ በመጨረሻ አፈራርሶ እሱም ሳይሆንም በት ካገሩ ተባባሪ የትም ወድቆ ቀረ።

ሶማሊያ ልክ እኛ በ69 ዓ.ም ውጥረት ላይ በነበርንበት ወቅት አመች ጊዜ ጡብቃ በአብሪት እንደ ወረረችን ሁሉ እኛም ዛሬ እሷ መንግሥት አልባ ሆና በጦር አበጋዘቿ እየታመሠች ባለችበት ወቅት ገና ለገና <የተለያዩ የእስልምና አክራሪዎች ወይም አሸባሪዎች ምሽግ ልትሆን ትችላለች> በሚል ሥጋት በልዕለ ኃያሏ አሜሪካ አደፋፋሪነት የኢትዮጵያ ሠራዊት ሞቃዲሾ ድረሽ ዘልቆ መግባቱ ጀግንነት ሳይሆን አንገት የሚያስደፋ ነበር።

ኢትዮጵያ ጣልቃ መግባት ካለባትም እንደተለመደው በጨዋ ደረጃ ለማንም ሳትወግን እንደ ጥንቱ ክብሯን ጡብቃ በጎረቤት አገር ወግ ሽማግሌ ወይም አደራዳሪ ሆና ነበር መቅረብ የነበረባት፤ ክብሯን ዝቅ አድርጋ ለኮሎኔል አብዱላሂ ዮሴፍ ወግና ፍልሚያ ውስጥ መግባቷ ግን አሳፋሪ ነበር። ለመሆኑ የኢትዮጵያ ሠራዊት ሞቃዲሾ ድረስ የዘመተበት ምክንያት ምንድን ነው? እውን ሽብርተኞችን ፍለጋ ነው? ብለን ስንጠይቅ የሚከተለውን መልስ እናገኛለን፡-

<አልቃዲዳ ወይም ሽብርተኝነት> በምስራቅ አፍሪካ ቀንድ ማለትም በመንግሥት አልባዋ አገር ሶማሊያ እንቁላሉን እየጣለ ነው፤ ሳይፈለፈል ከዚያው ላይ ወይም ባለበት ገምቶ እንዲቀር አሜሪካ ሰላም አስከብራለሁ በሚል የኢትዮጵያ ሠራዊት ከመግባቱ በፊት ቀድሞ ገብታ ነበር። ይሁን እንጂ የሶማሊያ ፋናዎች ያሜሪካንን ወታደሮች ገለው በሞቃዲሾ ጎዳናዎች ለመቀጣጫነት ፊሳቸውን በመጎተት ዘግናኝና አሳፋሪ የዘላን ተግባር ፈፀሙ። ይህ ድርጊትም ያሜሪካንን ባለሥልጣናት በእጅጉ አስቆጣቸው። አርፈው እንዲቀመጡም አላስቻላቸውም። የምር እነዚያን ፋናዎች ለመቅጣት ታጥቀው ተነሱ። ይህንን የበቀል ቀመር ሲቀምሩም በነጭ ወታደር ሊቋቋሟቸው እንደማይችሉ ቀድመው አውቀዋል። በመሆኑም “እሾህን በሾህ” እንዲሉ ወይም “ጥቁርን በጥቁር” ከዚያው ጎረቤታዎችን

አስበሳቸው ማስተናገቅ እንደሚቻል ስልት ቀየሱ። ለዚህ ስልትም ኢትዮጵያ ተመረጠች።

ያ ወቅት ደግሞ ኢሕአዴግ በቅንጅት የተሸነፈበት ወቅት ስለነበር <ድምፃችን ይከበር> ባሉ ወጣቶች ላይ በወሰደው አሸማቃቂ የግድያ ርምጃ በዓለም ዙሪያ ውግዘትና ጩኸት የበዛበት በመሆኑ አይከፍሉ መሥዋእትነት ከፍሎ ወይንም አሜሪካ የጠየቀችውን ባውንታ ተቀብሎ ያንን ኢሥፊሪ ጊዜ ከሷ ሥር ተሸጉ ማለፍ ነበረበት። በመሆኑም ሁለቱ ተፈላላጊዎች ጊዜ አገናኝቻቸውና ባሜሪካ ያፍሪካ ጉዳይ ኃላፊዎ በጄንዳይ ፍሬዘር በኩል በሚሰጡ አለቀ። ከዚህ በኋላ አሜሪካ የቅንጅትን ጉዳይ ቀዝቃዛ ውሃ ቸለሰችበት። አንዲት ነገር ሣትተነፍስ <ውሾን ያነሳ ውሾ> ብላ ጭጭ እንዳለች ቀረች።

ያውሮፓ ኅብረትን ወክለው የታዛቢዎች ሰብሳቢ የነበሩት ወ/ሮ እና ኅሚዝ

ያውሮፓ ኅብረትን ወክለው የታዛቢዎች ሰብሳቢ የነበሩት ወ/ሮ እና ኅሚዝ (በኢትዮጵያውያን አጠራር ሐና ጎበዜ) ጩኸት ውሃ በልቶት ቀረ። ከዚህ በኋላ ነበር ጠ/ሚንስትር መለስ ለወጉ ያህል ፓርላማ አቅርበው ጦሩ አሸባሪዎችን የትም ይሁን የትም፣ ከገቡበት ገብቶ መዋጋት እንዳለበት ም/ቤቱን አሳምነው ሰማሊያ እንዲገባ ያሰወሰኑት፣ ሀቁ ይኸ ነው።

ከዚህ ውጭ ግን አሸባሪዎች ሰማሊያ ውስጥ ኖሩም አልኖሩ እሷ በራሷ ለኢትዮጵያ መቸም የማትተኛ አሸባሪ ነች። ይህ ሁሉ እንግዲህ ኢሕአዴግ የሚጓዝበት ስህተትን በስህተት የማረም አባዜ ነው።

ሰማሊያ የሠራዊታችን ዘው ብሎ መግባት ከቤንዚን ላይ ክብሪት እንደመጫር የሚቆጠር ነው። በሷ ምክንያት በተዘዋዋሪም ቢሆን ያረቡን ዓለም ጥርስ እንደሚያስነክሱብን መወቅ አለበት። ምንም ይሁን ሳትተነኩሱን በራሷ ችግር ተጠምዳ ባለችበት ወቅት ሽብርና ሽብርተኞችን ፍለጋ ሞቃዲሾ ድረስ መሄድ አልነበረብንም። የዚህ ሁሉ ስህተት ድምር ውጤት “የታላቁ መሪዎችን” መሆኑ ደግሞ በግልፅ ሊታወቅ ይገባዋል። ወደፊት ወይ በኛ እድሜ ወይ ዘግይቶ ትውልድ እዳ ከፋይ እንደሚሆን ቅንጣት የሚያጠራጥር አይደለም። እስከዚያው ግን እግዚአብሔር ተሸብረው ከሚያሸብሩና በመት መንፈስ እንግዛችሁ ከሚሉ ይጠብቁን!!

የውሮፓ ኅብረትን ወክለው የታዛቢዎች ስብሰባ የነበሩት ወ/ሮ አና ኅሚዝ
የውሮፓ ኅብረትን ወክለው ይቀመጡ ወይንም ስብሰባ የነበሩት ወ/ሮ አና

ከፍል ሦስት

አልሆን ብሎ ነገሩ ሲጠጥር
ሳቡት ካቦውን የላላው ይወጠር!

አንቀጽ 39 እንደ ዋሥትና

አንድ ሰው ቤት ለመሥራት ሲያስብ መሠረቱ የሚያርፍበትን አፈሩን በሙያተኞች ማስመርመር አለበት። የሚነቃ፣ የሚናድና የሚንሸራተት መሆን አለመሆኑን በጥንቃቄ ማወቅ አለበት። መሠረቱ በጥሩ ሁኔታ የተጣለና ተዋቅሮ የተሠራ ቤት ላይ ጋ የተጋለጠ አይሆንም። መሠረቱ በጥሩ ሁኔታ ያልተጣለና በሚገባ ተዋቅሮ ያልተሠራ ቤት ከሆነ ግን በትንሽ ነገር መፍረሱና መደረግመሱ ምንም ጥርጥር የለውም። እንደዚሁም ሁሉ ለነገ እንዲተርፍ ሆኖ በሥርዓት ያልተዋቀረና መሠረቱን ያልጣለ መንግሥት ከሆነ መፍረሱና መደረግመሱ አይቀሬ ነው። ዛሬ ኢትዮጵያ ያለችበት ሁኔታ ይህንኑ ሀቅ አመላካች በመሆኑ አሥፈሪ ነው። ጎሳን መሠረት አድርጎ በቋንቋ መሥፈርትነት የተዋቀረ በመሆኑ ለዘለቄታ ይሆናል ተብሎ አይታሰብም።

የዘውዱ ሥርዓትም ሆነ የደርግ ኮሙኒስታዊ ሥርዓት የሕዝቦችን ጥቅምና መብት ሊጠብቁና ሊያስከብሩ ባለመቻላቸው ሊወድቁ ችለዋል። ዛሬ በሥልጣን ላይ ያለው መንግሥትም <አብዮታዊ ዴሞክራሲ> በሚል ፍልስፍና ቀፍድዶ በመያዝ ሕዝብ ፀጥ ብሎ ሲገዛ የሰላም አባት መስሎ በሽንብቆ ከዘራ ሊገዛ ሕዝብ <መብቴን> ብሎ ሲጠይቅ በጥይት አየቆላና ባሽባሪነት ስም እየወነጀለና እድሜ ልክ እየፈረደ ሊገዛ ከቶ አይቻለውምና እየገነባው ያለው ሥርዓት በድብደባ ላይ የተሠራ ለመሆኑ እንኳን ሕዝቡ ኢሕአዴግ ራሱ ደህና አድርጎ ያውቀዋል።

ኢትዮጵያ ቢያንስ ከ85 በላይ የሚሆኑ ብሔር ብሔረሰቦች፣ ጎሳዎችና ነገዶች እንዲሁም የኅብረተሰብ ክፍሎች ያሏት አገር ናት። እነዚህ ብሔር

ብሔረሰቦች፣ ጎሳዎችና ነገዶች ካራት የነገድ ሥሮች የተገኙ ናቸው። እነሱም፡-

1. ሴም 2. ኩሽ 3. ያሞዎ 4. ናይሎቲክ ናቸው። በመሠረቱ የዚህ ጽሑፍ ዓላማና ተልዕኮ ስለኢትዮጵያውያን ነገዶችና ጎሳዎች ምንነት ተንትኖ ለማስረዳት አይደለም። ትልቁ ጉዳይ የኢትዮጵያ ሕዝቦች ከነዚህ አራት የነገድ ሥሮች የተገኙ መሆናቸውንና የደም ትሥሥር ያላቸው መሆኑን ጠቁሞ ለማለፍና ተገንጥለውም ለየብቻቸው ሊኖሩ እንደማይችሉ አእምሮ ላላቸው ግንዛቤን ፈጥሮ ለማለፍ ነው።

እንግዲህ ከነዚህ አራት የዘር ግንደች የተገኙ ብሔር ብሔረሰቦችና ጎሳዎች ከረጅም ጊዜ ጀምረው ባንድ የመንግሥት ጥላ ሥርና ባንድ መልክዓምድር አብረው በመኖራቸው የደጋው ወደ ቆላው በመውረድ፣ የቆላው ወደ ደጋው በመውጣት በጦርነት፣ በንግድ በደጅ ጥናት፣ የጌታ በማደር፣ በፍልሰት፣ በሰደት፣ ከቀያቸው በመራቅ አንዱ ከሌላው በመጋባትና በመዋለድ የደም ውህደትን ፈጥረዋል። በመሆኑም ዛሬ ንፁህ አሮሞ ነኝ፣ ንፁህ ትግሬ ነኝ፣ ንፁህ አማራ ነኝ፣ ንፁህ የዚህ ጎሳ ወይንም የዚያ ነገድ አባል ነኝ የሚሉ ካሉ እነሱ የዋሆች ናቸው፤ ወይንም እንደ ሕወሓት አባላት በዘር በሽታ የተለከፉ ናቸው። ለደም ውህደታችን ትልቁ ማስረጃችን ደግሞ የጠይም ውቦች መሆናችን ነው።

ጠይምነት እንዴት? ለሚለው ጥያቄ መልሱ የዓለም ሕዝቦች የዘር ግንደች ሦስት ናቸው ተብሎ ይታመናል። እነሱም፡-

1. ነጭ - ያውሮፓ ሕዝቦች አባት
2. ብጫ (ቀይ) - የኤሹያና የመካከለኛው ምሥራቅ ሕዝቦች አባት
3. ጥቁር - ያፍሪካ ሕዝቦች አባት ናቸው ተብሎ ይነገራል። ይህ ሲባልም ቀለማቸውን (መልካቸውን) መሠረት ተደርጎ እንጂ በሰው ዘርነታቸው የተለያዩ አንዱ ከሌላው ትስስር የላቸውም ማለት አይደለም።

እንግዲህ ጠይምነት እንዴት ለሚለው ጥያቄ መልሱ ኢትዮጵያውያን ከጥቁርና ከነጭ ይበልጠውንም ካጎራባች ሀገራት ካረቦቹና ከሕንዶቹ በቀይ ባሕርና በዴደን የባሕር ሠላጤ በንግድም፣ በፍልሠትም፣ በሰደትም ወደ አፍሪካ ምድር ሸገር አያሉ ከኗሪው ጥቁር ሕዝብ ጋር በመጋባትና በመዋለድ ውብና ማራኪ የሆኑ የጠይም ፍልቅልቅ ሕዝቦችን ፈጠሩ። ያልጠቆሩ፣ ያልነጡ፣ ወይንም ብጫ ያልሆኑ በመጠንም ያልረዘሙ፣ ያላጠሩ ልክኛ ቁመት ያላቸው ተገኙ።

ይህ ጠይምነትም ባጭር ጊዜ ውስጥ የተገኘ መልክ አይደለም። የረጅም ጊዜ አዘጋጫ የታሪክ ጉዞን ያስቆጠረ ነው። ይህ ሂደት ዛሬም ቢሆን አልተቋረጠም፤ እንደ ቀጠለ ነው። ለዚህም ነው የምሥራቅ አፍሪካ ሕዝቦች <አፍሮ አዥያን> እየተባሉ የሚጠሩት።

ታዲያ ዛሬ ዓለም እንደ ሙዳይ እየጠበበች በመጣችበት ወቅት <የዚህ ጎሳ፣ የዚያ ብሔረሰብ> እየተባባሰን ቡድን ፈጥረን በጥላቻ የጎሪጥ መተያየታችንና መፋጠጣችን ለምን ይበጅ ይሆን? ዘመኑ ዘመነ ቴክኖሎጂ በሆነበት ወቅት እኛ ወደ ኋላ መቅረታችን ሊቆጩን ሲገባ፣ ጠላታችንም ኋላ ቀርነታችን ሆኖ ሳለ እሱን አንድ ሆነን ታግለን ማሸነፍ ስንችል አንዱ ጎሳ የሌላው ጎሳ ጠላትና ደመኛ እንደሆነ አድርገን በሕዝቦች መሀከል የጥላቻ መርዝ እየረጨን በጨለማ ውስጥ እንደሚከንፉ የሌሊት ወፎች መሆናችን አሳሳቢ እየሆነ መጥቷል። ቢበቃን በተገባ ነበር። ግን የሚበቃንና የሚጠቅመን አልሆነም። ገዥዎቻችን ገና ሰላም አልናፈቀቻቸውም።

ገና ከማለዳው ያንድ መንደር ልጆች በወጣትነት ስሜት ቂምና በቀልን ቋጥረው በመሠባሰብ የመግቢያ በሩን እንጂ የመውጫ በሩን በቅጡ ሳይሰተውሉ ያረጀ ያፈጀ ኮሚኒስቶች አላምጠው የተፋትን <የብሔር ጭቆና> በሚል <እስከ መገንጠል> የሚያደርስ መርህ ነድፈው መንቀሳቀሳቸው ሕወሓቶች ትልቅ ጥፋት ነበር የሠሩት። ሕወሓቶች የትግራይን ከልል ከሌላው የኢትዮጵያ አካል ገንጥለው እንደ ሀገር ለማቆም የጥላቻ ሥንቅ ሰንቀው በረሃ መግባታቸው ዛሬም ድረስ ያለቀቃቸው ትልቅ የዘር በሽታ ነው የተጠናወታቸው። በምንስ መመዘኛ ነው “የትግራይ ነፃ አውጭ” ተብሎ የኢትዮጵያ ሕዝብ መሪ መሆን የሚቻለው? ጠይቁ።

21 ዓመታት በመንግሥትነት ተጉዘው እንኳን ከጎሣ እምላኪነት አለመለቀቃቸው በራሱ ክፉ የዘር ህመም እንደተጣባቸው በቂ ማረጋገጫ ነው።

የሕወሓት አባላት ገና ከመነሻቸው <የብሔር ብሔረሰቦች ጭቆና> ይዘው በረሃ ሲገቡ መፍትሔው <እስከ መገንጠል ድረስ> እውን ማድረግ ነው ብለው አምነዋል። ይህንንም ተግባራዊ ለማድረግ ሕገ-መንግሥታዊ እውቅና ሠጥተዋል። ኢሕአዴግ <እስከ መገንጠል ድረስ> መብት የሚሠጠውን አንቀጽ 39ኛን ሲያፀድቅ አንድ አዛውንት መስሊም ከመደሰታቸው የተነሣ እየዘለሉ ባዳራሾች ውስጥ ሲባርቁ የራሳቸው ቆብ (ኩፍያ) ወልቆ ነበር። ዛሬ እኒያ አዛውንት መስሊም ምን ያህል እንደ ተሳካላቸውና ምን እንዳገኙ

አናውቅም። ምናልባትም ሳያልፍላቸው አልፈው ይሆናል። ለሕዝቡ ግን ጠብ ያለለት ነገር የለም። ኢሕአዴግ <እስከ መገንጠል> መብት የሚሰጠውን አንቀጽ 39ኛን ሕገ-መንግሥታዊ እውቅና ሲሠጥ አምኖበትና የዘለቁታ መፍትሄ ይሆናል ብሎ አስቦ ሳይሆን ሕዝቦች በጥርጣሬና በጥላቻ እስባላቸው የጎሪጥ እየተያየ ሲፋጠጡ የሥልጣን ዕድሜው እንደሚረዝም በማመኑ ነው። በመሆኑም ዛሬ አንቀጽ 39ኛን ለሥልጣን ማቆያ እንደ ዋሥትና እየተጠቀመበት ነው። <እኔ ካልገዛኋችሁ ኢትዮጵያ ትፈራርሳለች> እያለም ያስፈራራል። የሥልጣን ተቀናቃኞቹ እንኳን አሱ በቀደደው መስኖ እየፈሰሱ፣ አንድ ሆነው ሰለአገር ማሰብ ተስኗቸው ግን ደግሞ እሱን <ጎሣኛ> እያሉ ሲያወግዙ ትንሽ እንኳን ህፍረት አይሠማቸውም።

በመሠረቱ እንደ ኢትዮጵያ ያለችን የብዙ ብሔር ብሔረሰቦች አገር ለመምራትና ለማሥተዳደር ጥበብንና ብልሃትን ይጠይቃል። የመጀመሪያው ምንም አይነት ጎሣዊ አድልዎ ሳይደርጉ በእኩልነት መምራት ሲቻል ነው። የሕወሓት <ልሂቃን> ደግሞ እንዲህ ዓይነቱ መርህ አይዋጥላቸውም፤ አያውቁትም። በመሆኑም አንዱ ብሔር የሌላው ብሔር ጠላት እንደሆነ በመቀሰቀስና በማራገብ <እስከ መገንጠል> የሚል መርህ በመቅረጽ ሕገ-መንግሥታዊ እውቅና በመሥጠት የገዛ ዜጎቹን አባደኖ ለማፋለም የሚያፋጥ መንግሥት በዓለም ላይ አለ ከተባለ የኢሕአዴግ መንግሥት የመጀመሪያ ነው። በኢትዮጵያ እስከ ዛሬ ድረስ ይካሄዱ የነበሩት ደም አፋሳሽ የእስባሰ ጦርነቶች <ገብር አልገብርም> በሚል እንጂ <አገነጠላለሁ አትገነጠልም> በሚል አልነበረም።

ሕወሓት በኋላ ባምሳሉ የፈለፈላቸውን ኃላፊነት የመሸከም አቅምና ችሎታ የሌላቸውን ከጎኑ በማሰለፍ ኢትዮጵያውያንን በጎሳ ለማስተናገቅ ሲነሣ ቀደምት ነገሥታት የሠሯቸውን መልካም ተግባራት አሻራቸውን ከታሪክ ማህደራት ለመፋቅ እንዲያመቸው ስንት በጎ ነገሮች እያሉ ለማሳመንና ተቀባይነት እንዲያገኝ ከፉ ከፉ ነገሮችን እየነቀሰ በማውጣት ባብዛኛውም እንደ ብሥራት አማራ የፈጠራ ድርሳናትን በቅጥፈት በማጨቅ አንዳንድ ጊዜም ዶክሜንታሪ ፊልሞች ሳይቀር በማቅረብ አንዱን ብሔር ገዥና ረጋጭ ሌላውን ብሔር ተገዥና ተረጋጭ በማስመሰል መስበክና በሕዝቦች ሕሊና ውስጥ ጥላቻና ክፋትን ማስረፅ ነው። የዚህ እኩይ ተግባር ሰለባ የሆኑት ቀደም ሲል እንዳየው በብሥራት አማራ ሳይቀር የተንበሳቆሉት የመጀመሪያው አፄ ምኒልክ ናቸው። ቀዳማዊ ኃይለሥላሴም ቢሆኑ የሕይወት ዋጋ ቢከፍሉም የጎሳ በሽታ ጭና አፅማቸው ከመወቀስ

አላመለጠም።። ዘመኑ ርቆ ሌላ ዘመን ውስጥ ያለን ብንሆንም አፄ ቴዎድሮስም ከመወቀስና ከመዘለፍ ይባሉ ተብለውም በሚያስገርም ሁኔታ ባሪያ ፈንጋይም ነበሩ ተብለዋል።። ይህንን ሀቅ ለመረዳት በቅንጭብጫቢም ቢሆን ነገሥታቱ የነበሩበትን ዘመንና የተጓዙበትን አስቸጋሪና የፈተና ወቅት እንዴት እንዳለፉትና እንዴት እንደተጋፈጡት ለመዳሰስ ይሞክራል።። እግረመንገዳችንም የዘመናችን የቅጥፈት ሥንክሳር ማጋለጥ የግድ እየሆነ መጥቷል።።

አፄ ቴዎድሮስ

አፄ ቴዎድሮስ

እንደሚታወቀው አፄ ቴዎድሮስ በተነሱበት ወቅት የዓለም ተጨባጭ ሁኔታ የተለየ መልክና ቅርፅ ነበረው።። ባገር ውስጥ ማዕከላዊ መንግሥት ተዳክሞ በጎጥ መሣፍንት ኢትዮጵያ እየታመሠች ነበር።። አንዱ ራስ ወይንም ደጃዝማች ሌላውን ራስ ወይንም ደጃዝማች <ጎበር አልገብርም> በሚል በየቀኑ ፍልሚያ የሚገጥሙበት ወቅት ነበር።። በዚያ ዘመን ገበሬው አርሶ ማምራት፣ ወልዶ መሣም፣ አሣድጎ መዳር፣ ነጋዴው ነግዶ ማትረፍ የሚቻልበት አልነበረም።። ከሠቆቃውና ከምሬቱ ብዛት የተነሣ ኢትዮጵያኖች ሰው ሆነው የተፈጠሩበትን አለት ይረግሙ ነበር ይባላል።።

በውጭ የነበረው የዓለም ተጨባጭ ሁኔታ ደግሞ ቅኝ ገዥዎች አፍሪካን፣ ኤዥዮን፣ ላቲን አሜሪካን እንደ፣ ቅርጫ ሥጋ እየተቀራመቱ

አዲስ ትምህርት

አዲስ ትምህርት

የነበሩበት ወቅት ነበር። ኢትዮጵያ ግን ነፃና ሉዓላዊት ሀገር የነበረች ቢሆንም ከቅኝ ገዥዎች በከፋ መልኩ በመሣፍንት እየታመሰች ነበር።

እንግዲህ ካህ (አፄ ቴዎድሮስ) በዚህ ውጥንቅጡ በወጣበት ወቅት ነበር የሕዝብ እንባና ሰቆቃ አምጦ የወለዳቸው። በመሆኑም በዚያን ዘመን የገነኑ የጎጥ መሣፍንትን እስከነ ሥርዓታቸው መንግሥት ለመጣል ቴዎድሮስ ጨከን ያለ ርምጃ ከመውሰድ ውጭ ሌላ አማራጭ አልነበራቸውም። የሆነውም ይኸው ነበር። ይሁን እንጂ የዘመነ መሣፍንትን እስከፊነት በቅጡ ያልተረዱ ወገኖች አፄ ቴዎድሮስን ከልክ ያለፉ ጨካኝና አረመኔ አድርገው ይሥሏቸዋል። ሀቁ ግን አፄ ቴዎድሮስ ፋላፋም፣ አዛኝም፣ ምህረትን የሚያውቁ እንደነበሩ የሣቸው እሥረኛ የነበረው ዶ/ር ሄኔሪ ብላንክ ሣይቀር መሥከርላቸዋል። ባንድ ወቅት አንዲት ምንትዋብ የምትባል ሴት፡-

“ሥጋም እንዳያምረኝ ቋንጣ ሰቅያለሁ
ሲሻኝ ከወንድሜ ካባቴ አበላለሁ።
ሺ ፈረስ ከጎላው ሺ ፈረስ ከፊቱ
ይህን ሳታይ ሞተች ኮሶ ሻጭ እናቱ!
ይህንን ሲሰማ ያጎራል ላመሉ

ማናትም ቢላችሁ ምንትዋብ ናት በሉ! በማለት መሣደቧ ለቴዎድሮስ ይነገራቸውና ተይዞ ትቀርባለች። መኳንንቱ ገሚሱ <ንጉሣችን ተሣድባለችና መሠቀል አለባት> ሲል ቀሪው ደግሞ <የለም ሴት ነችና ባይሆን ዳግመኛ እንዳይለምዳት አርባ ጅራፍ ተገርፋ ትለቀቅ> በማለት የየራሱን ፍርድ ይሠጣል። ቴዎድሮስ የመኳንንቱን አስተያየት ካዳመጡ በኋላ ወደ ሴትዮዋ መለስ ብለው፡-

“እቴጌ እንዲያው ምን በድዮሽ ነው የምትሰድቢኝ?” በማለት ሲጠይቋት፡-

“አባ ታጠቅ፤ ከዚህ የበለጠ ምን ሊበድሉኝ ኖሯል? ወንድሜን፣ አባቴን ገለውብኛል” ስትል መለሰችላቸው። በዚህ ጊዜ ስሜታቸው ይነካና እንገታቸውን ደፍተው ለትንሽ ጊዜ ተከዘው ከቆዩ በኋላ ቀና በማለት ወደ መኳንንቱ አትኩረው እየተመለከቱ፡-

“ታዲያ ይህንን የመሰለ በደል ፈጽሜባት እኔን እንድታሞግስ ትፈልጉ ኖሯል?” በማለት ከወቀሷቸው በኋላ ዘጌ ማደሪያ ጉልት እንደ ሰጧት ዶ/ር ሄኔሪ ብላንክ ጽፏል። ይሁን እንጂ ሴትዮዋ በሰጧት ጉልት አልተጠቀመችበትም። እስከ እልፈተ ሕይወታቸው ድረስ በሄዱበት እየሄደች ግብረ በላ ሆና ደስ ሲላት ስታሞግሳቸው ሲከፋት ደግሞ ስትሰድባቸው

ኖራለች። ይህ እንግዲህ ምህረትንና ይቅርባይነትን የሚያውቁ ለመሆናቸው ማረጋገጫ ነው።

ሌላው ደግሞ አፄ ቴዎድሮስ እንደማናቸውም ሰው የሚያዝኑና የሚጨነቁ መሆናቸውን የገለጹበት አጋጣሚ የሚወዷት ባለቤታቸው እቴጌ ተዋበች በሞት ሲለዩዋቸው፡-

“እስቴ ጠይቆልኝ ርቃ ሣትሄድ
እቴጌ ተዋበች ሚስት ናት ገረድ?
እጅግ ሥራ አዋቂ ትናትና ሞተች
መድኃኒቱን ምሳ ታበላኝ ነበረች!” ሲሉ ስቅስቅ ብለው

ማልቀሳቸው ትዕይነገርላቸዋል። (አፄ ቴዎድሮስና የኢትዮጵያ አንድነት ገጽ 185)

እንዲሁም ብላንክ ግሥተኝነታቸውን ሲገልፅ እንዲህ ብሏል “አፄ ቴዎድሮስ በራሳቸው ጉዳይ መታገሥ ይችላሉ። ባገር ጉዳይ ላይ ግን ፈጽሞ ትእግሥት የላቸውም” ሲል አግራሞቱን በተመሳሳይ መጽሐፍ ገልጿል።

አፄ ቴዎድሮስ ሌላው ታላቅነታቸውን ያስመሠከሩበትና ላገራቸው ቀናዒ እንደነበሩ የገለጹበት አጋጣሚ ደግሞ ሣያውላውሉ በራሳቸው ላይ የወሰዱት ቆራጥ ርምጃ ነበር። ንጉሥ ነገሥቱ የሚመኩበትና የሚተማመኑበት የጦር መሪያቸው ፊታውራሪ ገብርዬ ከሮበርት ናፒዬር ጦር ጋር ተፋልሞ መሰዋቱንና በርካታ ታማኝ ወታደሮቻቸውም መሞታቸውን ሲነግሯቸው እጅግ አድርገው አዝነው፤ አግተዋቸው የነበሩትን ወይንም ለፍልሚያው ምክንያት የሆኑትን ያውሮፓ እስረኞችን ፈተው ከለቀቋቸው በኋላ ከድንጋይ ላይ ተቀምጠው በሁለት እጆቻቸው ራሳቸውን ደግፈው አቀርቅረው ማዘን ሲጀምሩ ራስ እንግዳ፡-

“ለምን ያዝናሉ? እነዚህን ነጮች እንመልሳቸውና ገለን ወይንም ተዋግተን እንሙት!” ሲሏቸው ተቆጥተው፡-

“አንተ ጅል ባለፈው ሁለት ቀናት ውስጥ የፈጀሁት ሰው አይበቃኝም? እነዚህን ነጮች ገድዬ አበሻን በደም እንዳጥባት ነው የምትፈልገው?” ብለው እንደመለሱላቸው ብላንክ በመጽሐፉ በገጽ 30-31 አብራርቶ ጽፏል። በመጨረሻዋ ሰዓት ይህንን ማለታቸው በራሱ ለወገንና ለሀገር ምን ያህል እንደሚጨነቁና ኃላፊነት እንደሚሠማቸው በቂ የሆነ ማረጋገጫ ነበር።

አፄ ቴዎድሮስ ይህንን ሁሉ አድርገው በመጨረሻ መሸነፋቸውን ሲያውቁ አንድ ያበሻ ንጉሥ በነጭ ወታደር መማረክን ከሞት በላይ ሞት ስለሆነባቸውና በተለይም ለትውልድና ለታሪክ እንዲህ ዓይነት አሣፋሪ ታሪክ ላለማስቀመጥ ሲሉ በራሳቸው ላይ የወሰዱት ቆራጥ ርምጃ ዝንተ ዓለም የትውልድ መኩሪያ ሆነው ይኖራሉ። ይህንኑ ርምጃ አወሰሰዳቸውን ብላንክ አድንቆ ጽፏል። አቶ ተክለ ጻድቅ መኩሪያም <አፄ ቴዎድሮስና የኢትዮጵያ አንድነት> በተባለው መጽሐፋቸው ብላንክን ዋቢ ጠቅሰው በገጽ 402 ላይ አስፍረዋል። በወቅቱም የሚከተለው ስንጃ ተቋጥሮላቸዋል፡-

“ገደልን እንዳይሉ ሙተው አገጃቸው
ማረክን እንዳይሉ ሰው የለ በጃቸው
ምን አሉ እንግሊዞች ሲገቡ አገራቸው?
በመቅደላ በኩል ጩኸት በረከተ
የሴቱን አናውቅም ወንድ አንድ ሰው ሞተ።።
የሸዋን መኳንንት ሲንቁ ሲንቁ
የትግሬን መኳንንት ሲንቁ ሲንቁ
ወንድ ያለፈሰዎ ገለውም አያውቁ!”

እንግዲህ አፄ ቴዎድሮስ አገርን ለማማከልና ከሁሉም በላይ ይችን አገር የጦር መሣሪያ የኢንዱስትሪ ባለቤት ለማድረግ ላይ ታች ሲባከኑ ከነጮች ጋር በገቡት አታካራ ሕይወታቸውን አሣልፈው እያሉ ይህንን ችግራቸውን በቅጡ ያልተገነዘቡ <ቤት ዘግተው አቃጠሉ፤ በገደል ላይ ጣሉ፤ ወዘተ. . . > በማለት እጅግ በራቀ ዘመን ተራምደው ተራ ዘለፉ ሲዘልፏቸው መስማት ሕሊናን ይሰቀጥጣል።

አሁን ባለንበት ዘመን እንኳን ነፍሳቸውን ይማረውና ታዋቂው የታሪክ ምሁር ደጃዝማች ዶ/ር ዘውዴ ገ/ሥላሴ በሃይማኖት ዓለሙ አቀነባባሪነት አፅማቸውን ጥላሽት ለመቀባት ሲባል ብቻ ላንድ ምሽት በተዘጋጀ የቴሌቪዥን መድረክ ተራ ሽፍታና ባሪያ ፈንጋይ እንደነበሩ እያንበሳቁሉ ሲገልፁባቸው ሕሊናው ያልቆሰለ ንጹሕ ዜጋ አልነበረም።

ለመሆኑ ምሁሩ አፄ ቴዎድሮስን በዚህ የነሣ ሥርዓት ባሪያ ፈንጋይ ተራ ወንበዴ አድርገው ለምን አቀረቧቸው? ዓላማውስ ምንድን ነው? የሚሉ ጥያቄዎች በወቅቱ መነሣታቸው አልቀረም። ዓላማውና ተልዕኮው ይህንኑ መከረኛ አማራ ለማሸማቀቅና በሳቸው ታሪክ እንዳይኮራና አርማቸውን ወራሽ ትውልድ እንዳይፈጠር ቅስሙን ሠብሮ አንገቱን ደፍቶ እየቆዘመ የሚገዛ ዜጋ ለማፍራት ነው። ይህ ዓይነቱ ትንኮሳ ግን ለዛሬ አንድነታችን

ብቻ ሳይሆን ለነገም ጉዟችን ጭምር የከፋትን ሥንቅ የሚያስቋጥር ነው።። ባጭሩ የደጃዝማቹ ገግግር ለማንም፣ ለምንም አይጠቅምም።። እንዲህ ዓይነቱ ተራ ዘለፉም ከምንወዳቸውና ከምናከብራቸው አዛውንት ምሁር አንደበት በመሠንዘሩ የጎሠኝነትን ዝቅጠትና መጥፎነት ቁልጭ አድርጎ የሚያሳይ ነበር።።

እንደ እውነቱ ከሆነ በየታሪኩ ተጠቅሶ የምናገኘው ቴዎድሮስ የባሪያ ገግድን ወይንም ሽያጭን አጥብቀው ይቃወሙ እንደነበር ነው።። ደጃዝማቹ ዘውዴ ግን ገልብጠው ነገሩን።።

እነ አቶ መለሰስ 7 ሆነው ኋላቀር ጠመንጃ ይዘው አይደል እንዴ ከደደበት ተነስተው ለመንግሥትነት የበቁት? ምንድን ነው አዲስ ነገር የሆነው? ሕወሓት የሠራው ከሆነ እንደታምር ሊነገር የሌሎች ሲሆን ግን በማፈሪያነት ሊጠቀስ? ይህ እንዴት ሊሆን ይችላል? ጠይቁ።።

ወቃሾቹና አውጋዦቹ እሳቸው ፈፀሙት ከተባለው ድርጊት እጅግ ርቀው ሰብዓዊ ርኅራኄ የሰፈነባቸው ቢሆኑ ኖሮ ሊወቅሷቸውና ሊያወግዟቸው ተገቢ በሆነ ነበር።። ዓላማው ቀደም ሲል ለመግለፅ እንደሞከርኩት ታሪካቸውን ጥላሽት ለመቀባትና ወራሽ ለማሣጣት በመሆኑ በጣም ያሣዘናል።።

አሁን ባለንበት የሥልጣኔ ደረጃ ላይ ደርሰን እንኳን ሻዕቢያ በ1980 ዓ.ም በምዕራብ ኢትዮጵያ አነግን ከፊት በማስቀደም አሰሳ ላይ በሠፋሪ ወገኖቻችን ላይ የፈፀመው አሠቃቂ እልቂት ለሕሊና እጅግ አድርጎ የሚሰቀጥ ነው።። ስብሰባ ብሎ ጠርቶ ካንድ አዳራሽ ውስጥ በማጎር በውጭ በመቆለፍ አቃጥሏቸዋል።። የሕወሓት የትግል ጓድ ወይንም አጋር እስከዚህ ድረስ የከፋ አረመኔ ነው።። ሻዕቢያ በሰብዓዊ ሚዛን የማይቀመጥ መሆኑን በአይደር ት/ቤት ህፃናት ላይ ያደረሰውን የቦምብ ድብደባ አይተናል።። ታዲያ ይህን የመሰለ ወንጀል በዚህ ሥልጣን ዘመን እየተፈፀመ አፄ ቴዎድሮስን የመውቀስና የመኮነን ምን የሞራል ብቃት ይኖረናል? ይህም ሆኖ ግን አፄ ቴዎድሮስ ጥፋት አላጠፉም ብለን በጭፍን አንከራከርም።። በርካታ ስህተቶችን መሥራታቸው እውነት ነው።። ይሁን እንጂ አንዲት ኢትዮጵያን ለማማከል ሲሉ ይዘውት ከተነሱት ራእይ ጋር ከዘመኑ ርቀትና ኋላ ቀርነት አንጻር በማመዛዘን ልንገነዘብላቸው ይገባናል።። ከዚህ አልፎን ሥንጥር እየፈለግን ታሪካቸውን ጥላሽት መቀባቱ ግን ለዚህ ትውልድ ፋይዳ

የለውም። አለው ከተባለም የበቀልን ሥንቅ ማስቋጠር ነው። ይህ ደግሞ አይጠቅመንም።

አፄ ዮሐንስ 4ኛ

አፄ ዮሐንስ 4ኛ

በዝብዝ ካሣ (በዝብዝ የፈረሃቸው ስም ነው) እንደዚያን ዘመን ወጣቶችና ጎልማሶች ከትውልድ ቀያቸው (ከተምቤን) ወደ ጎንደር በመሄድ ያፄ ቴዎድሮስ ጭፍራ (ወታደር) ሆኑ። ቴዎድሮስ ለወታደሮቻቸውና ለመኳንንቶቻቸው ማዕረግና ሹመት ሲሰጡ ለካሣም የባላምባራስነት ማዕረግ ሰጥተዋቸው ነበር። ካሣ ምርጫ ግን በዚህ ማዕረግ ባለመርካታቸው አኩርፈው በመከዳት ወደ ተምቤን ተመለሱ።

ካሣ ምርጫ ተምቤን ውስጥ ትንሽ ከቆዩ በኋላ ራሳቸውን በራሳቸው ደጃዝማች ካሣ ብለው ማዕረግ በመሥጠት ወይንም በመሾም መንቀሳቀስ ጀመሩ። ይሁን እንጂ የጄኔራል ሮቢርት ናፒየር ስር ወደ ኢትዮጵያ እስከ

አዲስ የሐንሰ 4ኛ

አዲስ የሐንሰ 4ኛ

መጣበት ጊዜ ድረስ ባዴ ቴዎድሮስ ላይ ውስጥ ለውስጥ ከማሴር ያለፈ የትግራይን ሕዝብ ግብር እንዳይገብር አሳምፀው ለጦርነት የተሰለፉበት ጊዜ የለም። ቴዎድሮስም ለካህ ሸፍትነት ከብደት ሠጥተው ወደ ትግራይ ጦር አላዘመቱባቸውም። በሌሎች ከባድ ካባድ ችግሮች ተጠምደው ስለነበር የካህ ሸፍትነት ይህንን ያህል ከብደት እንዳልሰጡት መረጃዎች ይጠቁማሉ።

“ምን ብጠላው በወንድሜ ላይ ደም አልይበት!”

እንደሚታወቀው አዲስ ቴዎድሮስ ለኢትዮጵያ አንድነትና ለዘመናዊ ሥልጣን በነበራቸው ጉጉትና ቀናዒነት የተነሣ ከእንግሊዝ ጋር በገቡት የከፋ ውዝግብ ምክንያት እንግሊዝ ቴዎድሮስ በመያዣነት አግተው የያዟቸውን ዜጎቻቸውን ለማስለቀቅ በጄኔራል ናፒየር የሚመራ ጦር በ1860 ዓ.ም መጥቶ ዘይላ ወደብ መሥፈሩ ተረጋገጠ። ይኸኔ ከትግራይ መኳንንት መሀከል በግንባር ቀደምትነት ከጄኔራል ናፒየር ጋር ተላልከው ለመንገድ መሪነት፣ ለሥንቅ ለመረጃ አቅርቦት የተገኙትና ሙሉ ፈቃደኛ የሆኑት ካህ ምርጫ ነበሩ። በመሆኑም የጄኔራል ናፒየር ጦር ከዘይላ ወደብ ተነስቶ በሠናፌ፣ ባጋሜ፣ በዋርላ ደላንታ አድርጎ መቅደላ አምባ አስከሚደርስ ድረስ በመንገድ አንዳችም እንቅፋት አልገጠመውም ነበር። የዚህ ምክንያቱ ያገር ተወላጅ መንገድ መሪና መረጃ አቀባይ በማግኘቱ ነበር።

አዲስ ቴዎድሮስ በዚያች በመጨረሻዋ ፈታኝ ወቅት ሰው ሲፈልጉ ሰው ማጣታቸውና የገዛ ወገናቸው ጠላትን መንገድ እየመራና የሥንቅ አቅርቦት እያቀረበ ማየት ካሳዘኑ ታሪካቸው መሀከል እጅግ የከፋው ነበር ማለት ይቻላል።

ኢትዮጵያ ብዙ ጎልታ ከምትታወቅባቸው በጎ ምግባራት መሀከል አንዱና ዋናው በሥልጣን ሽኩቻ ምክንያት የከፋ ደም መፋሰስ ቢደርስም እንኳን መኳንንቱ የውጭ ጠላት ሲመጣ በጭራሽ ቀዳዳ አይከፍቱም ነበር። “ምን ብጠላው በወንድሜ ላይ ደም አልይበት!” በማለት አንድ ሆነው ወራሪውን ጠላት ረግጠው ያስወጡ ነበር። ይህንን የቆየና የዳበረ ወግ ካህ ምርጫ የጄኔራል ናፒየርን ጦር ሥንቅ በማቀበልና መንገድ በመምራት ሠበሩት። አላፈውን ቴዎድሮስን መጥላትና የማያልፈውን የኢትዮጵያን ሕዝብ ከብር ማቀረድና ያገርን አንጡራ ሀብት ማዘረፍ ታሪክ ይቅር የማይለው ወራዳ ተግባር ነበር ካህ ምርጫ የፈፀሙት። ምንም ያህል የሥልጣን ጉጉት ቢኖርባቸውም የጠላትን ጦር መንገድ ሊመሩ ባልተገባቸው ነበር። ግን ተገባቸውና እየመሩ መቅደላ አምባ አደረሱት።

እንደ እውነቱ ከሆነ ታሪክም እንደሚጠቁመን ካህ ምርጫ የናፒየርን ጦር በደጋው አገር እየመሩ መቅደላ ባያደርሱት ኖሮ ሊመጣ አስቦ የነበረው ታቹን ባፋር በረሃ ነበር። በዚያ በኩል ቢመጣ ኖሮ ወታደሮቹ ውሃ ጥሙንና የበረሃውን ነዲድ ችለው ወደ ደጋው አገር የመዝለቃቸው ሁኔታ አጠራጣሪ ነበር። በረሃውን ይወጡታል ቢባል እንኳን በረሃብና በውሃ ጥም፣ እንዲሁም በበረሃ ነዲድ በጣም የተጎዱ ስለሚሆኑ የጦርነቱ ሁኔታ ሌላ መልክ ሊኖረው በቻለ ነበር።

ለጠላት በር መክፈትንና ስለ መንገድ መምራት ስናወሳ ሌላም ሣንጠቅሰው የማናልፈው ቁስል አለ። ያ ቁስልም የማይጨው ጦርነት ከመፈንዳቱ ቀደም ብሎ የቀደማዊ ኃይለሥላሴ አማች (የልዕልት ዘነበወርቅ ባል) የምሥራቅ ትግራይ ገዥ የነበረው ደጃዝማች ኃይለ ሥላሴ ጉግሣ አገሩንና ንጉሠ ነገሥቱን በዚያች ፈታኝ ቀውጦ ወቅት ከድቶ ኤርትራ በመግባት ልክ ካህ ምርጫ የናፒየርን ጦር እየመሩ መቅደላ እንዳደረሱት ሁሉ ደጃዝማች ኃይለሥላሴ ጉግሣም ኢትዮጵያ የቁርጥ ቀን ልጅ በምትፈልግበት ወቅት የኢጣሊያንን ጦር እየመራ መጣ።

ጄኔራል ናፒየር አዲስ ቴዎድሮስ ራሳቸውን በራሳቸው አጥፍተው የጦርነቱ ፍፃሜ ከሆነ በኋላ የዘረፈውን ዘርፎ የሚያወድመውን አውድም ለጉዞ ከመንቀሳቀሱ በፊት ለካህ ምርጫ ለዋሉለት ውለታና ላበረከቱት ሁለንተናዊ አገልግሎት 12 ዘመናዊ መድፎች፣ 900 ሲናድር ጠመንጃዎች፣ ቁጥራቸው በትክክል ያልታወቁ ሽጉጦችና ከውትድርና ሙያ ጋር ሊሄዱ የሚችሉ በርካታ ቁሳቁሶችን (እንደ ባይሮክለር መነፅር የመሳሰሉትን) በገፍ ካሥታጠቃቸው በኋላ እነዚህን ዘመናዊ የጦር መሣሪያዎችን የሚያስተምሩና ጦራቸውንም ዘመናዊ ውትድርናን የሚያሠለጥኑላቸው ሁለት የእንግሊዝ ወታደሮችን (ኪርካሃምና ሉዊ የተባሉ) ካሥቀረላቸው በኋላ በመጨረሻ እንዳመጣጡ ወደ ሀገሩ ሲመለስም በኩብር አጅቦው አሸናፊነት አድርገውለታል።

ጄኔራል ናፒየር ጓዙን ጠቅልሎ ካገር እንደወጣ በዚያን ወቅት በሠራዊት ብዛትም ሆነ ባደረጃጀት ከነበሩት መኳንንት መሀከል የሰታው ዋግ ሹም ጎበዜ የተሻሉ ስለነበሩ ጊዜ ሳይሰጡ ተሻምተው ወዲያውኑ <አዲስ ተክለ ጊዮርጊስ ንጉሠ ነገሥት ዘ-ኢትዮጵያ> ተብለው ነገሡ።

ካህ ምርጫ ዘመናዊ የጦር መሣሪያ ጄኔራል ናፒየር አሰታጥቋቸው ቢሄድም የዋግ ሹም ጎበዜን ያህል ሰው ስላልነበራቸው ያዲስ ተክለ ጊዮርጊስን

ንጉሠ ነገሥትነት ተቀብለው ራሳቸውን ሲያደራጁ ቆይተው በመጨረሻ እውጣታላሁ ባሉበት ወቅት <አልገብርም> በማለት ማመጣቸውን በይፋ አስታወቁ። በዚህ ወቅት አፄ ተክለ ጊዮርጊስ <አትችለኝም። ሠራዊቱ እንደዚህ ጤፍ ብዙ ነው> ብለው አንድ አቅማዳ ጤፍ ባህያ አስጭነው ላኩባቸው። በዝብዝ ካሣ በበኩላቸው <ሠራዊትዎ እንደ ላኩት ጤፍ ብዙ ቢሆንም በታጠቁት ዘመናዊ የጦር መሣሪያ እቆላለዎታለሁ!> በማለት ጤፍን ቆልተው መልሰው ላኩባቸው።

በዚህ ሁኔታ የዛቻና የማስፈራራት መልዕክት ከተለዋወጡ በኋላ ሁለቱም ሊለዝቡ ባለመቻላቸው አፄ ተክለጊዮርጊስ ከላሰታ ተነስተው ወደ ትግራይ በመዘመት ዓድዋ አሰም ወንዝ አጠገብ ፍልሚያ ገጠሙ። እውነትም ካሣ ጤፍን ቆልተው እንደላኩት ሁሉ ያፄ ተክለጊዮርጊስን ሠራዊት ናፒየር ባሥታጠቃቸው ዘመናዊ የጦር መሣሪያ ቆልተው ንጉሠ ነገሥቱም በፍልሚያው ላይ ተገደሉ። በዚህ የጦርነቱ ፍፃሜ ሆነ። በነገራችን ላይ ያፄ ተክለ ጊዮርጊስ ሚስት የካሣ ምርጫ እህት ስለነበሩ አልቃሽ፡-

“ገዳዩ ወንድምሽ፣
የሞተው ባልሽ
ሐዘንሽ ቅጥ አጣ እኔ ምን ልበልሽ!” ብሏቸዋል

ካሣ ምርጫ አፄ ከሆኑ በኋላ የወሲዷቸው ርምጃዎች

ካሣ ምርጫ አፄ ተክለ ጊዮርጊስን ከገደሉ በኋላ <አፄ ዮሐንስ 4ኛ ንጉሠ ነገሥት ዘኢትዮጵያ!> ተብለው ነገሡ። በዚህ ወቅት ደግሞ የሸዋው ንጉሥ ምኒልክ <አፄ ምኒልክ ንጉሠ ነገሥት ዘኢትዮጵያ> ተብለው ነገሡ። ሁለት አፄዎች ባንድ ጊዜ ላንዲት አገር የሚቻልም፣ የሚታሰብም፣ የሚሆንም አይደለምና አንዱ ባጥቂነት መውጣት ስለነበረበት ለጦርነት ተሰላለፉ።

አፄ ዮሐንስ <ምታ ነጋሪት፣ ከተት ሠራዊት> ብለው ምኒልክን ለመውጋት ከትግራይ ተንቀሳቅሰው ወሎ ምድር ገቡ። ይሁን እንጂ የዚያን ዘመን የሃይማኖት አባቶች እንደዛሬዎቹ ጭልጥ ያሉ ጥቅም አሳዳጆችና በጎሣ የተመረዙ አልነበሩምና ለሃይማኖታቸው፣ ለእምነታቸው የበረቱ፣ የተከበሩ፣ የተፈሩና አንቱ የተባሉ ስለነበሩ ተደማጭነት ነበራቸው። በመሆኑም ሁለቱ

ወንድማማቾች ሥልጣን ለኔ ይገባኛል ምክንያት ደም በከንቱ መፋሰስ እንደ ማይገባቸው ግራ ቀኙን በያሉበት ከወቅሱና ከተቆጡ በኋላ ቀጠሮ ተይዞ ምኒልክ ወደ ወሎ እንዲጓዙ ተደርጎ ወሎ ውስጥ <ሌጩ ወይንም ሊቸ> ከተባለች ቦታ ሁለቱ አፄዎች ለዚህ ተግባር ተብሎ ከተዘጋጀ ድንኳን ውስጥ ከታላላቅ የሃይማኖት አባቶች ጋር ገብተው ከብዙ ቆይታ በኋላ እንደገና ከድንኳን በመውጣት የርቁ ሁኔታ በምን ዓይነት መንገድ ይቋጭ ይሆን እያለ በጉጉት ለሚጠብቃቸው ሕዝብ ባዋጅ መልክ የሚከተለውን አስነገሩ፡-

“አፄ ዮሐንስ ንጉሠ ነገሥት ዘኢትዮጵያ” ሲባሉ ምኒልክ ደግሞ አንድ ደረጃ ዝቅ ብለው “ንጉሠ ሸዋ” መባላቸውን በተነገረና በተገለፀ ጊዜ ሕዝቡ ታላቅ ደስታና አልልታ አቅልጦ እንደነበር የእድሜ ባለጸጎች ይተርካሉ። ከዚህ ውጭ ሁለቱ መሪዎች በሌሎች ጉዳዮች ላይ ምን እንደተነጋገሩ የሚታወቅ ነገር የለም።

እንግዲህ ከፍ ብሎ አንድ ተመለከትነው አሰበሰ በሥልጣን ንጥቂያ ምክንያት የሚያፋጥጥ ዘመን ሲከሠት የሃይማኖት አባቶች የማስታረቅ፣ የማቻቻልና የመምከር፣ የመገሰጠ ተግባር ያከናውኑ ነበር። የሞራል ብቃትም ነበራቸው። “ሰዎች የሆኑ ሁሉ ሌሎችን እንደራሳቸው እንዲወዱና እንዲያከብሩ” የሐዋርያነት ተግባር ይፈፀሙ ነበር። በዚህ ዘመን ግን ይህ መልካም ሃይማኖታዊ ሥነ-ምግባር ተገልብጦ “ሰዎች የሆናችሁ ሁሉ እንደ አውሬ አስበሳችሁ ተናከሱ!” በሚል ቃል የተተካ መስጧል። ዛሬ የሃይማኖት አባቶች እንኳን የተጣሉን ሊያስታርቁ ይቅርና እነሱ ራሳቸው ጠብ አቀጣጣይ ቤንዚን ሆነዋል። ሃይሞቱ የሞቱትና ዛሬ ሲሞቱ የሚያሠሩትን ሐውልት በቁማቸው ያስቆሙ እለት ነበር።

የዘመኑ ካህናትና ዳቆናት ኢሕአዴግ በሚያዘጋጃቸው የድጋፍ ሰልፎች ላይ በመገኘት ልብሰ ተክህና ለብሰው ከበሮ እየደለቁ፣ ከፊት ከፊት ሰልፉን የሚመሩ ናቸው። እንደዚህ ያሉትን የሃይማኖት ሰዎች ጆን ሐዘወይ ስፔንሰር በመታዘብ እንዲህ ይሏቸዋል፡-

“...የኢትዮጵያ ቤተክርስቲያን በርካታ አብያተ ክርስቲያናትና ገዳማት የሚገኙባት ምትክ የማይገኝላቸውን ድርሳናትና ገዋዩ ቅዱሳት ከመጠበቅ በስተቀር ማኅበራዊ ችግሮችን አልተገነዘቡም። ማይማኖት ስስታም ካህናት ጊዜው እንዳልተለወጠ ሁሉ የተካበተ ሀብቷን ሙጭጭ ብለው ይዘዋል። ቤተክርስቲያንቱ ከኢጣሊያን ፋሽሽቶች አገዛዝ ጋር እንዳደረገችው ሁሉ

ከኮሚኒስት ደርግ ጋርም ልክክ አለች!!" በማለት ተችተዋቸዋል። (ጥርስ የገባች አገር ገጽ 175)

ስፔንሰር እንዳሉት እነዚህ የቤተክህነት አባቶች ከፋሽስት ኢጣሊያና ከኮሚኒስት ደርግ ጋር ልክክ እንዳሉት ሁሉ ዛሬ ደግሞ በኢትዮጵያ <አብዮታዊ ዲሞክራሲ> ፀበል ተጠምቀው የካድሬ ተግባር ሲፈፀሙ ማየት ለእምነቱ ተከታዮች አንገት የሚያሰደፋ ሆኗል። የሆነ ሆኖ ይህን በዚህ አናቁምና ወደ እዩ ዮሐንስና ወደ ንጉሥ ምኒልክ እንመለስ፤

እዩ ዮሐንስና ንጉሥ ምኒልክ ሊቸ ላይ ከታረቁ በኋላ የበለጠ እንዲተማመኑ በማሰብና በደም በሥጋ ለመተሳሰር ሲሉ የ12 ዓመቱን አርአያ ዮሐንስንና 7 ዓመት ከ6 ወራት የሆናትን ህፃን ዘውዲቱ ምኒልክን አጋብተው ሞት አስከለያያቸው ድረስ በጋብቻ በመተሳሰር መተማመንን ለመፍጠር ጥረት አድርገዋል። የዚህ ዘመን ባለሥልጣትና ወያኔዎች ግን እንዲሁን በጋብቻ ሊያስተሳሰቡ ይቅርና በጉርብትና እየተጠራጠሩ ቡና አብሮ መጠጣትም እየቀረ ነው። በመሰረቱ የሕወሓት ሰዎች ቆም ብለው ማሰብና መፀፀት አስከልኛሉ ድረስ ውጤቱ አሳዛኝ ነው የሚሆነው። እንዲሁ የሌላውን ቁስል በሰንጠር እንጨት የሚመነቁር ከሆነ ያንድነት ርቧችን ጭራሹት መሟጠጡ አይቀሬ ነው። በዚህ ውጤት የሚደሰቱ ካሉ ደግሞ ጊዜው ላይርቅ ይችላል።

ስህተት አንድ በወሎ ሙስሊሞች ላይ የወሰዱት ርምጃ

እዩ ቴዎድሮስ አገራቸውን ወደ አንድ ማዕከላዊ መንግሥት ለማጠቃለል ሲፈልጉ የጦር መሣሪያ እንደሚያስፈልጋቸው አምነዋል። በመሆኑም የአደ ጥበብ ሙያተኞችን ማሰባሰብና ተገቢውን ክብር መስጠት ነበረባቸው። ከዚህ ውጭ ቴዎድሮስ ለሃይማኖት ከማመን ባለፈ የሚጨነቁ ንጉሥ አልነበሩም። ባንፃሩ እጼ ዮሐንስ 4ኛ ደግሞ ለአደ ጥበብ ሙያተኞችና ለዘርፉ ግድ አልነበራቸውም። ለአርቶዶክስ ሃይማኖት ግን ቀናዒ ከመሆናቸው የተነሳ ሃይማኖትን መርሃቸው አደረጉ። በመሆኑም ለኢትዮጵያ አንድነት አንዱና ዋናው እንቅፋት የሃይማኖት ልዩነት ነው በሚል ወደ ጥፋት የሚያመራ የተሳሳተ መርህ ይዘው ተነሱ። ይህን ተግባራዊ ለማድረግ በዘመናቸው ከወሰዷቸው ስልት አልባ የተሳሳቱ ርምጃዎች መሀከል አንዱ በወሎ ሙስሊሞች ላይ የወሰዱት ርምጃ ነበር።

እዩ ዮሐንስ ወሎ (በሩ ጫዳ ላይ) በ1870 ዓ.ም ንጉሥ ምኒልክና ራስ አዳል (ኋላ ንጉሥ ተከለጋይማኖት) በተገኙበት በተካሄደ ሃይማኖታዊ ጉባዔ ላይ የወሎ ሙስሊሞች ከርስቲያን እንዲሆኑ አዋጅ አወጁ። ግንባር ቀደም አርአይ ለመሆንም እዩ ዮሐንስ ይማም መሐመድ ዓሊን ከርስትና አንስተው የራስነት ማዕረግ በመሥጠት በከርስትና ስማቸው <ራስ ሚካኤል> ተባሉ። በኋላ ንጉሥ ሚካኤል የተባሉት የልጅ ኢያሱ አባት ናቸው። ንጉሥ ምኒልክ ደግሞ የወ/ሮ መስተዋትን ልጅ ይማም ዓመዴ ዓሊን በፈረሰ ስማቸው <ይማም አባ ዋጠውን> ከርስትና አንስተው በከርስትና ስማቸው <ደጃዝማች ኃይለማርያም> ተባሉ።

ባዋጁ ውስጥ <ትንባሆ ሲያጨሱ፣ ሱረት ሲምጉ፣ የተገኙ አፍንጫቸው እንዲፎነን (እንዲቆረጥ)፣ የታች ከንፈራቸውና ምላሳቸው እንዲቆረጥ የሚል> በመካተቱ ይኸው ተግባራዊ ሆኗል። ከዚህ በኋላ የፈቀዱ በፈቃዳቸው ወደ እቅራቢያቸው ቤተክርስቲያን እየሄዱ ከርስትና ተነሱ፤ ያልፈቀዱ ደግሞ በጭቃ ሹምና በፈረሰኛ እየተገደዱ ተነሱ። ከርስቲያን መሆን ሕሊናቸው ያልተቀበለላቸው ደግሞ አገር ጥለው ወደ ሱዳን ተሰደዱ። የኋላ ኋላ ለድርሰቶች መንገድ መሪ ሆነው በመምጣት የጦርነቱ ቀጥታ ተካፋይ በመሆን በቀላቸውን ሲወጡ እናስተውላለን። ይህም ይዘገያል እንጂ ሰው የሥራውን-ወይንም የጁን እንደማያጣ በቂ የሆነ ማረጋገጫ ነበር።

ከርስትና ተነሱ ተብለው በተገደዱ ጊዜ አንድ ሙስሊም የሚከተለውን ስንጃ ቋጥሯል፡-

“ታናሽ ታላቅ በላን አርካ አደባባይ አለልብ ሥጋ ይጣፍጣል ወይ?” ሲል ምሬቱን ገልጾል።

ወደ ሱዳን መሰደድ ያልሆነላቸው ሙስሊሞች ደግሞ ወደ ሸዋ እየመጡ ለምኒልክ የጌታ በማደር የምኒልክን ጎራ አጠናክሩት። በተለይም የወረዲሉ ሙስሊሞች ከመንዝ ጋር ኩታ ገጠሞች በመሆናቸው እምነታቸውን እንደያዙ ወደ መንዝ በመሻገር የምኒልክን ስምና ዝና ከርቀት አገነኑት። ባንፃሩ እጼ ዮሐንስ ቋሚ የሆነውን “አገር የጋራ ነው ሃይማኖት የግል ነው!” የሚለውን መርህ በመፃረራቸው የሕዝብን ፍቅርና አክብሮት በማጣት ኃይላቸው እየሳሳ ሲመጣ እናስተውላለን።

ስህተት ሁለት በቤጌምድር ሕዝብ ላይ የፈፀሙት ነውረኛ ተግባር

ያጼ ዮሐንስ ሁለተኛው ስህተት በቤጌምድር ሕዝብ ዘንድ ዛሬም ድረስ የሚያስወቅሳቸው በፍርድ ገምድልነታቸው ነበር። የትግራይን ሠራዊት አግተልተለው በማምጣት ከሰኔ እስከ ህዳር ወር መጨረሻ ድረስ ለ6 ወራት ደብረታቦር በመቀመጥ ሠራዊታቸውን በድፍን ቤጌምድር በተሠራነት በማሠማራት ተዘፍዝፎ ሲያምስ ይከርማል። በልማዱ አንድ ሕዝብ ሠራዊት በተሠራነት በየቤቱ እንዲሸከም የሚበየንበት ባንድ ደጃዝማች ወይንም ፊታውራሪ አማካኝነት ወይንም በራሱ አነሳሽነት አልገብርም ብሎ ያመፀ እንደሆነ ነበር። ይህም ቢሆን መሸነፉን አውቆ ምሕረት ከጠየቀና ከገበረ የተመራበት ተሠሪ ሠራዊት ይነሳለታል እንጂ ለረጅም ጊዜ እንዲሸከም አይበየንበትም። አፄ ዮሐንስ ግን በተፃራሪው በሰላም ቀጠና ወይንም በሰላማዊ ሕዝብ ላይ የችጋር ወቅቶች አየተጠበቁ ለረጅም ወራት ሠራዊታቸውን በያመቱ የቤጌምድር ሕዝብ እንዲቀልብ ማድረጋቸው ስህተት ብቻ ሳይሆን ጭካኔም ነበር።

በዚያን ጊዜ የቤጌምድር ሕዝብ ባፄ ዮሐንስ ሠራዊት ከመዋረዱ የተነሣ ዘመነ መሣፍንትን እንደገና የናፈቀበት ጊዜ እንደነበርም በእድሜ እንጋፋዎች ይተርካሉ። ልክ ዛሬ አንዳንዶች አፋኙ የደርግ ሥርዓት በሰንት ጣዕሙ እንደሙሉት ዓይነት ማለት ነው።

መቸም ቢሆን አንበጣና ሠራዊት የሠፈረበት ሕዝብ በሁለንተናዊ መልኩ መቅና የለውም። የቤጌምድር ሕዝብም በዚያን ጊዜ መቅና አጣ። ሥራውሎ ሲመጣ ሚስቱን ተገዳ ከወታደር ጋር ተኝታ ያገኛታል። ይህ ለወንድ ልጅ የከፋ ውርደት ነበር። አንዳንዶች ሥራ ትተው ሚስቶቻቸውን አየጠበቁ ከቤት መዋል ጀመሩ። ይህም ለገበሬው የከፋ ስቃይ ነበር። “ባገርና በሚስት የለም ዋዘ!” ያሉ እየገደሉ ዱር ቤቱ አሉ። ይህ ደግሞ የከፋ ጥፋትን በሕዝብ ላይ አስከተለ። አንድ ወይንም ሁለት ግለሰቦች በሚፈፀሙት ጥፋት የንጉሥ ነገሥቱ ሠራዊት ያችን መንደር ያወድማታል። ወንድ ልጅ የተባለ ሁሉ የፊጥኝ እየታሠረ አርባ ጅራፍ ይገረፋል። ሕዝቡ ተዋረደ፤ ተናቀ። ከያቅጣጫው የቁጭት ድምፆች መሠማት ጀመሩ። በዚህ ምክንያትም እስከ ወረዳ አቶ ካሣ ገብረየስ በተባሉ ቀንደኛ አዛውንት መሪነት ሰባት ጎልማሶች በሕዝብ ተወክለው ለንጉሥ ነገሥቱ አቤቱታ ለማሰማት ወደ ደብረታቦር ሄዱ።

እነ አቶ ካሣ ገብረየስ ካፄ ዮሐንስ አደባባይ እንደ ደረሱ “አቤት አቤት!” ሲሉ አቤቱታቸውን አቀረቡ። በዚህ ጊዜ ሊጋባዎች (የንጉሥ አጋፋሪዎች) ወደ ንጉሥ ነገሥቱ ፊት አቀረቧቸው። አፄ ዮሐንስም፡- “ምን ሆናችሁ ነው?” ሲሉ ጠየቋቸው።

“ጃንሆይ፤ ሠራዊትዎን ተሠራነቱን ተቀብለን፤ አክብረን፤ ጥሩ እያበላንና ጥሩ እያጠጣን፤ ምንም ሣናጓድል ሚስቶቻችን ተነጠቅን! ይህንን ይፍረዱን!” ሲሉ አመለከቱ።

ከዚህ በኋላ አደባባይ የተሰበሰበው መኳንንት ይተችበት ጀመር። ግማሾች “እነዚህ ባላገሮች የሠራዊቱን ስም አጉድፈዋልና መቀጣት አለባቸው” ሲሉ ሌሎች ደግሞ “የለም ሠራዊት በሚሠፍርባቸው አካባቢዎች ሁሉ እንዲህ ዓይነት ነገሮች ይከሰታሉ። ይህ አዲስ ነገር አይደለም። ድሮም ቢሆን በግድ እንጂ ባላገርና ወታደር አይሰማሙም። ስለዚህ እነዚህ ባላገሮች ቢያጠፉም ሕዝብ የላካቸው ስለሆኑ በወቅሃ ሲለቀቁ ይታዩናል” በማለት ሰፊ ክርክር ከተካሄደ በኋላ በመጨረሻ የንጉሥ ነገሥቱ ውሳኔ በጉጉት ይጠበቅ ነበርና የሚከተለውን ወሰኑ፡-

“አካፍሉት እንጂ፤ ምዕሪ ከትግራይ ጭኖ አልመጣ!” ሲሉ አሣዛኝና ነውረኛ ውሳኔ በመወሰን የነ አቶ ካሣን ልብ አደሙት።

ከዚህ በኋላ በድፍን ቤጌምድር ወንድ ልጅ የተባለ ሁሉ ካፄ ዮሐንስ ሠራዊት እየሸሸ የቻለ ሚስቱን እየያዘ ያልቻለ ሚስቱን እየጣለ ተሰደደ። መኳንንት ቀመሶች ደግሞ ወደ ሸዋ እየሄዱ የምንልክን የወደ ፊት ተሰፋ አለመለሙት። ለምሳሌ ከታላላቅ መኳንንት መሀከል ራስ ወሌ ብጡል(የእቴጌ ጣይቱ ብጡል ወንድም) አስከነልጃቸው (ደጃዝማች ጉግሣ ወሌ) በኋላ ራስ ተብለው የቤጌምድር ገዥ የነበሩት ተጠቃሾች ናቸው። ይህ ሁሉ የሆነው እንግዲህ ጣይቱና ምንልክ ከመጋጣታቸው በፊት ገና ከማለዳው ነበር። ምንልክና ጣይቱ ከተጋቡ በኋላ ደግሞ የቤጌምድርና የየጁ መኳንንት በሙሉ ማለት ይቻላል አገራቸውንና ግዛታቸውን ላፄ ዮሐንስ ሠራዊት እየለቀቁ ወደ ሸዋ በመምጣት ምንልክን ምንልክ አሰጁቸው። ለምሳሌ አክሲታችን ብለው ከመጡት መሀከል ወንድማማቾቹ ደጃዝማች አድማሱ ብሩና ደጃዝማች ዓያሌው ብሩ ተጠቃሾች ናቸው። ሌጣቸውን መጥተው ባንድ ጊዜ ለሁለቱም የደጃዝማችነት ማዕረግ ያገናፀፏቸው ምንልክ ነበሩ።

ከነዚህ ቀጥሎ ወደ ሸዋ የመጡት ከጉና እስከ በሽሎ ገዥ የነበሩት ያዋርላው ተወላጅ ደጃዝማች ይማም ተፈሪ ነበሩ። ካፄ ዮሐንስ ጋር

በመቀያየማቸው ምክንያት ግዛታቸውን ለቀው ስለመኳንንትንና 25 ጭፍርቻቸውን ይዘው ነበር ሸዋ የገቡት። ካሥራ አንዱ መኳንንት መሀከል አንዱ የኔ ቅድመ አያት ፊታውራሪ ወርቅነህ ይመር ነበሩ። ያነዩ ግራዝማች ነበር ማዕረጋቸው። ምኒልክ ነበሩ የፊታውራሪነት ማዕረግ ያለበሷቸው።

እንግዲህ ቀደም ሲል ለመግለፅ እንደ ሞከርኩት ባዴ ዮሐንስ ፍርደ ገምድልነትና ያመራር ስህተት የተነሳ አየተማረረና እያኮረፈ ወደ ሸዋ የሚመጣውን መኳንንት ምኒልክ በክብር አየተቀበሉ ማዕረግ ለሚፈልጉት ማዕረግ ፣ ገንዘብ ለሚሹት ገንዘብ፣ ማደሪያ ለሚሉቱ ማደሪያ አየሰጡ በማሰደሰታቸው እንደ እናት ተቆጥረው <እምዬ> የሚል የቁልምጫ ስም የወጣላቸው ያነዩ እንደ ነበር ይነገራል።

ደጃዝማች ይማም ተፈሪና ቅድመ አያቴ ፊታውራሪ ወርቅነህ ይመር የራስ ወልደ ጊዮርጊስ (በኋላ ንጉሥ ተብለው ከራስ ጉግሣ ወሌ በፊት የቤጌምድር ገዥ የነበሩት) ባልደረቦች በመሆን ከግቤ ማዶ የነበሩትን አገሮች ማለትም ከፋን፣ ጅማን፣ ሊሙን... ወደ ማዕከላዊ መንግሥት እንዲጠቃለሉ አድርገዋል። የቅድመ አያቴ መቀመጫም ባቦ ኮሣ ማርያም ከተባለች አምባ ነበር። ኮሣ ማርያምን የተከሷት አሳቸው ነበሩ። ወግ ማዕረግ አይተው፣ ኑረው፣ ሙተው የተቀበሩትም ካስተከሷት ቤተ ክርስቲያን ኮሣ ማርያም ነበር።

አያቴ (ያባቴ እናት) ወ/ሮ አለሙሽ ወርቅነህ ተወልደው አፋቸውን የፈቱት በአሮሞኛ ቋንቋ ሲሆን ካባታቸው እልፈት በኋላ ወደ አባታቸው አገር ጎንደር (ጋይንት) የሄዱት የዘ ምስት ልጅ ሳሉ ነበር። እኔ እንግዲህ እንደዚህ ነኝ። እናንተስ? ስንቶቻችሁ ትሆኑ እንደ አሜሪካ አንድ ሴልና ባንድ የጎሣ ደም የነጠራችሁት? ጠይቁ።

እንግዲህ እዩ ዮሐንስ ያነዩ በወሎና በቤጌምድር ሕዝብ ላይ በፈፀሙት ስህተት መኖሪያ ሲያሳጡት አሳቸውን እየሸሸ ለምኒልክ የጌታ በማደሩ አሳቸው ባንድ ጎሳ (በትግራይ መኳንንትና ሠራዊት) ብቻ ተከበው ርቃናቸውን ቀሩ። ወደፊት እንደምናየው በጎጃም ሕዝብ ላይ የወሰዱት ያልተገባ ርምጃም ርቃናቸውን ቀርተው አወዳደቃቸው ሲከፋ እናስተውላለን።

ስህተት ሦስት ከሪር አድሚራል ሔዊት ጋር ያደረጉት ስምምነት

እዩ ዮሐንስ በስህተት ሦስት የፈፀሙት ስህተት ከሪር አድሚራል ሔዊት ጋር ያደረጉት ስምምነት ሲሆን ያልተገባና በየዋህነት የተከናወነ ነበር። በወቅቱ ለጎንደር አድባራትና ገዳማት መቃጠልና መዘረፍ ምክንያት ሲሆን ውሎ አድሮ ደግሞ ለሰሜን ኢትዮጵያ ቀጣይነት ላለው ችግር የመሠረት ድንጋይን ያስቀመጠ ውል ነበር። የሰዐጢ፣ የዶጋሊ፣ በመጨረሻም ሕይወታቸውን ያጡበት የመተማ ጦርነት፣ እንዲሁም ከዚያ ወዲህ ያደቀና የማይጨው ጦርነቶችና የኤርትራ መገንጠልን ጨምሮ እስከ ሕወሓት መፈጠር ድረስ ያሉት ችግሮች ሁሉ በቀጥታም ሆነ በተዘዋዋሪ መንገድ የስምምነቱ ውጤቶች መሆናቸውን ልብ ልንል ይገባናል። ዛሬ እየተገነጨነው ያለነው መራራ ጽዋ እዩ ዮሐንስ ከሪር አድሚራል ሔዊት ጋር በፈፀሙት የቅርቃር ስምምነት ምክንያት መሆኑን ታሪክ እየገለበጡ የሚያነቡልን እዩ ዮሐንስ የተጓዙበትን መንገድና የፈፀሟቸውን ስህተቶች መለስ ብለው በጥንቃቄ ሊያጠኟቸው ግድ ይላቸዋል። በዚህ አጋጣሚም ያነዩ እዩ ዮሐንስ የቅኝ ገዥ ወታደሮችን ከቅኝ ተገዥዎች ጋር ተፋልመውና ከጉቱ የሆነ የሕይወት ዋጋ ከፍለው ነፃ እንዳወጧቸው ሁሉ የሕወሓት ባለሥልጣናትም በዚህ ዘመን ሞቃዲሾ ድረስ ሠራዊት ልከው ያሜሪካኖችን ደም ሲበቀሉ ለትውልድ ደግሞ የደም እዳ ማስቀመጣቸውንም አብረው ሊያዩትና ሌጤነት ይገባቸዋል።

በመሠረቱ የንጉሠ ነገሥቱ የዋህነት የጧት ወዳጅ የማታ ጠላት እንደሚሆን አለመገንዘባቸው ነበር። በሳቸው እምነት እንግሊዞች ያዩ ቴዎድሮስ ጠላት ስለሆኑ ለሳቸው የዘለቁታ ወዳጅ የሚሆኗቸው መሰሏቸው ከሚገባው በላይ እንደተለማመጧቸው ማረጋገጫው ከስምምነቱ በኋላ ለንግሥት ቪክቶሪያ የፃፉት ደብዳቤ በቂ ማሳያ ነው። እንዲህ ይነበባል፡-

“...ጥንቅንም በእግዚአብሄር ፈቃድ ለመንግሥት የበቃሁት እስዎ በሠጡኝ ነፍጥ (ጠመንጃ) ባሩድ ነው (ጥይት) ነው። አሁን ደግሞ ይልቁንም ፈጽሞ ደስ አሰኛኝ። ከዚህ በፊትም እናት ለልጄ እንደ ምትጨነቅ ለኔ መንግሥት ሲጨነቁ ኖረዋል!” (ተክለ ገድቆ መኩራያ እዩ ዮሐንስና የኢትዮጵያ አንድነት ገጽ 270)

ወደ ስምምነቱ በቀጥታ ከመግባታችን በፊት ለግንዛቤ ያህል በትንሹም ቢሆን ወደ ኋላ መለስ ብለን ለወታደሮቹ መከብብ ምክንያት የሆነውን ማየቱ ጠቃሚ ነው።

በ1820 ዓ.ም በግብፅ የቱርክ እንደራሴ የነበረው አልባኒያዊው መሐመድ ዓሊ (ቅጥረኛ ነው) የላይኛውን ያባይ ሸለቆ ተፋሰስ ተከትለው ያሉትን አገሮች ጥንት ኑቢያ፣ ሜሮዌና ስናር ይባሉ የነበሩትን በጦር ኃይል ድል አድርጎ ባንድ ላይ አጠቃሎ <ሱዳን> የሚል አዲስ ስም በመስጠት በግብፅ ቅኝ ግዛት ሥር እንዲወድቁ አደረጋቸው። <ሱዳን> ማለትም በዐረብኛ <ጥቁር ዐረብ> እንደማለት ነው። እንግዲህ ከዚያን ጊዜ ጀምሮ የሔዊት ስምምነት እስከ ተፈረመበት ድረስ ሱዳናውያን በግብፅ ቁጥጥር ሥር ነበሩ ማለት ነው።

ኋላ ላይ ደግሞ ቅኝ ግዛት በተፋፋመበት ወቅት ግብፅ ራሷ በእንግሊዝ ቁጥጥር ሥር ስትወድቅ እንግሊዝ ቀደም ሲል ምፅዋን ጨምሮ በግብፅ ይዘታዎች ሥር የነበሩትን አገሮች በሙሉ በቁጥጥር ሥር ማድረግ ፈለገች። በመሆኑም ቀደም ሲል ሱዳን ውስጥ ሠፍረው ከነበሩት የግብፅ ወታደሮች በተጨማሪ የራሷን ወታደሮች በመላክ ኃይሏን በማጠናከር የቅኝ ግዛት መሠረቷን ጣለች። ይህ የቅብብሎሽ አገዛዝ ደግሞ ሱዳናውያንን አንገሻገሻቸው። እናም ለነፃነታቸው ሲሉ አመፁ።

በመሪያቸው ስም (በመሐዲ) መሐዲሱቶች ወይም ድርቡሾች በመባል የሚታወቁት አማፂያን ከፍተኛ የሥንቅና የጦር መሣሪያ ክምችት ያሉባቸውን የጦር ካምቦች ከሰላንና ገላባትን በመከበብ አስጨናቁ። ያማፂያኑ ከበባ አጅግ የተጠናከረ ስለነበር ሠብሮ ለመውጣትም ሆነ ከጀርባ ገብቶ ለማስለቀቅ የሚቻል አልነበረም። ስለዚህ የነበረው አማራጭ እንግሊዝ የሕይወትም ሆነ የቁስ ኪሣራ ሳይገጥማት በኢትዮጵያ ሁለንተናዊ ኪሣራ የተከበበትን ወታደሮቿን ማስለቀቅ እንደምትችል አረጋገጠች። ለዚህ ደግሞ አፄ ዮሐንስ እንደማያንገራግሩ ርግጠኞች ነበሩ። የሆነውም ይኸው ነበር።

በዚህ መሠረት በግብፅ በኩል ሜሶን ቤይ የተባለ፣ በእንግሊዝ በኩል ደግሞ የተደራዳሪዎች የቡድን መሪ የእግሊዝ የባሕር ኃይል ም/አዛዥ ሪር አድሚራል ሔዊት ወደ ኢትዮጵያ መጥተው ግንቦት 18 ቀን 1876 ዓ.ም የመጀመሪያውን የቃል ስምምነት ከፈፀሙ በኋላ በታሪክ “የሔዊት ስምምነት” ተብሎ የሚታወቀውን የሠነድ ፊርማ ሰኔ 3 ቀን 1876 ዓ.ም

ተፈራረሙ። ይህ ስምምነት አድዋ ላይ በመከናወኑ <“ያድዋ ስምምነት”> በመባልም ይታወቃል።

ከዚህ ላይ ታዲያ መነሣት ያለበት መሠረታዊ ጥያቄ ኢትዮጵያ የሕይወት መሥዋእትነት ከፍላ፣ ከጎረቤት አገር ጋርም የዘለዓለም ቁርሾ ገብታ በመልሱ ምን አገኘች? ንጉሠ ነገሥቱስ ምን ምን ጥያቄዎችን አቅርበው ነበር? የሚሉትን ስናነሳ የምናገኘው መልስ የሚያስገርም ነው። ሌላውን ዝርዝር ሁሉ ትተን ንጉሠ ነገሥቱ እንዲፈፁሙላቸው ካቀረቧቸው መሀከል ሁለቱን ብቻ ጠቅሰን እንመልከታቸው፡-

1. “የከሰላ ግዛት ወደ ኢትዮጵያ እንዲጠቃለል”
2. “ከምፅዋ ወደብ ከሚሰበሰበው ቀረጥ ከግብፅ ጋር እኩል የመካፈል መብት ይኑረኝ” የሚል ነበር።

የንጉሠ ነገሥቱን ተለማማጭነት ልብ እንበል። ዋናውን የወደብ የይገባኛል የሙብት ጥያቄ ጭራሹኑ ትተው ከወደብ የሚገኘውን ቀረጥ ከግብፅ ጋር እኩል ልካፈል ብለው የመጠየቃቸው ጉዳይ ያናድዳል። ሌላው ቀርቶ ግብፅ እንደ የመን እንኳን ቀይ ባሕርን ማዶና ማዶ አታዋስነንም። በተስፋፊነት የኛ አቅም በወነሰበት ወቅት ቱርክን ተከታ የተቀመጠች ናት። አፄ ዮሐንስ ይህን እያወቁ በዚያች አስጨናቂ አጋጣሚ ተጠቅመው <ግብፅ ወደቤን ልትለቅልኝ ይገባታል> ብለው መሟገት ሲገባቸው የእለት ፍርፋሪ ለቀማ ከወደብ ከሚገኝ የቀረጥ ገቢ እኩል ልካፈል ብለው የመጠየቃቸው ጉዳይ በጣም ያስገርማል።

እንግሊዞቹና ግብፆቹ አጣብቂኝ ውስጥ ገብተው መውጫ ቀዳዳ በሚፈልጉበት ወቅት <ወደቤን ልትመልሱልኝ ይገባችኋል!> በማለት አምርረው ቢሟገቱ ኖሮ የምፅዋን ወደብ ማግኘት ይችሉ እንደነበር መገመት ይቻላል። አሻፈረን ቢሉ እንኳን በወቅቱ የግብፅና የእንግሊዝ ወታደሮች በሱዳን ዓማፂያን ተከበው ስለነበር ይህንን አጋጣሚ ተጠቅመውበት ቢሆን ኖሮ ያለጥርጥር የምፅዋን ወደብም ሆነ ሌሎቹን በግብፅ ቁጥጥር ሥር የነበሩትን ሁሉ አስለቅቀው መያዝ ይችሉ እንደነበር በጊዜው ሩቤንሰን (Rubenson) የተባለው ጸሐፊ ተችቶ የጻፈውን ዶ/ር ላጵሶ ጌድሌቦ ዋቢ ጠቅሰው የጻፉትን ቀጥለን እንመልከት፡-

“...የሱዳን መሐዲሱቶች ወይም ድርቡሾች በግብፅና በእንግሊዝ ወታደሮች ላይ በብሔራዊ የነፃነት አመፅ በተነሰበት ጊዜ በኢትዮጵያ ሰሜንና ምእራብ ጠረፎች በግብፅ ወታደሮች የተያዙ ሥፍራዎችን በቀጥታ ሄደው

በመውሰድ ፈንታ በጣም በሚያስገርም ሁኔታ በ1876 ዓ.ም. በዓድዋ ውል አጌ ዮሐንስ ለብሔራዊ ነፃነታቸው በሚዋጉ እስላማውያን ላይ ለሁለታቸው ማለትም ለሱዳንና ለኢትዮጵያ የጋራ ጠላቶች ከሆኑ ከግብጽና ከአንግሊካ መንግሥታት ጋር ተባበሩ . . ." (የኢትዮጵያ ረጅም የሕዝብና የመንግሥት ታሪክ ገጽ 269)

ከስምምነቱ በፊትም ቢሆን ንጉሠ ነገሥቱ ምን ያህል ቸልተኝነት ያጠቃቸው እንደነበር ሩቤንሰን የተቸበትን ጠቅሰው ዶ/ር ላጵሶ ጌ ድሌቦ በተመሳሳይ ገጽ ያሰፈሩት እንዲህ ይነበባል:-

“. . . በጉንደትና በጉራፅ ጦርነት አጌ ዮሐንስና ራስ አሉላ ወራሪውን የግብፅ ጦር በታላቅ አርበኝነትና ወኔ ተዋግተዋል:: የጠላትን ጦር ከደመሰሱ በኋላ ግን በጠላት እጅ የነበረውን መሬት በቀላሉ መውሰድ ሲችሉና ሲገባቸው ለመውሰድ አልምከሩም ወይም አላሰቡም:: በተጨማሪም በሽንፈት ከጦር ሜዳ ለሸሸው ለግብፅ የጦር አዛዥ አጌ ዮሐንስ በራሳቸው አነሳሽነት ለሰላም ድርድር ያቀረቡትን አሳብ በጽሑፍ አስቀምጠው ከጦር ሜዳ ከተማረኩ እስረኞች ጋር ላኩለት:: አዛዥም እስረኞቹን (ምርኮኞቹን) በነፃ ካገኛቸው በኋላ አጌ ዮሐንስ ለሰላም ያቀረቡትን አሳብ በመቀበል ፈንታ ሕጦር ሜዳ የተማረከውን የጦር መሣሪያ ጭምር በቅድሚያ ላኩልኝ በማለት አፈዘባቸው . . ." እውነትም ሊፈዘባቸው የሚገቡ ንጉሥ ነበሩ:: ምርኮኞቻቸውን ይዘው መደራደር ሲገባቸው ደብዳቤ አሲዘው በመልቀቅ ምን ይዘው ነው የሚደራደሩት? ጠይቁ::

ያም ሆነ ይህ ኢትዮጵያ ቃሏን አኩብራ፣ በታሪክ "የኩፊት ጦርነት" በመባል የሚታወቀውን በራስ አሉላ የጦር መሪነት አዘምታ፣ ከባቢዎቹን (ድርቡሾቹን) ደምስሳ የተከበቡትን ነፃ አውጥታ በስምምነቱ መሠረት በምፅዋ በኩል አስወጥታ ወደየ አገራቸው እንዲሄዱ ስታደርግ በመልሱ ግን አንግሊክ ጣሊያንን አምጥታ ምፅዋ ወደብ ላይ በማሥፈር ለኢትዮጵያ ጠላት ተከለቸላት::

ስህተት አራት ራስ አሉላን ማጋዘቸው

እንደሚታወቀው የራስ አሉላ አባ ነጋ ቋሚ መፈክርና መርህ "የኢትዮጵያ የተፈጥሮ ወሰን ቀይ ባሕር ነው!" የሚል ነበር:: በመሆኑም ራስ አሉላ እንደ አሳት አለሎ እየተወረወሩ ቀደም ሲል ግብፆችን ድባቅ አየሙቱ

እንደመለሷቸው ሁሉ በኋላም የንእግሊዝን የጡት ልጅ ኢጣሊያንን ሰዐጢ ላይ ድባቅ በመምታት አሣፍረው ቢመልሷትም የሩቅ ጊዜ ግቧ ኢትዮጵያን ጠቅላል መያዝ በመሆኑ አመቺ ጊዜና ወቅት እየጠበቀች መተንኮሷን አላቆመችም ነበር:: በመሆኑም በጥር ወር 1879 ዓ.ም (ምፅዋ በሰፈረች በሁለተኛው ዓመት) ከምፅዋ በመንቀሳቀስ ዶጋሊ ላይ ጦርነት ከፈተች:: በዚህ ወቅት አጌ ዮሐንስ መሀል አገር ነበሩ:: እንዲሁ ስልክም ሆነ ሬዲዮ ባለመኖሩ የእዝ ሠንሠለትን ለመጠበቅ የሚቻል አልነበረም:: በመሆኑም ራስ አሉላ ባላቸው ኃይል ከመመከት ውጭ ሌላ አማራጭ አልነበራቸውም:: ስለዚህ እፍጥጦ የመጣውን የጠላት ጦር ድባቅ በመምታት ካድዋ ድል ቀደምት የሆነውን የዶጋሊን ድል በታሪክ አስመዘገቡ:: ዳሩ ግን ይህ አኩሪ ድል ሊያሸልማቸው ሲገባ ተወቅሰውና ተነቅረው ከሥልጣናቸውና ከግዛታቸው ለመሻርና ለመጋዝ ምክንያት ሆነ::

ጣሊያኖች የንጉሠ ነገሥቱን ደካማ ጎን ስለሚያውቁ "ራስ አሉላ ምንም ሣንነካው ወረረን" በማለት ገልብጠው በመጮሀቸው አጌ ዮሐንስ ከመሀል አገር ገሥግሠው ባሕረ ነጋሽ በመግባት "እኔ ሣላዝህ ጣሊያኖችን ወግተሃል!" በሚል አግዘው ለቦታው የማይመጥኑ የወንድማቸውን ልጅ ራስ ኃይለማርያምን የባሕረ-ነጋሽ እንደራሴ አድርገው በመሾም ጣሊያኖችን አሰፈነደቋቸው:: በዚህ ወቅት ደግሞ ድርቡሾች የንጉሠ ነገሥቱን እግር ጠብቀው ጎንደር ከተማ ድረስ በመዘለቅ ከ44ቱ አድባራት መሀከል 40ዎቹን ኢቃጥለው መጠነ ሠፊ ዘረፋም አካሄዱ:: በድርቡሾቹ ወረራ የተሰላጩ አንድ የጎንደር ደብተራ "አላህ እነሱን ቢወዳቸው ነው ለድል ያበቃቸው!" ብሎ ማተቡን በጥሶ በመጣል በፈቃዱ ስልም ከድርቡሾቹ ጋር ተቀላቅሎ መሄዱ ይነገራል::

አጌ ዮሐንስ የጎንደርን መቃጠል ሰዐጢ ላይ ከጣሊያኖች ጋር ተፋጠው እንዳሉ ለሰሙ ጊዜ ንጉሥ ተከለሃይማኖትን ወርደው ድርቡሾችን እንዲበቀሏቸው አዘዟቸው::

ንጉሠ ተከለሃይማኖት የንጉሠ ነገሥቱን ትእዛዝ ተቀብለው እንዴት እንደዘመቱ ሂደቱን አለቃ ተከለ ሥላሴ ዋቅጅራ የተባሉ ሊቅ በጊዜው አብረው የነበሩ የጻፉትን ተከለ ጻድቅ መኩሪያ ዋቢ ጠቅሰው ያሠፈሩት:-

"የጎኛም ሰው ያንጊዜ ወደ ጦርነቱ ሲሄድ አለቅጥ ጠግቦ እንደ አንቦሳ እየዘለለ የትምክህት ቃል ይናገር ነበር. . ." ይሉና ፋኩራውን እንዲህ በማለት አስቀምጠውታል:-

“አይታሰስም ምጣድ በግምጃ

ዘንድሮ ድርቡሽ መትረፉን እንጃ!” እያለ ነበር ወደ ፍልሚያው የሄደው (ተከለፃድቅ መኩሪያ ገጽ 449)

ፍልሚያው የተካሄደው ጥር 10 ቀን 1880 ዓ.ም ሲሆን ቦታው ደንቢያ ሣር ውሃ ላይ ነበር። የንጉሥ ተከለሃይማኖት ጦር ሊቁ እንደ ጠቀሱት በንቀት እየጨረሰና እየተሳደበ ወርዶ ቢገጥምም ባንድ ዙር ፍልሚያ ብትንትኑ ወጥቶ በያቅጣጫው ሸሽት ሆነ። ንጉሥ ተከለሃይማኖትና አቡነ ሉቃስም ቀድመው ሸሹ። ይህነኑ የጦርነቱን ፍፃሜ አለቃ ተከለሥላሴ ዋቅጅራ አንዲህ አስቀምጠውታል።

“... የንጉሥ ተከለሃይማኖት ወንድ ልጅ በለው ተከለሃይማኖት ዳሰው በተባለው ፈረሳቸው ምርኮ በምርኮ ሆነው ከግንባር ሲመለሱ አባታቸውና ጳጳሱ ሸሽተው ሰላገጅቸው ተናደው ለእኔን እንመለስ ሳይሉ ለሞት ዳርገውኝ ራስ በዛብህን ይዘው ጥለውኝ ሄዱ በማለት ብዙ ቀን ተኳረኝ”

በዚህ በሣር ውሃው ፍልሚያ የሴት ልጃቸው ባል ደጃዝማች ጀንበሬ ጥሩ ሙያ ሠርተው ሲሰው ሚስታቸው ምንትዋብ ተከለሃይማኖት ከባላቸው ጋር ነበሩና ተማርከው መወሰዳቸውንና በእስላም እጅ አልበላም ብለው በርሃብ ተሠቃይተው እንደሞቱ ሊቁ ተርከዋል። በተማረኩ ጊዜም የሚከተለውን ስንኝ መቋጠራቸውን አለቃ ተከለሥላሴ ጽፏል።

“ጎጃም የምትሄዱ አንደኔ ማትቀሩ
ርኩስ በልታ ሞተች ብላችሁ ንገሩ!”

አፄ ዮሐንስ ንጉሥ ተከለሃይማኖት ድል መሆናቸውን በሰሙ ጊዜ ቀደም ሲል ፎክረው መውረዳቸውን ሰምተው ነበርና “ፎክረህ ወርደህ ተሸንፈህ፣ ሰውን አስፈጅተህ ተመለሰህ!” ብለው ከወቀሷቸው በኋላ ንጉሥ ምኒልክን “ለኔ ብለህ ሣይሆን ለሃይማኖትህና ለማተብህ ስትል ሂድና ከድርቡሾች ጋር ተዋጋ!” በማለት እንዳዘዟቸው ተከለፃድቅ መኩሪያ አለቃ ተከለሥላሴን ዋቢ ጠቅሰው በገጽ 452 አስፍረዋል።

በዚህ አጋጣሚ ለዚህ ዘመን ወጣት ልጃገረዶች ወይንም ቆንጆዎች አራት ሞገደኛ ሞገሽ ምንትዋቦችን አስተዋውቆ ማለፉ ጠቃሚ ይመስለኛል።

የመጀመሪያዎ ምንትዋብ ቋረኛዎ ያፄ በካፋ ባለቤት እቴጌ ምንትዋብ ሲሆኑ በፖለቲካው መስክ ከፍተኛ ተፅእኖ ፈጣሪ እንደነበሩ ይነገርላቸዋል።

ሁለተኛዎ ምንትዋብ ያፄ ቴዎድሮስ የመጀመሪያ ባለቤታቸው እቴጌ ተዋቦች ዓለ (የልጅነት ስማቸው ምንትዋብ ነበር) ለባላቸው ኮከብ አማካሪ እንደነበሩ ይተረክላቸዋል።

ሦስተኛዎ ሞገደኛ ምንትዋብ አፄ ቴዎድሮስ አባቷን፣ ባሏንና ወንድሟን የገደሉባት ስትሆን፡-

“ሺ ፈረስ ከኋላው ሸፈረሽ ከፊቱ
ይህን ሳታይ ሞተች ኮሶ ሻጭ እናቱ...!”

ብላ በድፍረት ስንኝ በመቋጠር አልጓን የተወጣችው ናት።

አራተኛዎ ሞገደኛ ምንትዋብ ከባታቸውና ከባላቸው ጋር ደንቢያ ሣር ውሃ ዘምተው ቢማረኩም ሃይማኖታቸውን ለመቀየር ቀርቶ “በእስላም እጅ አልበላም!” ብለው በርሃብ ተሰቃይተው መሞታቸው ፅናታቸውን የሚያሳይ ነው።

ንጉሥ ምኒልክ ያፄ ዮሐንስን ትእዛዝ ተቀብለው የሸዋንና የወሎን ጦር አስከትለው በሚያዝያ ወር ደብረታቦር በመግባት ሠፈሩ። የቤንምድር ጦር ተጠቃሎ እስከሚገባላቸው ድረስም 19 ቀናት ያህል ከተቀመጡ በኋላ በመጨረሻ ጎንደር በመግባት አዘዘ ላይ ሠፈሩ።

ንጉሥ ምኒልክ አዘዘ ሠፍረው በቆዩባቸው ቀናት ውስጥ ሁለት ጊዜ ወታደራዊ ሠልፍ አድርገዋል። የጦሩ ብዛትም ሆነ የታጠቀው መሣሪያ ከበቂ በላይ በመሆኑ ሣር ውሃ ላይ መሸጎ የነበረው የድርቡሽ ሠራዊት ገና ሳይዋጋ መቋቋም እንደማይችል አውቆ መተማ ወርዶ መመሸጉን ታሪክ ጸሐፊዎች ጽፏል።

ንጉሥ ምኒልክ ንጉሠ ነገሥቱ ባዘዟቸው መሠረት ወርደው መግጠም ሲችሉ በራስ አሉላ አባነጋ የደረሰው የመጋዝ እጣ በኔም ላይ ሊደርስ ይችላል በሚል ሥጋት ይመሥላል የንጉሠ ነገሥቱን የመጨረሻ ትእዛዝ ለመቀበል መልአክተኞችን ላኩ።

መልአክተኞች በቅንነት ንጉሠ ነገሥቱን ደስ ያሰኙ መሰሏቸው “ምኒልክ ይዘውት የተሠለፉ የሠራዊት ብዛትና የታጠቀው የጦር መሣሪያ ጥራት እንዲንሰ የድርቡሽ ጦር የእንግሊዞችም ጦር አይመከተው” እያሉ በማጋነን ሲተርኩላቸው በዙሪያቸው የከበቧቸው መኳንንትም ቀድሞውንም ቢሆን ለምኒልክ ቀናነት አልነበራቸውምና ተጨማሪና የመጨረሻ ውድቀታቸውን

የሚያፋጥን ሥህተት እንዲሠሩ ገፋፏቸው። “እንዲህ ከሆነማ ድርቡሾችን ድል አድርጎ በማረከው የጦር መሣሪያ መልሶ ሊወጋን አይደል” በሚል ሥጋት “በመጣህበት አድርገህ አገርህን ሸዋ ግባ” የሚል መልእክት አስተላለፏቸው።

ንጉሥ ምኒልክ ባዜ ዮሐንስ ያልተጠበቀ መልስ በጣም ተገርመው በመጡበት ሳይሆን ወደ ጎጃም በመሻገር ከንጉሥ ተክለሃይማኖት ጋር በመገናኘት እዚ ዮሐንስ ከሁለት አንዳቸውን ወይንም ሁለቱንም ሊወጓቸው ከመጡ ካንድ ላይ ሆነው ሊወጓቸው ተማምለው መለያየታቸው እውነት ነው። እንዲያውም ንጉሥ ምኒልክ ንጉሥ ተክለሃይማኖት ሣር ውሃ ላይ በተማረከባቸው የጦር መሣሪያ ምትክ ወይንም ከዚያም በላይ ሁለት ዘመናዊ መድፎችና 250 ሲናድር ጠመንጃዎችን ከበቂ ጥይቶች ጋር ሠጥተዋቸው መሄዳቸውን አለቃ ተክለሥላሴ ዋቅጅራ ጽፏል።

እዚ ዮሐንስ ንጉሥ ምኒልክ ከንጉሥ ተክለሃይማኖት ጋር በመገናኘት ያልተወባቸው ሸዋ መግባታቸውን ባወቁ ጊዜ ባሕረ ነጋሽን አዲስ ለሸሟቸው ለራስ ኃይለማርያም ትተው፤ ራስ አሉላን ካጋዙበት አስመጥተው አሳቸውን በመያዝ ገሥግሠው መቀሌ ገቡ።

ሌላው አሣዛኝ ነገር ንጉሠ ነገሥቱ መቀሌ ከመድረሳቸው ቀደም ብለው ታመው ነበርና ልጃቸው ራስ አርአያ ዮሐንስ (የዘውዲቱ ምኒልክ ባል) በሞት በመለየታቸው ሐዘናቸው መሪር እንደነበር ይነገራል። በርግጥም በዚያች የወከባ ወቅት የልጃቸው በሞት መለየት ከባድ ፈተና እንደሚሆንባቸው ምንም ጥርጥር የለውም።

ንጉሥ ነገሥቱ ምንም እንኳን ከባድ ሐዘን ቢወድቅባቸውም ያገር ጉዳይ ደግሞ ከምንም በላይ ነውና ሰኔ ወር መጨረሻ ላይ ዘውዲቱ ምኒልክን ጭምር ይዘው ቁጥሩ እጅግ ብዙ የሆነ ሠራዊት መርተው ደብረታቦር ገቡ።

ስህተት አምስት

በጎጃም ሕዝብ ላይ የወሰዱት ያልተገባ ርምጃ!

እዚ ዮሐንስ ሐምሌ እንደገባ ከደብረታቦር ተነስተው 15 ኪሎ ሜትር ያህል ተጉዘው አሞራ ገደል ሲደርሱ ሠፈራ በማድረግ መኳንንቶቻቸውን ሰብስበው ጉባዔ ተቀመጡ። የጉባዔው ዓላማ “በቅድሚያ ድርቡሽን እንምታ ወይንስ ወደ ጎጃም ዘምተን ንጉሥ ተክለሃይማኖትን፤ ከዚያ ደግሞ ወደ ሸዋ

ተሻግረን ምኒልክን ማንበርከክ” የሚል ነበር። በመሆኑም ወደ ጎጃም እንዝመት የሚለው ሀሳብ በማመዘኑ ወደ ጎጃም ተሻገሩ።

እዚ ዮሐንስ ወደ ጎጃም ይዘውት የዘመቱት የሠራዊት ብዛት፤ እንደ ሀምሌ ጎርፍ የሚያጥለቀልቅ በመሆኑ ሕዝቡ ገርሞት፡-

“አንካሣው በምርኩዝ እውሩ በመሪ የተከተለዎ አህል አይበቅልም ወይ ንጉሥ ባገርዎ” ብሏቸዋል።

ንጉሥ ተክለሃይማኖት እንደ ተባለው እዚ ዮሐንስ የትግራይን ሠራዊት አግባብሰው እንደሚመጡባቸው ያውቁ ነበርና ለረጅም ጊዜ የሚያቆይ ሥንቃቸውን፤ ምርጥ ታማኝ ሠራዊታቸውን ይዘው ሙተራ ተራራ በመውጣት ምሽግ ይዘው ጠበቋቸው።

እዚ ዮሐንስ፤ ንጉሥ ተክለሃይማኖት የመሸጉበትን ተራራ ከበው ብዙ ቀናት በመድፍ እየደበደቡ ቢያስጨንቁም ፍንክቸ የሚሉ አልሆኑም። በሚያስደንቅ ሁኔታ ወደ አንባው ለመውጣት የሞከሩትን ወታደሮች በናዳ እንደተማቲም እየጨፈለቁ ፈጅቶቸው። የመድፉ ጥይትም እያፏጩ ወደ ዓባይ በረሃ እየሄደ ከሚያርፍ በስተቀር አንዳች ጉዳት ሊያደርስ አልቻለም። ካምባው ወገብ ላይ የሚያርፈውም (ጊዜው ከረምት በመሆኑ) ከጭቃው ርሳሱ እየተረፎቀ ደፍ የሚል ድምፅ ከሚያሰማ በስተቀር ጥቀርሻ የመሰለ አባራ እያስነሳና የተደበላለቀ መብረቃዊ ድምፅ እያሰማ የንጉሥ ተክለሃይማኖትን ጦር ማሸበር አልቻለም። በዚህ የተበሳጩት ንጉሠ ነገሥት ሠራዊታቸውን በድፍን ጎጃም በማሠማራት ሰላማዊውን ሕዝብ አስመደመዱት። ጦራቸው እጅግ በሚያሳፍርና በሚያሳዘን መልኩ ድርቡሽ በጎንደር ሕዝብ ላይ ከፈፀመው ጥፋት የከፋ ጥፋት በጎጃም ሕዝብ ላይ ፈፀመ።

ገበሬዎቹ በሬ ጠምደው ከሚያርሱበት ዘሩ እንደ ተዘራ በሬዎቹ ተፈተው ታርደው ሞፈሩና ቀንበሩ እየተፈለጠ ለሥጋ መጥበሻነት ዋለ። የጥገት ላሞች ሳይቀሩ እየታረዱ አንበሶቻቸው ሲያላዝኑ መስማት አንጀትን የሚያላውስ ሆነ። ሕዝቡ በክርስቲያን ወግ እየሸሸ በየቅራቢያው ካለ ደብር የሙጥኝ ቢልም ያዪው ወታደሮች እየሣደዱ ጨፈጨፉት። የቤተክርስቲያን በሮች፤ መቃዎች እየተፈለጡ የሥጋ መጥበሻ ሆኑ። ፅላቶች እንዳልባሉ አቃ የትም ተጣሉ። ልብሷን የተገፈፈችና ከብቶቿ የታረዱባት አንዲት ሴት፡-

“በሳይኛው ጌታ በባልንጀራዎ በቅዱስ ሚካኤል በጋሻ ጃግጌዎ

በጽላተ መሴ በነጭ አምብዛዎ
ጎጃምን ይማሩት ፈሪም አንላዎ! ብላቸዋለች። (ተክለ ዓድቅ
መኩሪያ ገጽ 504-5)

ይህነት ያዩ ዮሐንስን ወረራ አለቃ ተክለሥላሴ ዋቅጅራ ያይን
አማኝነታቸውን ሲገልፁ፡-

“... አዲስ ዮሐንስ ጎዛምን ላይ ሠፍሮ አምባውን ሊሠብር በጭምትና
በነማይ አፋፍ መድፋን ጠመደ። ግን አልሆነለትም። ኃይለኛው መድፍ
ጅብላን እያለፈ ዓባይ በረሃ ወደቀ። ቀለሉ መድፍ ደግሞ ያምባውን ገደል
(ወገብ) እየመታ ቀረ። ያን ጊዜ የንጉሥ ተክለሃይማኖት ወታደር (ተኳሽ)
የመድፍን አረር (ጥይት) በመድፍ አፍ አሰገብቶ ተረተረው!... ከዚህ
በኋላ ያዩ ዮሐንስ ወታደር በጎዛምንና በማቻክል የተገኘውን የቤተክርስቲያን
ሣንቃ እየነቀለ፣ ማገፍን እየፈለጠ አንደደው! ታቦቱንም ከመንበሩ እያወጣ
በየሚዳው በጣለው ጊዜ ጳጳሱ እየነ ሉቃስ ጅርቡሽን አጠፋለሁ ብለህ
መጣሁ ያልከው ለጎጃም ሕዝብ አንተ ጅርቡሽ ሆንክበትኑ አሏቸው” በማለት
የጻፉትን ተክለዓድቅ መኩሪያ በገጽ 503 አስፍረውታል። እውነትም
የወረራውን አስከፊነት ሕዝቡ እንዲህ ሲል ገልጸዋል፡-

“ጎጃም ተቃጠለ ዓባይ እስከ ዓባይ
ትግሬ ቅጠል ይዞ ሊያጠፋው ነወደ”

ከዚህ ላይ ልብ ልንለው የሚገባን ቁምነገር አለቃ ተክለሥላሴም ሆኑ
አቡነ ሉቃስ ከተለመደውና ከባህላችን ባፈነገጠ መልኩ አዲስ ዮሐንስን “አንተ”
እያሉ ነበር የገለፀዋቸው። ምናልባትም አዲሱ የፈፀሙት ተግባር ከተራ
የመንደር ሽፍታ ያነሰ በመሆኑ ላንድ ንጉሠ ነገሥት ሊሰጥ የሚገባውን ክብር
ነፍገዋቸዋል ማለት ነው።

ንጉሠ ነገሥቱ የጎጃምን ሕዝብ በሀምሌው ምድር የቀም ሲቃይ
በሚያሳዩበት ወቅት ጣሊያኖች በበኩላቸው የሳቸውን መራቅ አጋጣሚውን
በመጠቀም ከምፅዋ ገሥግሠው አሥመራ በመግባት ከመረብ ምላሽ ያለውን
አገር “ኤርትራ” ብለው በመሰየም አዲስ ቅኝ ግዛት ፈጠሩ።

ቀደም ሲል አሳቸው ሰዐጢ በነበሩበት ወቅት ያነታቸው የራስ አርአያ
ልጅ ደጃዝማች ደበበ አርአያ አሳቸውን ከድቶ ምፅዋ በመሄድ ለጣሊያኖች
የጌታ አደሮ ነበርና ልክ አሳቸው የናፒዮን ጦር ከዘይላ ወደብ እየመሩ
መቅደላ እንዳደረሱት ሁሉ ደጃዝማች ደበበ አርአያም ጣሊያኖችን ከምፅዋ
ወደብ መንገድ እየመራ በማምጣት እንደራሴቸውን ራስ ኃይለማርያምን

በቀላሉ ገሎ ባሕረ-ነጋሽን በጠላት እጅ እንድትወድቅ አደረገ። የቀ.ኃ.ሥላሴ
አማች ደጃዝማች ኃይለሥላሴ ጉግሣም ያደረገው እንዲሁ ነበር።

እንዲህ ሀቁ ይኸ ሆኖ እያለ ነው የሻዕቢያና የሕወሓት ሰዎች “ምንጊዜን
ኤርትራን ፈርሞ ለቋል” እያሉ አፅማቸውን የሚፈጩት። አዲስ ዮሐንስ
ግድግዳውን ራስ አሉላ አባ ነጋን ይዘው ወደ መሀል አገር በመምጣት በነፃ
የለቀቁትን ወይንም ያስረከቧትን አገር ምንጊዜ በምን አቅማቸው ነበር ያነዩ
ሊያስመልሷት የሚችሉት? ለማንኛውም ይህንን በተመለከተ ኋላ ላይ
የሳቸውን ታሪክ በምንተርክበት ወቅት የምናየው ይሆናል። አሁን ወደ ጎጃም
እንመለስ።

ከፍ ብዬ ለመግልጽ እንደሞከርኩት ንጉሠ ነገሥቱ ንጉሥ
ተክለሃይማኖትን ባሰቡት መልኩ ድል አድርገው ሊማርኳቸው እንደማይችሉ
ባወቁ ጊዜ ወደ ሸዋ ተሸግረው ሌላ ጥፋት ለማጥፋት ባሰቡበት ምሽት
ዘውዲቱ ምንጊዜ ያባታቸው አጣ ፈንታ ስላሳሰባቸው፡-

“ባለቤቱ ራስ አርአያ ቢኖሩ ኖሮ ጃንሆይና አባቴ ለጦርነት አይሰላለፉም
ነበር” ብለው በመናገራቸው ይኸው ላዲ ዮሐንስ ሲነገራቸው የልጃቸው ሀዘን
ገና ካንጀታቸው አልወጣም ነበርና ስቅለቅ ብለው አለቀሱ ይባላል። ያች
ምሽትም የሕዘን ምሽት ሆኖ ማምሸቷ ይተረካል።

ከዚህ በኋላ አዲስ ዮሐንስ ወደ ሸዋ የመዝመታቸውን ጉዳይ ጠብ ርግፍ
አድርገው በሙተው ዘውዲቱ ምንጊዜን ደረጃዋን በጠበቀች በቅሎ፣
በመኳንንት አሳጅቦው፣ ከንጉሥ ምንጊዜ ጋርም እንዲያስታርቋቸው ለራስ
ዳርጌ ደብዳቤ ጽፈው ወደ ሸዋ ላኳቸው።

አዲስ ዮሐንስ ሠራዊታቸው በጎጃም ሕዝብ ላይ የፈፀሙን ጥፋት ለራስ
ዳርጌ በጻፉት ደብዳቤ በፀፀት መልክ እንዲህ ነበር ያሉት፡-

“... በኔም፣ በድሃውም (በሕዝቡ) ኃጢአት አንደሆነ አይታወቅም አገሩን
(ጎጃምን) ሣጠፋው ከራመሁ...” (ተክለዓድቅ መኩሪያ ገጽ 442)

የሆነ ሆኖ በዘውዲቱ ምንጊዜ እነጋገር ምክንያት ወደ ሸዋ ሊያደርጉት
የነበረውን ጉዞ ሠርዘው ፈታቸውን ወደ መተማ ማዞራቸውን
እናስተውላለን።

አንዳንድ አዛውንቶች ግን ሐሳባቸውን የቀየሩት “በዘውዲቱ ንግግር
ሣይሆን በጳጳሱ ባቡነ ሉቃስ ውግዘት ሕሊናቸው ተነክቶ ነው” ይላሉ።
ሌሎች ደግሞ “ንጉሠ ነገሥቱ ጭታቸውን ወደ መተማ ያዘሩት በዘውዲቱ

ንግግርም፣ ባቡኑ ውግዘቸም አይደለም። ንጉሥ ምኒልክ ያዩ ዮሐንስን ሃይማኖተኛነት ያውቁ ስለነበር ባሕታውያንን ወደ ጎጃም በመላክ “...ወደ ሸዋ የሄደህ እንደሆነ ንጉሥ ምኒልክን ድል ታደርጋለህ፤ በነፍስህ ግን ትጎዳለህ። ወደ መተማ የሔደህ እንደሆነ ግን በሰማዕትነት ትሞታለህ በነፍስህም ትጠቀማለህ ሲሏቸው ብሥጋዎ ተጠቅሜ በነፍሴ ከምነዳ ሞት ይሻለኛል ብለው ወደ መተማ ሔዱ...” ሲሉ ይተርካሉ። (ተክለጻዲቅ መኩሪያ ገጽ 536) ወደ መተማ ለመዝመት ጉዞ በጀመሩ ጊዜ ሕዝቡ፡-

“ዘንድሮ ንጉሡ በድል ቢመለሱ
ለውነትም ጎጃሜ ጎልድፏል ምላሱ!” ብሏቸዋል።

ከስንኞቹ የምንረዳው ቁምነገር በሀምሌው ምድር ያሰቃዩት ሕዝብ ደጀን ሊሆናቸው ሲገባ ረግሞና አውግዞ የሸኛቸው መሆኑን ነው።

አዩ ዮሐንስ መተማ እንደ ወረዱ በቀጥታ ተጣድፈው ወደ ጦርነት አልገቡም ነበር ይባላል። የኃይላቸውን መሣሣት፣ የባሕር-ነጋሽን በጣሊኖች እጅ መውደቅ አውቀው ስለነበር በርቅ ለመጨረስ ብዙ ሙከራዎችን አድርገው ነበር። ዳሩ ግን የድርቡሾቹ መሪ በንቀትና በማንጓጠጥ “ርቅ ልናደርግ የምንችለው በመጀመሪያ ሃይማኖተኞችን ቀይረው እስልምናን ሲቀበሉ ብቻ ነው” ሲላቸው እንደ አዩ ዮሐንስ ላለ ለሃይማኖቱ ቀናዲ ንጉሥ ምን ያህል ሊጎመዝዛቸው እንደሚችል መገመቱ አይከብድም። በዚህ አልህና ብስጭት ሣይሆን አይቀርም በመሪነታቸው ከርቀት ሆነው ማዋጋት ሲችሉና ሲገባቸው እንደ አንድ ወታደር ከመሀል ገብተው በጀግንነትና በኩራት ህይወታቸው ሊያልፍ ችሏል። ሕዝቡ ግን እንደ አንድ ወታደር መሀል ገብተው መዋጋታቸውን በመንቀፍ በጊዜው የሚከተለውን ብሏቸዋል፡-

“አዩ ዮሐንስ ሞኝ ናቸው
እኛም ሁላችን ናቅናቸው
ንጉሥ ቢሏቸው በመሀሉ
ወሰን ጠባቂ ልሁን አሉ!”

ያም ሆነ ይህ አዩ ዮሐንስ ስህተቶቻቸውን ሁሉ መተማ ወርደው ላገራቸው ዳርድንበር አንገታቸውን በመስጠት በደማቸው አጥበዋቸው አልፏል። ያ ጊዜም የራሱን ጊዜ ሆኖ አልፏል። በተረፈ ግን ለኤርትራ መገንጠልም ሆነ እስካሁን ከፍለን ላልጨረሰናቸው አዳዎች የተጋለጠነው <“የሖዊት ስምምነት ምክንያት ነው” ሰንል ከባዶ ተነስተን አይደለም። ቢያንስ ካሥር ያላነሱ መሠረታዊ ነጥቦችን ይዘን ነው።

- 1ኛ. አዩ ዮሐንስ ከሪር አድሚራል ሖዊት ጋር ጥቅም በማያገኙበት ጉዳይ ባይፈርሙ ኖሮ እንግሊዝ ጣሊያንን አምጥታ ምፅዋ ላይ ባላሠፈረች ነበር።
- 2ኛ. ጣሊያን ምፅዋ ወደብ ባትቀመጥ ኖሮ ዶጋሊ ላይ ጦርነት ባልከፈተች ነበር። በመክፈቷ ግን ድባቅ ተመታ በውጤቱ ለራስ አሉላ መሻር ምክንያት ሆኖ በሩ ተከፈተላት።
- 3ኛ. በማይመለከታቸውና በማያገባቸው ጉዳይ ገብተው መሃዲስቶች ለነፃነታቸው ሲሉ የከበቧቸውን የቅኝ ገዥ ወታደሮች ተዋግተው በማስለቀቃቸው ለጎንደር አድብራት መቃጠልና መዘረፍ ምክንያት ባልሆኑ ነበር።
- 4ኛ. የጎንደር አድባራት መቃጠልና መዘረፍ ለንጉሥ ተክለሃይማኖት አማች መገደልና ለሴት ልጃቸው መማረከም ሆነ ጠቅላላ ሽንፈት ከንጉሥ ምኒልክ ጋር ለመቃቃርም ሆነ ለጭራሹ መለያየት ምክንያት ሆነ።
- 5ኛ. የሖዊት ስምምነት ሌላው ውጤት ለጎጃም ሕዝብ በንጉሥ ነገሥቱ ሠራዊት መመዝበሩና የደጀኑን ሕዝብ ድጋፍ ያጡበትና ርቃናቸውን የቀሩበት መሆኑ ነበር።
- 6ኛ. የሖዊትን ስምምነት ባይፈርሙ ኖሮ የሣቸውን አግር ጠብቀው ጣሊያኖቹ በደጃዝማች ደበበ አርአያ መሪነት አሥመራ ገብተው ከመረብ ምላሽ ያለውን አገር <ኤትር> ብለው በመሰየም ቅኝ ግዛት አድርገው መያዝ ባልቻሉ ነበር። ያድዋ ጦርነት መከተልም የሥምምነቱ ውጤት ነበር።
- 7ኛ. የሖዊትን ስምምነት ባይፈርሙ ኖሮ የድርቡሾቹ መሪ ለሰላም እጆቻቸውን ሲዘረጉለት በበቀል ተነሳሰቶ <በመጀመሪያ ሲሰልሙ ነው ድርድር ማድረግ የምንችለው> ብሎ ባይልከባቸው ኖሮ ምናልባትም በአልህና በብስጭት እንደ አንድ ተራ ተዋጊ ወታደር ከመሀል ገብተው በጥይት ተመተው መውደቅ ባልቻሉ ነበር።
- 8ኛ. የሖዊትን ስምምነት ባይፈርሙ ኖሮ ባምስት አመቱ ያርበኝነት ወቅት ኢጣሊያ ወጥታ በነፃ አውጭ ስም እንግሊዝ ገብታ አሥር ዓመት በመቆየት ሌላ መርዝ ዘርታ ባልወጣች ነበር።
- 9ኛ. የሖዊትን ስምምነት ባይፈርሙ ኖሮ ሻዕቢያና ጀብሐ የሚባሉ ተገንጣይ ቡድኖች ሊፈጠሩ ባልቻሉ ነበር።

10ኛ. ሻዕቢያ የተባለ ድርጅት ባይፈጠር ኖሮ የመገንጠል ጥያቄ አይኖርም ነበር። የመገንጠል ጥያቄ ካልኖረም ሕወሓት የሚባል የትግራይ ነፃ አውጭ ድርጅት አይፈጠርም ነበር። የዚህ ድርጅት መፈጠር ግን የሖዊት ስምምነት የመጨረሻ ውጤት ነው ባይባልም ለጊዜው ኤርትራን አሥገንጥሎ የባሕር በር በላያችን ላይ አዘግቶብናል። ለዚህም ነው ገና ከፍለን ያልጨረሰናቸው እዳዎች እንዳሉብን ለመጠቆም የሞከርኩት።

ዳግማዊ አፄ ምኒልክ

ዳግማዊ አፄ ምኒልክ

አፄ ምኒልክ ወደ ሥልጣን በወጡበት ወቅት ባገር ውስጥ ካፄ ቴዎድሮስና ካፄ ዮሐንስ ጋር ሲነፃፀር ሰላም ነበር ማለት ይቻላል። ይህ ማለት ግን ግዛትን ለማስፋፋት ሲሉ በምሥራቅ፣ በደቡብና በምዕራብ ኢትዮጵያ የሰበሰቡ ፍልሚያ አላካሄዱም ማለት አይደለም። ኃይለኛ የሥልጣን ተፎካካሪ አልገጠማቸውም ለማለት እንጅ።

ባገር ውስጥ ከላይ የተገለፀውን ሲመስል በውጭ ያለው የዓለም ተጨባጭ ሁኔታ ደግሞ ሁሉም ነገር ተጠናቋል ማለት ይቻላል። ቅኝ ገዥዎች አፍሪካን ከኢትዮጵያና ከላይቤሪያ በስተቀር ሙሉ በሙሉ በቁጥጥራቸው ሥር አድርገዋቸዋል። የኢትዮጵያ አገራቸው አገራት ሱዳን፣ ኬንያና ኡጋንዳ በእንግሊዝ ቁጥጥር ሥር ሲወሉ ከፊል ሰማሊያ በእንግሊዝ ይዞታ ስር ቀሪው ደግሞ በጢጣሊያን ተይዟል። ጅቡቲ በፊረንሳይ